22nd October 1964] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

மக்களிடத்தில் சொல்லி கிராம உத்தியோகஸ்தர்களோடு சேர்ந்து வேலை செய்தால் பாக்கி இல்லாமல் வரிப்பணத்தை வாங்க முடியும். ஜனங்களும் மன திருப்தியோடு கொடுப்பார்கள். பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கும் ஜனங்களுக்கு உடனடியாக நல்ல பல வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கக் கூடிய பொறுப்பு ஏற்படும். அப்படி இல்லாத காரணத்தினால் நூற்றுக்கணக்கான கிராமங்களில் சரியான முறையில் வேலைகள் நடைபெறவில்லை. ஆகவே அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களோடுகூட பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களும் சேர்ந்து ஒத்துழைக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம் பக்தவத்சலம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நாம் இப்போது பஞ்சப்படி, சம்பளம் ஆகியவற்றைத்தான் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு கூட்டிக் கொடுக்க முன் வந்தோம். எற்கனவே அவர்கள் இதர வேறு வேலையில் ஈடுபடுவதற்காக ஏதாவது தனி அலவன்சு பெற்று வந்தால் அது இனியும் தொடர்ந்து தனியாக அவர்களுக்குக் கிடைக்கும்.

மற்றபடி கிராம அதிகாரிகளுக்கு இருக்கிற துயரங்களை கனம் உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னர்கள். அவர்களுக்கு உள்ள குறைகளை எல்லாம் அரசாங்கம் அவ்வப்போது பரிசீலனை செய்து வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது.

MR. SPEAKER : The question is—

"That the Madras Appropriation (No. 7) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 43 of 1964) be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration

Clause 2 was put and carried.

The Schedule was put and carried.

Clause 1, Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. SRI. M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

'That the Madras Appropriation (No. 7) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 43 of 1964) be passed.'

The motion was put and carried and the Bill was passed.

VII. MOTION EXPRESSING WANT OF CONFIDENCE IN THE MINISTRY AND MOTION DISAPPROVING THE FOOD POLICY OF THE MINISTRY.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, உயர்திரு பக்தவத்சலம் அவர்களை முதல் அமைச்சராகக் கொண்ட அமைச்சரவை மீது இந்தச் சட்ட மன்றம் நம்பிக்கை இன்மையை தெரிவிக்கிறது என்கிற என்னுடைய தீர்மானத்தை தான் முன்மொழிகிறேன்.

"That this House expresses its want of confidence in the Council of Ministers."

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: நான் வழிமொழிகின்றேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் என்னுடைய தீர்மானத்தைப் பிரேரிக்கிறேன். அதன் விவரமாவது:—

பிழக்கண்ட விலைவுகளுக்குக் காரணமான உணவு நிலைச் சீர்கேடு சம்பந்தமாக அமைச்சரவையின் கொள்கையை இச்சபை ஒப்பவில்லை:—

(அ) வாழ்வின் இன்றியமையாப் பொருள்கள் அனைத்தின் விலைகளும் பெறுமளவில் ஏற்றங்கண்டுள்ளன;

(ஆ) பாங்கியிலிருந்து பெறும் சட்டப்படியான பணத்தைக் கொண்டும் சட்டப்புறம்பான கறுப்புப் பணத்தைக் கொண்டும் மொத்த வியாபாரிகள் பொருள்களைப் பதுக்கி வைத்தலும், கள்ளச் சந்தையில் விற்பனை செய்தலும்;

(இ) இதற்கு முன் கண்டிராத அவலில் லட்சக்கணக்கான மக்கள் துயர் எய்தும் நிலையில், நாளும் பயன்படுத்தும் உணவு தானியங்கள், மற்ற இன்றியமையாப் பொருள்கள் ஆகியவற்றில் அறிந்தே மனிதன் எற்படுத்திய பற்றாக்குறை

திரு. க. ர. நல்லசிவம்: நான் இதை ஆமோதிக்கிறேன்.

MR. SPEAKER : To-day seven hon. Members from the Opposition Benches and six hon. Members from the Government Benches will speak on the Motion.

திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தின்மீது பேசுவதற்கு அதிக உறுப்பினர்கள் மூன் வந்திருப்பதாகத் தாங்கள் கொடுத்த விவரங்களில் இருந்து தெரிகிறது. திரு. மதியழகன் அவர்கள் முன்மொழிந்து நீண்ட நேரம் பேசுவதற்கு இருக்கிறார்கள். இந்தச் சபையில் முன்பு ஒரு நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்த கனம் பிரகாசம் அவர்களுக்கு அப்போது 5 மணி நேரம் கொடுத்தார்கள். அப்புறம் 1958-இல் நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்த திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்களுக்கு 2 மணி நேரம் கொடுக்கப்பட்டது. திரு. மதியழகன் அவர்களும் அதிக நேரம் பேச வேண்டியிருப்பதனால் சபை கூடுகிற நேரத்தை அதிகப் படுத்த வேண்டும். வேண்டுமானால் இரவு சபை கூடலாம். எப்படியாவது அதிக நேரம் எடுத்துக்கொள்ள வகை செய்வதன் மூலம் அனைவருக்கும் பேச சந்தர்ப்பமளிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: தீர்மானத்தைப் பிரேரிக்கின்றவர்களுடைய நேரத்தைக் கட்டுப்படுத்தாமல் இருந்தது சம்பிரதாயம். அந்தமாதிரி விடுவது தான் நல்லது.

22nd October 1964]

MR. SPEAKER : Now I am not worried about fixing a time limit to the speech of the hon. Member, Sri Mathialagan, or allowing him to speak as long as he wants. But the point is I cannot call other hon. Members to speak.

திரு. சா. கணேசன் : அப்படிப்பட்ட நிலை இருக்குமானால் நேரத்தையும், நாட்களையும் கூட்டி வைப்பதுதான் நியாயம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : According to the decision of the Business Advisory Committee, we have already allotted two days for it and on the third day the Hon. Chief Minister will reply. So, I am at the disposal of the hon. Members now.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : அப்படியானால் திரு. மதியழகன் பேசிக்கொண்டே போகட்டும். பிலினஸ் அட்வைசரி கமிட்டி இன்று கூட இருக்கிறது. அங்கே அதிக நேரம் வேண்டுமென்றால் இரவு கூடுவது பற்றியும் கலந்து பேசி முடிவு செய்துகொள்ளலாம்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இரவு பத்து மணிக்கு மேல் கூடுவது என்றால் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் அநேகம் உறுப்பினர்களுக்கு வசதியாக இருக்காது. நான் கூறுவது என்ன வென்றால் 24-ஆம் தேதி நான்-அபிஷியல் டே. அந்த நாளிலும் 3 மணி நேரம் எடுத்துக் கொள்ளலாம். எனக்கு 1½ மணி நேரம் கொடுத்தால் போதும்.

SRI K. A. MATHIALAGAN : We need not have a Non-Official Day.

MR. SPEAKER : Assuming that three days are allotted for it, the hon. Member should also restrict his speech without the intervention of the Chair.

SRI K. A. MATHIALAGAN : We can have an afternoon session or night session so that more time can be given to hon. Members.

MR. SPEAKER : I do not think, that apart from three days, we should also have a sitting in the night. For want of time, I would suggest to hon. Members on both sides to devote their time to salient points and not to repeat the points already stated by the previous speakers so that they can cover all the vital points. It is better that we get more light than heat. That is my humble suggestion.

10-30 a.m.

* *திரு. கே. ஏ. மதியழகன் :* கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் இன்று ஆட்சி பீடத்தில் இருக்கும் அமைச்சரவையின் மீது இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிய முன் வந்ததற்குக் காரணமும், என்னுடைய கட்சி இந்தத் தீர்மானத்தை இந்த மன்றத்தில் முன்னாலே இன்றைக்கு கொண்டுவந்ததற்கான காரண மும் நான் விளக்கத் தேவை இல்லாத அளவுக்கு அனைவரும்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [22nd October 1964

அறிந்த ஒன்றுக இருக்கிறது என்பதை நான் முதலிலே சொல்லிக் கொள்ளுவேன்.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை.)

மக்களிடத்திலே வாக்குப் பெற்று வந்த நாங்கள், கோடிக்கணக்கான மக்களிடத்தில் அவர்கள் வாக்குச் சாவடிக்குப் போவதற்கு முன்னாலே அவர்களிடம் என்ன சொல்லி வந்தோமோ அந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுகிற ஒரு புனிதமான கடமையாகத்தான் நான் இந்தத் தீர்மானத்தை, கனம் பத்தவத்சலம் அவர்களுடைய மந்திரிசபை மீது நம்பிக்கை இல்லை என்ற தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்ததற்காக நாங்கள் வருந்தவோ, இந்தத் தீர்மானத்தை இன்னின்ன காரணங்களுக்காகக் கொண்டுவந்தோம் என்று சமாதானம் சொல்லவேண்டிய நிலைமையிலோ நாங்கள் இல்லை. இந்த மாநிலத்திலே இருக்கக் கூடிய 3½ கோடி மக்கள் ஆட்சி பீடத்திலே நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களோடு மற்ற அமைச்சர்களையும் அமர்த்தினார்கள். அந்தக் கோடிக் கணக்கான மக்களுடைய மனக் கொதிப்பை, மனக் குமுறலை எடுத்துச் சொல்லும் வகையில் அவர்களுடைய பிரதிபலிப்பாகத்தான் இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்த மன்றத்திலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. லட்சம் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் அமைச்சர்களுடைய சந்நிதானத்திலே நின்று சலுகை கேட்க வேண்டுமென்ற நிலைமை இருக்கும் வரையிலே சட்ட மன்றங்கள் மிகப் பெருமைப்படத் தக்க பணியை ஆற்ற முடியாது. ஒவ்வொரு சட்ட மன்ற உறுப்பினரும் இன்றைக்கு மந்திரிமார்களிடத்திலே சலுகைகள் கேட்கிறவர்கள் அல்ல. லட்சக் கணக்கான வாக்காளர்கள் எங்களைச் சட்ட மன்றத்திற்குத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பியதன் காரணமாக, அவர்களுக்கு விசுவாசமாக நடந்து கொள்கிறோம் என்ற முறையில், நாங்கள் ஆளும் கட்சி கூறுகின்ற அத்தனைக்கும் பின்பாட்டுப் பாடும் நிலைமையில் இல்லாமல், மக்களுடைய மனக் குமுறலை, அவர்களது அதிருப்தியை எடுத்துச் சொல்வதற்காகத்தான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். தனிப்பட்ட முறையில் முதலமைச்சர் அவர்கள்மீது அல்லது மற்ற அமைச்சர்கள் பேரிலோ எந்த விரோதமோ அல்லது மனக் கிலேசமோ, மாச்சரியமோ எங்களில் யாருக்கும் இல்லை. தனிப்பட்ட முறையிலே எங்களுக்கு அவர்களிடத்திலே அன்பு இருக்கிறது. ஆனால் அவர்களுக்கு அளித்த பொறுப்பைச் சரிவர ஏற்று நடத்துவதிலே தவறிவிட்டார்கள் என்ற கருத்திலேதான் இந்தத் தீர்மானம் வருகிறது என்பதைப் பணிவுடனும், தெளிவுடனும், மிகுந்த அடக்கத்துடனும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நம்முடைய கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் இந்த மாமன்றத்திலே இப்போது துவங்குகிற விவாதத்தில் உண்மையிலேயே வெப்பம் குறைவாகவும், ஒளி அதிகமாகவும் இருக்கவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய போர்வல். அந்த ஒத்துழைப்பை இந்த மன்றம் வழங்கவேண்டும். உண்மையில் பார்ப்போமானால் இந்த மன்றத்திற்கு வெளியிலே நீண்ட நெடும் க்யூ வரிசையிலே பட்டினியால் பரிதவித்து நின்றுகொண்டிருக்கும் மக்களுடைய வாழ்க்கை

22nd October 1964] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

யிலே ஓளி வருவதற்கு இது உதவியாக இருக்க வேண்டுமென்ற வகையிலே இந்தத் தீர்மானம் இந்த மன்றத்தின் முன்னுலே வருகிறது என்பதைத் தங்களுக்கு அடக்கத்துடன் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மந்திரிசபையின்மீது நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்கிற நேரத்தில், பத்திரிகைக்காரர்கள் எழுதுகிறார்கள்—' இவர்கள் 50 பேர் இருக்கிறார்கள்; மற்ற எதிர்க் கட்சியினரையும் சேர்த்துக்கொண்டால் இன்னும் சில பேர்தான் தேறும்' என்று புள்ளி விவரங்களைக் கொடுக்கிறார்கள். நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் கொடுப்பது ஜனநாயகத்திலே அளிக்கப்பட்டிருக்கிற உரிமை. மந்திரி சபையைத் தோற்கடிக்க வேண்டுமென்றால், பதவியிலிருந்து விலக்க வேண்டுமென்றால் நேற்றைக்கு வந்த தூணை மாவியைக் கோரிக்கையிலேயேகூட மந்திரிசபையைத் தோற்கடிக்க முடியும். நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவருவது நமது சட்ட மன்ற விதிகளின்படி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற ஒரு உரிமை. மந்திரி சபை கவிழ வேண்டுமென்றால் அதற்கு இந்த மன்றத்தின் முன்னுலே வந்து நிற்க வேண்டிய அவசியமில்லை, நாட்டு மக்கள் அதற்கான முறையை அறிவார்கள். இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தை இன்றையதினம் கொண்டுவரவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தை ஆட்சிபீடத்தில் இருப்பவர்கள்தான் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று நான் முதலிலே சொல்லிக்கொள்வேன்.

நான் இந்த விவாதத்தில் இந்தச் சபையின் விலைமதிக்க முடியாத நேரத்தை எடுத்துக்கொள்ளாமல், மிக முக்கியமான சில கருத்துக்களை ஆதாரங்களோடு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு இருக்கிற நெருக்கடியின் தன்மைக்கு இரண்டு உதாரணங்களை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். நான் எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய விவரங்கள் எங்கள் கட்சிக்காரர்களுடைய வாசகங்களாக இருந்தால் அவர்கள் அதற்கு மரியாதை செலுத்துவதில்லை. இவர்கள் என்ன? எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இவர்கள், இப்படித்தான் கூறுவார்கள் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இன்றைக்கு உள்ள உணவு நெருக்கடியைப் பொறுத்த அளவில் இந்தச் சர்க்கார் விவசாயத் துறையில் எப்படித் தவறிவிட்டது; விலைவாசி உயர்வைத் தடுக்க வழி வகுப்பதிலே எவ்வாறு தவறிவிட்டது என்பது பற்றிய விவரங்களை மட்டும் முதலிலே எடுத்துரைத்து மேலே செல்கிறேன்.

நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மான விவாதம் முடிந்த பிறகு டெல்லியிலே நடைபெற இருக்கிற நேஷனல் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்ள இருக்கிறார்கள். அந்த நேஷனல் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் கூட்டத்திற்குப் ப்ளானிங் கமிஷன் ஒரு நோட் அனுப்பி இருக்கிறது. அந்தக் குறிப்பிலே எதிர்க்கட்சிக்காரர்களாகிய நாங்கள் நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்திலே பேசுவதற்கு உரிய வாதங்கள் மிகத் தெளிவாக இருக்கிறது. அது எங்களுக்கு மிகவும் தூணை புரிகிறது. 'விவசாய உற்பத்தி பெருகவில்லை; வாழ்க்கைப் புள்ளி, விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது' **என்பதைப் பற்றி அதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிற வாசகங்களை மட்டும் இந்த மன்றத்தின் முன்னுலே நான் படிக்கிறேன்.**

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [22nd October 1964

The performance in the agricultural sector has been woefully short of expectation.

This has been largely responsible for limiting the increase in consumption standards and for abnormal increase in prices.

Between March 1961 and September 1964 the rise in the price index of food articles was 44.4 per cent, while in manufactured articles it was 5.9 per cent, industrial raw materials 7.0 per cent and general price index 24 per cent.

Large shift in price of cereals, pulses and other essential consumer articles has led to serious concern over the price situation. '

என்று நாளை மறுநாள் நடக்க இருக்கிற நேஷனல் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் கூட்டத்திற்குக் குறிப்பு அனுப்பியவர்கள் சொல்கிறார்கள். 44.4% உணவு தானியங்களின் விலை உயர்ந்திருக்கிறது; மொத்த விலை 24.5% உயர்ந்திருக்கிறது இந்த மூன்று வருஷங்களிலே. இதற்குக் காரணம் இந்தச் சர்க்கார் விவசாயத் துறையிலே தவறி இருக்கிறது என்று அந்தக் குறிப்பிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

' The performance in the agricultural sector has been woefully short of expectation. '

என்று ப்ளானிங் கமிஷன்காரர்கள் தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறார்கள். விவசாயத்தைப் பொறுத்து இந்த மாநிலத்திலே தஞ்சை மாவட்டந்தான் மிகப் பெரிய மாவட்டம். இன்றைக்கு கூட அங்கிருந்து தான் ரயில்களில் தானியம் வரவேண்டுமென்பதற்காக நம்முடைய மந்திரிமார்கள் நெருக்கடியில் விமானத்தில் பறந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த மாவட்டத்தில் அமுலாக்கப்படும் நீவிர சாகுபடித் திட்டத்தைப் பற்றி மிகப் பெருமையோடு எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. கொஞ்ச நாளைக்கு முன்னால் வந்த அமெரிக்க நிபுணர்கள் அதைப் பற்றி ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டார்கள். அது தஞ்சை மாவட்டத்திலே சாகுபடித் திட்டம் எப்படி அமல் நடத்தப்படுகிறது என்பதைக் காட்டுகிறது. நில உச்ச வாம்புச் சட்டத்தைச் செய்தார்கள்; நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைச் செய்தார்கள். அங்குள்ள நிலைமையைப் பற்றி அவர்கள் சொல்லிய சில வாசகங்களைக் கூறிவிட்டு மேலே செல்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER : Is the hon. Member reading from a newspaper report ?

SRI. K. A. MATHIALAGAN : I am reading only an extract.

A team of leading U. S. Team experts who toured Tanjore district had remarked as follows :—

" The Land Ceiling Act is only a paper proposition. Only a great optimist would say that the district has a bright future unless the land system is completely overhauled.

The tenurial system in Tanjore district is one of the Nation's worst. There is a vast army of tenants and agricultural labourers. Personal cultivation is not popular in this district. The owners,

big and small, are 'gentle farmers'. Rentals range from 60 to 65 per cent of the crop although the Fair Rent Act of 1956 provides for 40 per cent of the normal gross produce to be paid as rent. Officials behave as if the Act was not meant to be enforced and in the circumstances the landlords see no case for being on the defensive. Faulty land reform laws and the negative attitude of Government officials at State, district, block or village levels are responsible for the unsatisfactory tenurial conditions in the package programme districts. Such tenure conditions are obviously not conducive to agricultural production.

என்று யு.எஸ். டீம் "இது வெறும் பேப்பர் ப்ராப்பொஸிஷன்—காகிதத் திட்டம்" என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்குத்தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அமைச்சர்கள் இதைப்பற்றி இங்கே சொல்லுகின்ற புள்ளிவிவரங்களை எல்லாம் பார்த்தால், நாங்கள் அதைச் செய்து விட்டோம், இதைச் செய்துவிட்டோம் என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள், ஆனால் உண்மை நிலை என்ன என்பதைப் பார்த்து நாம் மிகவும் வருத்தப்படவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அமைச்சர்கள் நாட்டில் வெளியே இருக்கின்ற நிலைமையை ஒன்றும் பாராமல் புள்ளிவிவரங்களை கொடுக்கிறார்கள். புள்ளி விவரங்களை வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்ய முடியும்? சாப்பிடவா முடியும்? மக்கள் வெளியில் எந்த நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்? கள்ளப்பணத்தை எடுத்துக் கொண்டால், நாட்டில் கள்ளப்பணம் ஒன்றும் இல்லை என்று ஆரம்பத்தில் சொன்னார்கள். சேலத்தில் நடந்த காங்கிரஸ் மகாநாட்டில் டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள் நாட்டில் 3,000 கோடி கள்ளப்பணம் இருக்கிறது என்று பேசிய நேரத்தில் அங்கிருந்த திரு. காமராஜ் அவர்கள் 'ஆம், ஆம்' என்று ஒத்துக்கொண்டு பேசினார்கள். இன்றைக்கு இருக்கின்ற கள்ளச் சந்தைக்காரன், கொள்ளை லாபக்காரன், கள்ள வியாபாரிகள் இவர்கள் எல்லாம் வெளியில் இருந்து கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். இவர்களை ஏன் வெளியில்விட்டு வைத்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டால் கோபம் தானே வருகிறது? ஆனால் அதே நேரத்தில் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதையும், அவர்கள் பேசுவதையும் பார்த்து நான் ஆச்சரியப்பட்டேன். வியாபாரிகள் மோசடி செய்கிறார்கள், வியாபாரிகள் ஒத்துழைக்க வில்லை, என்றெல்லாம் முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசுவதாக பத்திரிகைகளில் பெரிது பெரிதாக வந்தது. எனக்கு அதைப் பார்த்து சந்தேகம் தான் வந்தது. வியாபாரிகள் ஒத்துழைக்க மறுக்கிறார்கள், மறைத்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தால், சர்வ வல்லமையும் கொண்டிருக்கிற இந்த சர்க்கார், எவ்வளவோ போலீசாரை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற சர்க்கார், இவர்களைப் பார்த்து வெட்கப்பட்டிருக்க வேண்டாமா, இந்த அரசாங்கத்தை நடத்துகிற முதலமைச்சர் அவர்கள் வெட்கப்பட்டிருக்க வேண்டாமா? வியாபாரிகள் எல்லாம் தப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் கடும்கோபம் வருகிறதே தவிர உண்மையான நிலைமை என்ன, நீங்கள் செய்தது என்ன என்பதைப் பார்க்கவேண்டாமா? இன்றைக்கு நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற அரிசிப் பஞ்ச நிலைமைக்கு முழுப் பொறுப்பு திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள்

தலைமையில் நடக்கின்ற இந்த மந்திரிசபையைச் சார்ந்தது. இந்த மந்திரிசபையினுடைய திறமைக்குறைவுதான் இத்தனைக்கும் காரணம் என்பதை நான் இந்த சபையில் ஒளிவு, மறைவின்றி பகிரங்கமாக குற்றஞ்சாட்ட விரும்புகிறேன். ஆட்சியாளர்களுடைய நோக்கிலும் சரி, போக்கிலும் சரி மக்களுடைய கஷ்டங்களை தீர்ப்பதற்கு நிச்சயமாக எந்தவிதமான உறுதியும் கடமையுணர்வும் கிடையாது. அமைச்சரவையை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்களுக்குள்ளேயே கொள்கை குழப்பம் கொண்டதாக இருக்கிறது. கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கூட்டுறவு முறை மூலம் மிக பிரமாதமாக விநியோகித்துக் கொண்டு வருகிறோம் என்று பெருமிதப்பட்டுக்கொள்கிறார். ஆனால் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், சில கூட்டுறவு சங்கங்கள் தவறாக நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்று வருத்தப்படுகிறார். இதற்கு என்ன காரணம்? இந்த நிர்வாக இயந்திரத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் ஊழல்கள் புரையோடி விட்டது என்றுதானே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இன்றைக்கு காங்கிரஸ் அரும்பெரும் தலைவராக இருக்கக்கூடிய காமராஜ் அவர்கள் ரேஷன் முறையை எடுத்தது தவறு, உணவுத் தட்டுப்பாட்டை சரியாக தீர்க்கவேண்டுமென்றால் ரேஷன் தான் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் இங்குள்ள முதலமைச்சர் அவர்கள் ரேஷனை கட்டுப்பாடோ தேவையற்றது என்று சொல்லுகிறார்கள். இவற்றில் கருத்து மோதல்கள் இல்லையா? இதில் எந்த கொள்கையை சரியான கொள்கை என்று எடுத்துக்கொள்வது? உணவு தானியக் கடைகளிலே நிற்கும் 'க்யூ' வரிசைப்பற்றி தொழில் அமைச்சருடைய கருத்துக்களைப் பற்றி ஓர் ஆங்கிலப் பத்திரிகை—மெயில் பத்திரிகை என்று கருதுகிறேன்—அப்பத்திரிகை எள்ளிநகையாடுவது போல் எழுதியிருந்ததை அமைச்சர்கள் பார்க்கவில்லையா? மக்கள் உணவுக்காக க்யூவில் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால், அதை மூன்றரைக் கோடி மக்களை பாதுகாக்க வேண்டிய இந்த அமைச்சரவை இந்தப் பத்திரிகையின் தலையங்கத்தைப் பார்த்து வெட்கப்பட வேண்டாமா? இந்த நிலைமைக்கு விவரம் தெரிந்த அமைச்சர் வெங்கட்ராமன் அவர்கள் ஏன் நடந்து கொள்ளவேண்டும்? அது மட்டுமல்ல, விளம்பர அமைச்சர் அவர்கள், ஜெயில் அமைச்சராக இருந்துவருகிற அமைச்சர் அவருடைய பேச்சில் எல்லோருடைய பேச்சுக்களை விடவும் முதற்பரிசு பெற்றுவிட்டார் (எதிர்க்கட்சி தரப்பிலிருந்து கைதட்டல்) . . . மக்கள் க்யூவில் அரிசிக்காக நிற்கிறார்கள் என்றால், 'சினிமாக் கொட்டகையிலும் மக்கள் க்யூவில் நிற்க்கவில்லையா, க்யூவில் நிற்பவர்களைப் பார்த்தால் மக்களின் பொருளாதார நிலைமை முன்னேறியிருக்கிறது என்பது தெரியவில்லையா'? என்று கேட்கிறார். இவ்வாறு வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்சுவது போல் பேசுகிறார்கள். அரசியல் விவேகமாக பேசுகின்றவர்கள் இவ்விதம் பேச முடியுமா? மக்கள் என்ன நினைப்பார்கள்? மக்கள் வெளியில் தங்கள் மனக் கொதிப்பையெல்லாம் கொட்டிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள், கொளுத்துகிற வெயிலில் மைல் கணக்கில் க்யூவில் காத்து நிற்கிறார்கள். இரவென்றும் பகலென்றும் பார்க்காமல் கடும் மழையையும் கொடும் வெய்யிலையும் பொருட்படுத்தாமல் தெருவில் படுத்து இருக்கிறார்கள், இதைக்

22nd October 1964] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

கேட்பதற்கு ஆள் இல்லே, இவர்களுக்கு சாப்பாடு கொடுப்பதற்குத் தான் முடியவில்லே என்றால், இந்த அமைச்சர்கள் வாயை மூடிக் கொண்டு சும்மாவாவது இருக்கக்கூடாதா? சோறு போடத்தான் வழியில்லே, இதையெல்லாம் என் பேசவேண்டும்? நம்முடைய முதலமைச்சரை எடுத்துக்கொண்டால் மிகவும் பெரிய அனுபவம் உள்ள அமைச்சர், திறமையான அமைச்சர் என்றெல்லாம் அவரது பிறந்தநாள் விழாவில் பட்டீல் போன்ற தலைவர்கள் எல்லாம் பேசினார்கள். 'ஐடியல் அக்ரிகல்சரல் மினிஸ்டர், லட்சிய விவசாய அமைச்சர் என்றெல்லாம் பலர் புகழ்ந்தார்கள். நமது நாட்டுக்கு மட்டுமல்ல, உலக உணவு மகாநாட்டுக்கே இந்தியக் குழுவிற்கு தலைமை வகித்தவர். அவரால் இந்த மாநிலத்திற்கு உணவு கொடுக்க முடியவில்லே, லட்சிய விவசாய அமைச்சரின் ஆட்சியின் லட்சணம் இப்படியா இருப்பது? இப்போர்ப்பட்ட முதல் அமைச்சர் சொல்லுகிறார், உணவு பற்றாக்குறை கிடையாது. சரி, அதை ஒத்துக்கொள்ளலாம், அதே நேரத்தில் நடைமுறையில் பற்றாக்குறை இருக்கிறது, இது என்? எவ்வளவோ தான்யங்கள் வந்திருக்கிறது, வினோந்தது என்றால், வந்த தான்யங்கள் எல்லாம் எங்கே, எங்கே, எங்கே என்று நாங்கள் கேட்கிறோம், ஆனல் அந்த நெல்மணிகள் எங்கே என்று நீங்கள் வெளியே கேட்கவில்லே என்றாலும், நிச்சயமாக உங்களுடைய மனசாட்சி கேட்கத்தான் செய்யும். வயலில் அறுவடையான நெல் எங்கே போயிற்று? மார்க்கெட்டுக்குப் போகவில்லே, நெல்மணிகள் எல்லாம் ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்குப் போய்ச் சேரவில்லே. அந்த மக்கள் நடுத்தெருவில் பரிதாபமாக தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியானல் வந்த தான்யங்கள் எங்கேயோ பதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வெளியே வரவில்லே, இதைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு என்றைக்காவது உருப்படியான நடவடிக்கைகள் எடுத்ததுண்டா, அவ்விதம் நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதாக ஏதாவது சொல்ல முடியுமா? இல்லே என்பதைத்தான் வெட்கத்துடன் சொல்லவேண்டும். அதே நேரத்தில் பக்கத்திலுள்ள மாநிலங்களில் நிலேமை என்ன? நம்முடைய அமைச்சர்கள் அடிக்கடி பம்பாய்க்குச் சென்று வருகிறார்கள். அங்கு என்ன நடத்துகிறார்கள், கள்ளப் பதுக்கல்காரர்களே எல்லாம், அநியாயமான விலேயில் விற்கும் உணவு தான்ய வியாபாரிகளே எல்லாம் கைது செய்கிறுக்கிறார்கள். வங்காளத்திலும், ஒரிசாவிலும் கைது செய்துள்ளனர். அதே போன்று நம் மாநிலத்தில் யாராவது கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்களா? கள்ளச் சந்தைக்காரர்கள் கொள்ளே லாபக்காரர்கள், பதுக்கல்காரர்கள் இங்கு இல்லேயா? 1,000 மூட்டை, 2,000 மூட்டை வைத்து பதுக்கல் செய்து, கள்ளச் சந்தையில் விற்றுக்கொண்டிருக்கும் நிலப்பிரபுக்கள் இல்லேயா? அவர்களைக் கண்டு என்ன அச்சம்? என்ன செய்து விடுவார்கள் மக்கள் தானே தேர்ந்தெடுத்தார்கள் உங்களே? மக்களே நம்பித் தானே இங்கே வந்தீர்கள்? இன்றைக்கு ஏன் அஞ்சுகிறீர்கள்? ஏன் ஒன்றும் செய்ய வில்லே? யாராவது கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்களா? ஏதாவது ஒரு உதாரணம் சொல்ல முடியுமா? ஒரு உதாரணம் சொல்லட்டும். யோசித்து யோசித்து சொல்லட்டும்? இலாகாவில் இருக்கிற அத்தனே தஸ்தாவேஜுகளேயும் வரவழைத்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [22nd October 1964

துப் பார்த்து விட்டுச் சொல்லட்டும். ஓரிசாவில் பதுக்கிவைத் திருந்தவர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். வங்காளத்தில் இருக்கும் சைல் மில்காரர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இங்கே யாராவது கை செய்யப்பட்டிருக்கிறார ? இன்றைக்கு விஜிலன்ஸ் லெல் என்று ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் சிவில் சப்ளை இலாகாவில், இத்தனையையும் ஏற்படுத்தியிருந்தும் யாராவது கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்களா ? மாறுக, சோறு கேட்டவர்கள் மீது ; இதைப் பற்றியெல்லாம் வர்ணிக்க பல உறுப்பினர்கள் காத்திருக்கிறார்கள், மீலி மதிக்க முடியாத கருத்துக்களே தெரி விக்க இருக்கிறார்கள், ஆகையால் வர்ணனையில் இறங்காமல் சொல்லுகிறேன், சோறு கேட்டவர்கள் மீது தடியடி நடத்தப்படு கிறது. அரக்கோணத்தில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது. மக்கள் வழிப்பறி கொள்ளை நடத்தினர்கள். நல்ல பண் பாட்டுக்குப் பெயர்போன மக்கள் நம் மக்கள். இவ்வளவு பண்பாட்டுக்குப் பெயர்போன மக்களை வழிப் பறிக்குத் தூண்டியது யார் ? இந்த அமைச்சர் அவையைத் தவிர அவர்களை வேறு யார் தூண்டினார்கள் ? எதற்காக வழிப்பறிக் கொள்ளையில் ஈடுபடவேண்டும் ? அரக்கோணத்தில் பெண்கள் அடித்தார்கள். சிவா என்ற பையனை பெண்கள் அடித்தார்கள். அடக்கத்திற்கும் பண்பாட்டிற்கும் பேர் போன தமிழ் நாட்டு பெண்கள் அரிசி கடையில் வேலை செய்கிற பையனை அடிக்கிற அளவுக்கு நிலைமையை மாற்றியவர்கள் யார் ? பில்லூர் என்ற இடத்தில் காந்தப்பன் என்று ஒருவர் இறந்து போனார். இறந்தார் என்று பத்திரிக்கைகள் வர்ணித்தன. ஆனால் அந்தப் படு கொலைக்கு யார் காரணம் ? மின்சாரத் திட்ட அணைக்கட்டு வேலை நடக்கும் இடம் அது. அங்கே இருக்கிற கடையிலே அரிசி இல்லை. அந்த இடத்திற்கு ஐ.ஜி. போய் வந்தார்களே, அந்த ரிபோர்ட் டின் விவரம் என்ன ? அங்கே கடைகள் பல இருக்கின்றன, 2,000, 3,000 பேர்கள் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்யும் இடத்தில் ஒரு கடையிலும் ஒரு நெல் மணி கூட இல்லை. அங்கு அரிசி விநியோ சிக்கப்படவில்லை. அதனால் பரிதாபத்துக்குரிய காந்தப்பன் இறந்து போனார். அங்கேயே லக்கி ஸ்டோர் என்று ஒரு ஸ்டோர் இருக்கிறது. திருப்பூர் ஸ்டோர் என்று ஒரு ஸ்டோர் இருக்கிறது. ஒரு வாரமாக, 10 நாட்களாக அங்கே எல்லா இடங்களிலும் அரிசியே கிடையாது. இதைப்பற்றி எனக்கு அங்கத்தினர் மாதா கவுடர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லுவார் என்று கருதுகிறேன். தைரியமாக இதை மக்கள் பிரச்சினையாக எடுத்துச் சொல்லுவார் கள் என்று நினைக்கிறேன். உருளைக் கிழங்குகளை இரவல்களிடத் திலிருந்து வாங்கிச் சாப்பிட்டார்கள். தனம் அமைச்சர் தவறு, தனம் உணவு அமைச்சர் தவறு அல்லது வியாபாரிகள் தவறு ? அத்திரிப்பட்ட மக்கள் அரிசி பதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று போனார்கள். அப்போது காந்தப்பன் பயந்தே செத்து விட்டார். காந்தப்பன் இறந்ததற்கு யார் காரணம் ? காரணம் அமைச்சர் இல்லையா ? தனம் தொழில் அமைச்சர் சொல்லுகிறார்கள் எங்கு இருக்கிறது அரிசிப் பஞ்சம் என்று. தஞ்சை மாவட்டம், தானியக் களஞ்சியமாக இருக்கிற மாவட்டத்தில் காவிரி பாய்ந்து கொள்ளை விளைச்சல் இருக்கக்கூடிய இடத்தில் கும்பகோணத்தில், மனு,

22nd October 1964] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

மாந்தாத காலத்தில் இப்படி அங்கே சுட்டு நின்றது? துணைச் சபா நாயகர் அவர்களே, நான் வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். கோயம்புத்தூரிலே வருந்தத்தக்க சம்பவம் நடைபெற்றது. எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் மற்ற கட்சித் தலைவர்களும் கொண்டு வந்த கோரிக்கையை மறுத்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் இலாகாவை விசாரிக்கச் சொல்லியிருக்கிறேன். துணை கலெக்டர் விசாரிப்பார் என்று சொன்னார். இதைத் தானே அவர் சொன்னார். இந்தக் காரியம் என்ன காரணத்தினால் நடந்தது? உணவுத் தட்டுப் பாட்டினால் ஊர்வலம் போன தலைவன் மீது போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அருகே துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடைபெற்றிருக்கிறது. துப் பாக்கிப் பிரயோகம் பற்றி கொஞ்சம் இருக்கட்டும். கேட்டது என்ன? நீதி விசாரணை வேண்டும். அதிகாரிகள் விசாரிக்கக் கூடாது. நியாயமாக நீதி விசாரணை வேண்டுமென்று கேட்டார் கள். இதை ஒத்துக் கொண்டதா அரசாங்கம்? அர்ச்சுனன் படு கொலை செய்யப்பட்டதற்கு யார் காரணம்? என்ன காரணத் தினால் உணவுப் பொருள் கிடைக்கவில்லை என்று கேட்க 200, 300 பேர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். தலைவர் வந்திருக்கிறார். நாங்கள் நேராகவும், கழக மாவட்டச் செயலாளர் போன்ற நம்பிக்கைக்குப் பாத்திர மானவர்களைக் கொண்டும் இதுபற்றி விவரம் சேகரித் திருக்கிறோம். அங்கே 1,000 பேர்களும் அல்ல, 2,000 பேர்களும் அல்ல. போய்க்கொண்டிருந்தது ஒரு ஊர்வலம். 200 பேர்கள் வருகிறநேரத்தில், குறிப்பிட்ட சம்பவம், அர்ச்சுனன் கொலை செய்யப்பட்ட சம்பவத்திற்கு முன்னால் கொஞ்சதூரத்தில் சீதாராம விலாஸ் என்ற ஹோட்டல் இருக்கிறது. ஹோட்டலுக்கு அருகே ஒரு தானியக் கடை இருக்கிறது, ஏ. ஆர். நாகமாணிக்கம் செட்டியார் கடை என்ற பெயரால் அதைப் பார்த்தவுடன் உணவு தான்யம் வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். கேட்க மாட்டார்களா? அப்படிக் கேட்டவர்களைப் பார்த்து இந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர் முத்துசாமி அடித்திருக்கிறார். அடித்தவுடனே, அடிபட்டவர் சார்பில் தலைவரிடத்தில், அர்ச்சுனனிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறார் கள். அர்ச்சுனன் முன்னாலேயிருந்து பிற்பகுதிக்கு வந்தவுடன் அவர்களிருவருக்கும் வாய் வார்த்தை மூற்றியிருக்கிறது. அந்த ஊரில் உள்ள பல எம்.எல்.ஏ., எம்.பி.-க்கள், திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார், திரு. பி. எம். ராமகிருஷ்ணன், திருமதி குழந்தை அம்மாள் இவர்கள் வீட்டுக்கெல்லாம் போய் உணவுப் பொருள் கிடைப்பதற்கான வழி செய்யவேண்டும் என்று விண்ணப்பிக்க மக்கள் வரிசையாக வந்தார்கள். அப்போது தான் ஊர்வலத்தை முந்திக் கொண்டு போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போய் துப்பாக்கி எடுத்து வந்து, ஊர்வலமாக வருகிற நேரத்தில் சுட்டியிருக்கிறார், படுகொலை நடந்திருக்கிறது. இதை அப்படியே ஒத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களுக்கு நாங்கள் சொல்லவில்லை. போலீஸ் ஸ்டேஷன் எதற்கு இருக்கிறது? ஒவ்வொரு உயிரையும் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங் கத்திற்கு இருக்கிறது. அதற்காக நீதி விசாரணை வேண்டு மென்று கேட்டால் அது கூட கிடையாது என்றால் இந்த அரசாங் கத்தை யார் நம்புவார்கள்? உங்கள் மீது மக்களுக்கு என்ன மரியாதை இருக்கும்? நாங்கள் சொன்னது இருக்கட்டும். மெயில் பத்திரிகை எழுதுகிறது—

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [22nd October 1964

It is amazing that the hon. Sri M. Bhaktavatsalam is insensitive to public opinion.

என்று. இதற்கு என்ன அர்த்தம்? இன்சென்ஸிட்டிவ்—என்ன அர்த்தம்? உணர்வு மழுங்கியிருக்கிறது, உணர்வு இல்லை வேறு வார்த்தைகளே வெளியில் இருக்கிறவர்கள் சொல்லுவார்கள், நான் சொல்லவில்லை, "மந்திரியின் உணர்வு மரக்கட்டையாக ஆகியிருக்கிறது என்று. நான் அந்த முறையில் இவ்வளவு பெரிய வரைச் சொல்ல விரும்பவில்லை. வக்கீல்கள் சங்கம் போட்டிருக்கிறது கோயம்புத்தூரிலே தீர்மானம். இத்தகைய நிலைமையை ஏற்படுத்தியவர்களே யார் நம்புவார்கள்? ஒவ்வொரு உயிரும் புனிதமானது. அதைக் காப்பாற்ற வேண்டாமா? கேட்டது உணவு, மூதல் அமைச்சர் கொடுத்திருப்பது துப்பாக்கி குண்டு. அர்ச்சுனன் தம்பி குடும்பம் சபித்திருக்காதா? பெண்டு பிள்ளைகள் சபித்திருக்கமாட்டார்களா? அதைப் பற்றி யோசித்துப் பார்த்திருக்க மாட்டார்களா? என்ன செய்திருப்பார்கள், என் ஏற்பட்டது என்று பரிகாரம் தேடாமல் நீதி விசாரணை கேட்டும் ஒத்துக் கொள்ளாத அளவுக்கு அன்றைக்கு பிரசங்கம் செய்தார்கள். யார் இனிமேல் பாதுகாப்பாக போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போக முடியும்? வக்கீல்கள் சங்கமே சொல்லுகிறதே? மற்றவர்கள் சொல்லுகிறார்களே? ஆஞல் அமைச்சர் சொல்லுகிறார்கள் சம்பிரதாயப்படி, இத்தனைவது ரூல் படி செய்கிறேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். தப்பாக்கிச் சூடு இருக்கட்டும். அர்ச்சுனன் தவறு அல்லது மற்றவர் தவறு என்று கூடச் சொல்லவில்லை. நீதி மன்ற விசாரணை வேண்டுமென்று கேட்கும்போது அதற்குக்கூட ஒத்துக்கொள்ளவில்லையென்றால் நியாயமான நீதி நெறி நடக்கிறது என்று யார் நம்புவார்கள்? யார் ஒத்துக்கொள்வார்கள்? யார் இந்த ஆட்சி மீது நம்பிக்கை கொள்ள முடியும் என்று கேட்கிறேன்? இங்கே 50 பேர்கள் என்று நீங்கள் தவறுதலாகக் கணக்குப் போடாதீர்கள். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் வேறு நிலைமை. இன்றைக்கு இருக்கிற டக்களின் தார்மீக ஆதரவை இழந்து விட்டீர்கள். இன்றைக்கு இருக்கிற நிலையைக் காட்டுகிறேன். என்னென்ன செய்தீர்கள். போலீஸ்காரர்கள் தடியடி செய்வதையும் காட்டுகிறேன். மந்திரிகள் காரிலே வரக் கூடாது எனென்றால் பந்தோபஸ்தாக திரும்ப முடியாது. பஸ்ஸிலே போவோம். இராத்திரி, பகல் என்று இல்லை. எத்தனை இடத்தில் தடியடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது? இரும்புத் தொப்பி போலீஸ்காரர்கள் செய்கிற தவறை ஆட்சியாளர்கள் உணரவில்லை. கள்ள மார்க்கெட்காரர்களை தைரியத்தோடு ஒழிக்க ஏன் முன்வரவில்லை? கள்ளச் சந்தையில் ஈடுபடுகின்றவர்களை பாரபட்சம் இல்லாமல் ஒடுக்க அரசாங்கம் ஏன் முன் வரவில்லை. ஜனநாயக சோஷலிசம் என்று பேசுகிறீர்களே, என் உணவு தானிய வியாபாரத்தை தேசிய மயமாக ஆக்கக்கூடாது? ஏன்

11-00 a.m

எடுத்து நடத்தக்கூடாது? ஏன் 500 பேர்கள் இருக்கிற இடத்தில் ஒரு நியாயவிலைக் கடை வைக்கக்கூடாது? ஏன் உணவு தானியத்தின் மீது இருக்கிற விற்பனை வரியை ரத்து செய்யக் கூடாது? எல்லாவற்றிற்கும் எதிர்க்கட்சி ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்கிறார்களே? இதற்கு மட்டும் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களைக் கூப்பிட்டால் இவர்கள் குறைந்துவிடுவார்களா? உங்களுடைய பழி

22nd October 1964] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

யிலிருந்து நீங்கள் தப்பித்துக் கொண்டிருக்கலாமே? ஒரு சின்ன விவாதம், உணவு நிலைப்பற்றி விவாதத்திற்கு இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை டெல்லி மந்திரிகள் கூப்பிட்டால் போகிறீர்களே? இங்கே இருக்கிற எதிர்க்கட்சிக் காரர்களைக் கூப்பிட்டு கலந்து ஆலோசித்தால் என்ன பாதகம் வந்து விடும்? என்ன மரியாதை குறைந்துவிடும்? ஏன் செய்யக் கூடாது? பழியிலிருந்து நீங்கள் தப்பித்துக் கொண்டிருக்கலாமே? எல்லோருக்கும் இருக்கிற பிரச்னை தானே இது? ஒவ்வொரு மந்திரியும் ஒன்று சொல்லுகிறார்களே? ஒரு மந்திரி எல்லாம் 10 நாட்களில் சரியாகப் போய்விடும் என்று கூறுகிறார். கலெக்டர் 10 நாட்களுக்கு ஆந்திராவிலிருந்து அரிசி வராது என்று சொல்லுகிறார். அப்படி ஒரு கலெக்டர் அம்மையார் சொல்லுகிறார். இன்னொரு மந்திரி வேறு விதமாக சொல்லுகிறார். நிலைமைகள் இப்படி இருக்கின்றன. நிச்சயம் சொல்லுகிறேன், பணிவோடு சொல்லுகிறேன், நாட்டு மக்களுடைய பிரிதிநிதிகளாகிய எங்களைக் கேட்கக் கூடாதா? எதிர்க்கட்சியை நீங்கள் கலந்து ஆலோசிக்கக்கூடாதா? அரக்கோணம் சம்பவம் பில்லூர் மரணம், கோயம்புத்தூர் படுகொலை தொடர்ந்து நடைபெறக்கூடாது. அந்தப் பழிச்சொல்லுக்கு நீங்கள் ஆளாகக்கூடாது என்று மிகவும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் நிலை நாட்ட வேண்டியது போலீஸ் இலாகா. ஆனால் அந்த போலீஸ் இலாகா இன்றைக்கு என்ன நிலைமையில் இருக்கிறது? காங்கிரஸ் பெருந்தலைவர்கள் மனம் கோணக்கூடாது, அவர்களை திருப்திப்படுத்த வேண்டும் என்கிற முறையிலே தானே இன்றைக்கு நடக்கிறது? கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் கண்டிப்பாக பதில் சொல்ல வேண்டும். இன்றைக்கு நம்முடைய முன்னாள் முதல் அமைச்சர் கனம் காமராஜ் அவர்கள் பதவியிலிருந்து விலகி ஒரு ஆண்டு மேலாகிறது. அவர்கள் இப்பொழுது ஒரு அமைச்சர் அல்ல, ஒரு அரசியல் கட்சித் தலைவர். அவர்கள் அமைச்சராக இருந்தபோது யார் மெய்க்காப்பாளராக இருந்தாரோ, அதே போலீஸ்காரர்கள், போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் இன்றைக்கு தொடர்ந்து இருந்து வருகிறார்கள். போலீஸ்காரர்கள், 'எச். ஸி.' மற்றவர்கள் தொடர்ந்து நீடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது முறைதானா? இது நியாயம் தானா? இதெல்லாம் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியாதா? அல்லது, தெரிந்தும், தெரியாதது போல் இருக்கிறார்களா? இதற்கு நீங்கள் என் உடந்தையாக இருக்கிறீர்கள்? இவருக்கு சர்க்காரிலிருந்து போலீஸ் பாதுகாப்பு என்றால் என்ன பொருள்? மக்கள் வரி பணத்திலிருந்து போலீஸ் பாதுகாப்பு, என்று தானே கருத்து? இதற்கு முன்னாள் முதல் அமைச்சர்களாக இருந்த திரு. ராஜகோபாலாச்சாரியாருக்கு இப்படி போலீஸ் பாதுகாப்பு அளிக்கிறீர்களா? திரு. ஓமந்தூர் ராமசாமி செட்டியாருக்கு போலீஸ் பாதுகாப்பு கொடுக்கிறீர்களா?

SRIMATHI A. S. PONNAMMAL rose.

SRI K. A. MATHIALAGAN : I am not yielding.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [22nd October 1964

பதவியிலிருந்து விலகிய வேறு எந்த முதல் அமைச்சருக்காவது இது மாதிரி போலீஸ் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படுகிறதா? அது மட்டு மல்ல. இந்தத் தவறை வேறு யாராவது செய்தால் தண்டிக்கலாம். அரசாங்கமே இந்தத் தவறை செய்தால் அவர்களை யார் தண்டிப் பது? வேலியே பயிரை மேய்ந்தால் வேளாண்மை என்ன ஆகும்? அரசியல் கட்சித் தலைவரிடம் சர்க்கார் சம்பளம் கொடுத்து, மக்கள் வரிப்பணத்திலிருந்து சம்பளம் கொடுத்து, ஒரு க்ளார்க் அவர் களிடமே, கனம் திரு. காமராஜ் அவர்களிடமே பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார். அவருடைய பெயரைக்கூட நான் வெளியிடத் தயாராக இருக்கிறேன். கனம் முதலமைச்சர் இந்த குற்றச்சாட்டை மறுத்தால் ஆட்சியாளர்கள் இந்தக் குமாஸ்தாவை அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதிலே விசேஷம் என்னவென்றால், இதிலே ஆச்சரியமான சம்பவம் என்னவென்றால் அந்தக் குமாஸ்தா நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய உதவியாளர்களில் ஒருவர் என்று பெயர். அவர் வேலை பார்ப்பது காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. காமராஜரிடம். இதற்கு எப்படி நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டார்கள்? அரசாங்க ஊழியர் ஒருவர் ஒரு அரசியல் கட்சித் தலைவருக்கு உதவியாளராக பணியாற்றுவது முறைதானே? அர சாங்க சிப்பந்திகளுடைய நடைமுறை விதிகளுக்கு விரோதமான செயல் அல்லவா இது? அடிக்கடி பேசுகிறார்கள், அரசாங்க உத்தி யோகஸ்தர்கள் அரசியலில் கலக்கக்கூடாது என்று சொல்லு கிறார்கள். அதுபற்றி நிரம்பப் பேசும் நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு துணை புரியலாமா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். திரு. காமராஜ் அவர்கள் பதவியிலிருந்து விலகி ஓராண்டிற்கு மேலாகிறது. ஆனால், அவர்களுடைய பங்களாவில், இல்லத்தில் போடப்பட்டிருக்கிற சோபாக்கள், சாமான்கள், இன்றைக்கு வரையிலே அகற்றப்படவில்லை. வருத்தப்படக் கூடாது, நாங்கள் உள்ளம் திறந்து பேசுகிறோம்; சில பேர்கள் பகிரங்கமாகப் பேசுவதில்லை. ஆனாலும் இரகசியமாகச் சொல்லு கிறார்கள் பல காங்கிரஸ்காரர்கள். பெயர் அளவுக்குத் தான் கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் முதல் மந்திரி. திரு. காமராஜ் அவர்கள் தான் இன்றைக்கும் முதல் மந்திரியாக இருக்கிறார்கள்; தியாகராய நகர் திருமலைப்பிள்ளை தெருவில் எட்டாவது இலக்கம் உள்ள அவரது இல்லத்திலிருந்துதான் தாக்கீதுகள் பிறப்பிக்கப்படு கின்றன, உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்படுகின்றன என்று பாவலாக காங்கிரஸ்காரர்கள் பேசிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இதை ஊர்ஜிதப் படுத்துகிற நிலைமையில் தற்பொழுது இவையில்லையா? இதை நீங்கள் உறுதிப்படுத்துகிறீர்களா? என்ன காரணம்?

போலீஸ் இலாகா என்பது இன்றைக்கு எல்லோருக்கும் பொது வான இலாகாவாக இருந்து வருகிறது. சென்னைக்கு வெளி நகர்ப் புறத்திலிருந்து சீமைச்சாராயம் எடுத்துக்கொண்டு வந்த ஒரு வண்டி பிடிப்பட்டது என்று பத்திரிகையிலே செய்தி வந்தது. என்ன ஆயிற்று? என் வழக்கு நகாவில்லை? யாராவது தண்டிக்கப் பட்டார்களா? ஒரு பட முதலாளி, கோவை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர், காங்கிரஸில் ரொம்பவும் ஈடுபாடு உள்ளவர், அவர் இதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார். இன்றைக்கு நான் சொல்ல முடியும்.

22nd October 1964] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

எனக்குத் தெரிந்த தகவலிலிருந்து சொல்ல முடியும். இதற்கு உடந்தையாக இருந்த அதிகாரி மாற்றப்பட்டார். இதைத் தவிர வேறு என்ன நிலைமை? சென்னை எல்லையில் பிடிபட்ட வாணைப் பற்றி எங்களுடைய துணைத் தலைவர் திரு. மு. கருணாநிதி அவர்கள் போலீஸ் மான்ய விவாதத்தின்போது கேட்டார்கள். என்ன ஆயிற்று நிலைமை? இவர்கள் நமக்கு வேண்டியவர்கள் என்று இருக்கலாமா? மக்கள் நலனுக்குத் தானே ஆட்சி? போலீஸ் எல்லோருக்கும் பொதுவாகத்தானே இருக்க வேண்டும்? இப்படிச் செய்தால் போலீஸ் இலாகாவின் மீது யார் நம்பிக்கை வைப்பார்கள்? இந்த வழக்கு என்ன ஆயிற்று என்று சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

லஞ்ச ஒழிப்புக்காக ஒரு கமிஷன் நியமித்தார்கள். வாஸ்தவம் தான், செய்யவேண்டிய காரியம் தான். அதைப்பற்றி இந்த மன்றத்திலும் பேசியாகிவிட்டது. இவ்வளவு நாட்களாக எத்தனை வழக்குகள் அதிகாரிகள்மீது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது? யார் யார் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்? எத்தனை பேர்கள் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்? அதுபற்றி புள்ளிவிவரம் தருவீர்களா? ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கும் ஒரு கேட் கீப்பர் ஒரு ரூபாய் வாங்கினார், நான்கு அணா தான் வாங்கியிருப்பார், ஒரு ரூபாய் என்று எழுதி அதற்கு 6 மாதம் கடுங்காவல் தண்டனை. பரவாயில்லை, ரொம்ப கண்காணிப்பாக செய்கிறீர்கள், பாராட்டுகிறோம். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு கூட கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கேள்வி நேரத்தின்போது பதில் சொன்னார்கள். 'சீப் எஞ்ஜினியர்' ஒருவர் 'பி. டபிள்யூ. டி.'-யில் வேலை பார்த்தவர். அவர் வேலையிலிருந்து ஓய்வு பெற்றவர். சுராஜுதீன் அவர்கள், 'சீப் எஞ்ஜினியர்' 'பில்டிங்க்ஸ்', 'பிரிட்ஜஸ்' மற்றும் ஸ்பெஷல் வொர்க்ஸுக்குப் பொறுப்பான என்ஜினியர். அவர்களைக் கைது செய்தார்கள். நான்கு மாதங்கள் ஆயிற்று. சொல்லுவார்கள், இன்வெஸ்டிகேஷன் செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று. இன்வெஸ்டிகேஷன் சரி இல்லாதபோது ஏன் கைது செய்தீர்கள் அவ்வளவு விரைவாக? ஏன் வழக்கு மன்றத்திற்கு அந்த வழக்கு இன்னும் வரவில்லை? அதற்கு என்ன பொருள்? பதில் சொல்லுங்கள். பெரிய புள்ளிகள், மந்திரிமார்கள் நிலைமையில் இருப்பவர்கள் கூட, சந்திக்கு வரவேண்டும் என்பதினால் இதை இழுக்கடிக்கிறார்கள். நான்கு மாதங்கள் ஆகியும் குற்றப் பத்திரிக்கை வழக்கு மன்றத்திற்கு வரவில்லையே? இதற்கு என்ன அர்த்தம்? தஸ்தாவேஜியைக் காட்டுங்கள். நாங்கள் நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். ஏன் இவ்வளவு நாட்களாக குற்றப் பத்திரிக்கை பதிவு செய்யப்படவில்லை? வழக்கு மன்றத்தில் என் வழக்கு தொடரப்படவில்லை?

அது மாதிரி தான், ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில் ஒரு டாக்டர். முத்து என்று அவர் பெயர். அவர்களைக் கைது செய்தார்கள். ஏன் கைது செய்தார்கள் என்றால், ஒரு கொலை வழக்கில் சாட்சியம் சொல்லுவதாக 50 ரூபாய் லஞ்சம் வாங்கி ஒத்துக் கொண்டார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு, 'அலிகேஷன்' பேரில் அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். இன்றைக்கு அந்த வழக்கு என்ன ஆயிற்று?

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [22nd October 1964

அதைவிட விளக்கமான வழக்காயிற்றே இது? சொல்லட்டும் காரணம் இதற்கு. சொல்ல முடியுமா? இந்த முத்துவுக்கும் மந்திரிகளுக்கும் ஏதாவது உறவா? வேறு காரணம் என்ன இதற்கு? லஞ்ச ஊழல் ஒழிப்புக் கமிட்டி என்று நியமித்துவிட்டால், சொல்லிவிட்டால் எல்லாம் சரியாகிவிடுமா? இந்தத் தாமதத்திற்கு என்ன காரணம் என்று சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அதுபோல போலீஸ் விவகாரத்திலும், ஐ.ஜி. நியமனம் செய்யப்பட்டார்கள். பல பேர்களுக்கு சந்தேகம், இன்னும் கூட அதுபற்றி கேட்கிறார்கள். மகாதேவரு, அருளர ஐ.ஜி? முதலில் மகாதேவன் தான் ஐ.ஜி. என்று பெயர் வந்தது. பின்னுலே அருள் வந்தார். மகாதேவன் சட்டப்படி ஐ.ஜி. பொறுப்பில் இருப்பார், ஆனால் லஞ்ச ஊழல்களைக் கவனிப்பார். அருள் சட்டப்படி அடிஷனல் ஐ.ஜி.யாக இருப்பார், ஆனால் அவர் ஐ.ஜி. காரியங்களை கவனிப்பார். 'டி-பாக்டோ ஐ.ஜி. டி-ஜூரே ஐ.ஜி. என்று இப்படிச் செய்ய வேண்டும்? என்ன வந்தது? மகாதேவனிடத்தில் தானே ஐ.ஜி. பொறுப்பையும் கொடுக்க வேண்டும்? அப்படியில்லாமல் அவர் அங்கே போக வேண்டிய காரணம் என்ன? அடிஷனல் ஐ.ஜி. ஐ.ஜி. பொறுப்பில் இருப்பானேன்? அருள் அவர்களைப்பற்றி சொல்லும்பொழுது அவரைப்போல திறமையான அதிகாரி கிடையாது, சொம்ப நேர்மையான அதிகாரி, சொம்ப கண்டிப்பாக நடந்து கொள்ளுவார்கள் என்று முன்பு நான் எழுப்பிய ஓர் விவாதத்தின்போது முதலமைச்சர் கூறினார்கள். அவர்கள் கூற்றை நானும் கேட்டுக்கொண்டேன். அருள் அவர்களை ஏன் இந்த லஞ்ச ஊழல் குற்றங்களை விசாரிப்பதற்குப் போடக்கூடாது? ஏதாவது உங்கள் மீது அவர் குற்றம் கண்டு பிடித்து விடுவார் என்ற பயமா? அவரை ஏன் போடவில்லை? அல்லது அவரைத்தான் ஐ.ஜி.யாகப் போட வேண்டும் என்று யாராவது நிர்பந்தித்தார்களா? இதற்கு என்ன சமாதானம் சொல்ல முடியும்? இப்படி "அடிஷனல், அடிஷனல்" என்ற முறையில் போட்டால், எப்படி இந்த அரசாங்கத்துக்கு கௌரவம் ஏற்படும்? எப்படி ஆளும் கட்சியினரைப் பற்றி பொது மக்களிடத்திலே ஒரு நல்ல எண்ணம் ஏற்படும்? இதற்கு சமாதானம் சொல்ல தயங்கினால் மக்கள் இந்த சர்க்காரைப்பற்றி எப்படி நம்பிக்கை கொள்ள முடியும். இதே முறையிலேதான் ஒவ்வொரு காரியமும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

விற்பனை வரி இலாகாவை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அதைப் பற்றி நமக்கு எல்லோருக்கும் தெரியும். நானே நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில், இந்த மன்றத்தின் மூலம் இந்த விற்பனை வரி அதிகாரிகளுக்கு அதிகமான அதிகாரத்தைக் கொடுங்கள், கோடிக்கணக்கான ரூபாய் கணக்குகளை மறைக்கும் இந்த சமூக விரோதிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு சொல்லியிருக்கிறேன். இந்தக் கள்ளக் கணக்குகளைப் பிடிப்பதற்காக எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகளுக்குக்காக நாம் முன்பு அரசாங்கத்தைப் பாராட்டினோம். கமிஷனர் ஆப் கம்மர்சியல் டாக்ஸ் பொறுப்பிற்கு புதிதாக ஒரு அதிகாரியைப் போட்டார்கள்; அவரும் அவருக்குக் கீழே உள்ள அதிகாரிகளும் சேர்ந்து சோதனையிட்டு இந்த ஆறு மாதங்களில்

22nd October 1964] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

ஐந்து கோடி ரூபாய்களை வரிமூலம் சர்க்காருக்கு வருமானமாகப் பெற்று தந்திருக்கிறார்கள். இந்த சமூக விரோதிகள் பொது மக்களோடு மட்டுமல்லாமல் சர்க்கார் கஜானுவையும் ஏமாற்றக்கூடிய புல்லுருவிகளாக இருக்கிறார்கள். நடந்த பல சம்பவங்களைப் பற்றி நான் சொல்ல முடியும். இரண்டு, மூன்றை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஈரோட்டில் ஒரு பெரிய எண்ணெய் வியாபாரி, அவர் கணக்குகளை பரிசீலனை செய்ததில் ஒரு கோடி ரூபாய் கள்ளக் கணக்கு டர்ன்ஓவர் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. சென்னையிலேயே ஒரு எவர்சில்வர் சாமான்கள் மொத்த வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டுள்ள ஒரு பெரிய வியாபாரி, ஆஸ்பத்திரி போன்ற இடங்களுக்கு சப்ளை செய்யக்கூடியவர். எவர்சில்வர் மெர்ச்சண்ட் என்று அவரைச் சொல்லுவது பொருந்தாது, எவர்சில்வர் சக்கரவர்த்தி என்றே சொல்ல வேண்டும். அவரிடத்தில் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் கள்ளக்கணக்கில் பதுங்கிக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டுப் பிடித்தார்கள். அதே மாதிரி இன்னொரு வியாபாரி. கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு சாயப் பொருள் கொடுப்பதற்காக இறக்குமதி லீசென்ஸ் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர். அவர் சக்காதிபதியாக இருக்கும் சாயப்பொருள் வணிகத்தில் இருந்து பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களுக்கு டர்ன்ஓவர் காண்பிக்கவில்லை. மேலும் வெளி நாட்டுடன் செலாவணி வைத்துள்ள அந்நிய நாட்டுக் கம்பெனி அகப்பட்டது. அதற்கடுத்தாற்போல் ஒரு நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியார் கம்பெனி, இவர் சினிமாத் தொழிலில் ஈடுபட்டு பல சினிமா அதிபர்களுக்கு லட்சக்கணக்கில் பணம் கடன் கொடுத்து வந்தார். இவரிடமிருந்தும் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களுக்கு ரகசிய விபரங்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதைத் தவிர, வேறு இடங்களில் உள்ள பல வியாபாரிகளிடமிருந்து கணக்குகள் கைப்பற்றப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றிக்கெல்லாம் சிகரம் வைத்தது போல் ஒரு பிரபல பத்திரிகை அதிபர். அவர் பல தொழில் நிறுவனங்களுக்கு சொந்தக்காரர். அவரிடமிருந்து கணக்குகள் பிடிக்கப்பட்டன. இன்றைய தினம் அது சம்பந்தப்பட்ட வழக்கு கோர்ட்டின் முன்பாக இருக்கிறதாகச் சொல்லப்படுகிறது. மக்களது உயிர்நாடி ஊசலாடிக்கொண்டிருக்கும் இந்த நெருக்கடி நேரத்தில் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் உணவுப் பிரச்சினையைப் பற்றி விவாதிக்க எதிர்கட்சிகளைக் கூப்பிட்டு மாநாடு போடவில்லை. ஆனால் இந்த மாதம் 17-ம் தேதி நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் சென்னை வர்த்தக சங்கத்தினரைச் சந்தித்து அந்தக் கூட்டத்தில் இந்த மாதிரி கள்ளக் கணக்குகளை ஒப்புவிப்பதற்கு இரண்டு மாதம் கிரேஸ் பீரியடு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் ஒரு உத்திரவும் போடப்பட்டிருக்கிறது. பல கோடி ரூபாய்க்கு கணக்குகளை மறைத்து வைத்திருக்கும் இந்த சமூக துரோகிகளுக்கா கிரேஸ் பிரியடு கொடுப்பது? இதற்காக நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகள் வியாபாரிகளின் தூஷணையிலிருந்தும், மனைவியின் புடவை பீரோவிலிருந்தும், மற்ற இடங்களிலிருந்தும் ஏராளமான கணக்குகளை கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். திருப்பூர், கோயம்புத்தூர் போன்ற நகரங்களிலே எல்லாம் இம்மாதிரி சோதனைகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. பாண்டிய நாட்டிலே கணக்குகளைக் கைப்பற்றுகிறபொழுது இந்த

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [22nd October 1964

கிரேஸ் பீரியடைக் காணேம். கொங்கு நாட்டுப் பகுதியிலே கண்டு பிடிக்கிற பொழுது இதைக் காணேம். ஆனால் வடநாட்டுக் காரர்கள் இருக்கிற செங்கற்பட்டு சென்னை மாவட்டத்திற்கு வந்த பொழுது, அந்த பிரபல பத்திரிகை அதிபரின் கணக்கைக் கைப் பற்றிய பொழுது, இந்த கிரேஸ் பீரியடு கொடுக்கப்படுகிறது. யாருக்குக் கிரேஸ் பீரியடு கொடுப்பது? கிரேஸ் என்றால் கருணை என்று அர்த்தம். இந்தக் கருணை, அன்பு, பச்சாதாபம், இரக்கம் இவை காண்பிக்கப்பட வேண்டிய அருகதை இவர்களுக்கு உண்டா. நம்முடைய அரசாங்கம், நமது அமைச்சர் இதனுடைய பொருளோ யாவது உணர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்களா. இரண்டு மாதம் டைம் கொடுத்தால், இந்தக் கணக்குகள் என்ன ஆகும்? ஏழை எளிய வர்கள் நில வரி கொடுக்கவில்லையென்றால், நெல்லைப் பிடிங்கிக் கொள்கிறார்கள், மாடு, கன்றைப் பிடிங்கிக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் இப்படிப்பட்ட சமூகத் துரோகிகள் கஜானாவை ஏமாற்றுகிற வர்கள், இவர்களைக் கூப்பிட்டு சென்ற 17-ம் தேதி நமது முதல மைச்சர் அவர்கள் தலைமையிலே மகாநாடு நடந்திருக்கிறது. இப்படி செய்தால் அதிகாரிகளின் கதி என்னவாகும்? அந்தப் பத்திரிகை அதிபர் அமைச்சர்களை நிர்பந்தித்திருக்கிறார். உடனே உத்தரவு மாறுகிறது. வேண்டுமானால் அவருடைய பெயரை நான் இங்கே சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். இதிலே பல மத்திய மந்திரிகளும் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த பெரிய தலைவர் களும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்படிச் செய்வதினால் சர்க்கார் கஜானாவுக்கு கிடைக்க வேண்டிய பணம் என்ன ஆகும்? கள்ளச் சந்தை வைத்து கொள்ளை லாபம் அடிக்கும் இந்த சமூக துரோகிகளுக்கா கருணை காட்டுவது?

இன்னொரு உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த விற்பனை வரி சம்பந்தமாக 1962-ல் சுப்ரீம் கோர்ட்டில் ஒரு வழக்கு நடந்தது. சுப்ரீம் கோர்ட் கீழ்க்கண்டவாறு தீர்ப்பளித்திருக்கிறது.

"The Supreme Court has held that tax is payable by a dealer on his entire turnover including the sales-tax collected by him."

இந்த சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்புப்படி வியாபாரத்தில் புழங்கிய பணத்திற்கு மட்டும் வரி என்று அல்லாமல், வசூலிக்கப்படுகின்ற வரிக்கும் வரி கொடுக்க வேண்டும். உதாரணமாக ஒரு லட்ச ரூபாய் டர்ன்ஓவருக்கு ரூபாய் 2,000-ம் வரி செலுத்த வேண்டுமென்றால், இந்த 2,000-ம் ரூபாய் வரிக்கும் வரி செலுத்த வேண்டும். இந்த தீர்ப்பு 1962-ல் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தீர்ப்பை எப் பொழுது நமது சர்க்கார் அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தார்கள் என்றால் 1964 செப்டம்பர் மாதத்தில். ஏன் இவ்வளவு இடைவேளை கொடுக்கப்பட்டது? 1962-ல் இந்தத் தீர்ப்பு வந்தது. அதாவது வாங்குகிற வரிக்கும் வரி கொடுக்க வேண்டுமென்பது. இதை யாவது ஒழுங்காக அமல் நடத்தினார்களா? இது ஏதோ ஒரு சிறு உத்தரவு என்று இந்த சபை கருதிவிடக்கூடாது. இந்த உத்தரவை தள்ளிப் போட்டதன் மூலமாக இந்த சர்க்காருக்கு வருமானத்தில் ஒரு கோடி ரூபாய் சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளிலே நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரு வருஷத்திற்கு மட்டும் ரூபாய் 50 லட்சம்,

22nd October 1964] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

இதனுல் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த செப்டம்பர் மாதத்திலே ஒரு உத்திரவைப் போட்டு அக்டோபர் மாதம் வரையிலும் அதைத் தள்ளி வைத்திருக்கிறார்கள். இதற்காக நான் சர்க்காரை பகிரங்கமாகக் குற்றம் சாட்டுகிறேன். டி.வி.எஸ். கம்பெனி நிறுவனத்திற்கு மட்டும் இதனுல் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் லாபமாகியிருக்கிறது. 1962-ல் கொடுத்த தீர்ப்பை 1964-வரை அமுல் நடத்தாததால், ஆண்டு ஒன்றுக்கு டி.வி.எஸ். நிறுவனத்திற்கு மட்டும் ரூபாய் 10 லட்சம் அல்லது 15 லட்சம் லாபம் மிச்சம் கிடைத்திருக்கிறது. அவர்கள் இந்த சர்க்காரை நிர்ப்பந்தித்திருக்கிறார்கள். அந்த ஆதிக்க சக்திக்கு நமது சர்க்கார் அடிபணிந்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு சேஸிஸ், மோட்டார் கார்கள், லாரிகள் எல்லாம் என்ன விலைக்கு விற்கின்றன என்பது மோட்டார் அதிபர்களுக்குத் தெரியும். ஒரு பார்கோ அல்லது லேலண்டு என்று சொன்னுல் சுமார் 40,000 ரூபாய் விலையாகிறது. நாற்பதினுயிரம் ரூபாய் என்றுல் வரியே சுமார் 4,000 ஆகிவிடும். இந்த வரிக்கு வரி கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னுல், ரூ. 400 இந்தப் புதிய தீர்ப்பின்படி கொடுக்க வேண்டும். ஒரு மாதத்தில் இந்த மாதிரியான வாகனங்கள் நூற்றுக்கணக்காக விற்கப்படுகின்றன என்பது நமக்கு எல்லோருக்கும் தெரியும். இதனுல் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் லாபம் அடைந்திருக்கிறது இந்த டி.வி.எஸ். நிறுவனம். அவர்களின் நிர்ப்பந்தத்திற்கு நமது சர்க்கார் அடிபணிந்திருக்கிறார்கள் என்று நான் குற்றம் சாட்டுகிறேன். அதே மாதிரி தங்களுக்கு வேண்டியவர்கள், தங்களுடைய கட்சியின் ஆதிக்கக்காரர்கள், இவர்களுக்கு சலுகைகள் கொடுக்கும் விதத்தில் பல காரியங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக சத்திய மூர்த்தி பவனில் ஒரு பகுதி மாதர் நல இலாகா டைரக்டர் ஆபிசுக்கு ரூபாய் 1,500-க்கு வாடகைக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. இது எந்த வகையிலே நியாயம்? ஒரு கட்சியினுடைய அலுவலகக் கட்டடத்தைத் தனிர வாடகைக்கு வேறு இடம் இல்லை என்று சொல்வதானுல் அதை ஒரு சமாதானமாக எப்படி நாட்டு மக்கள் ஏற்றுக்கொண்டு விடுவார்கள்? கட்சி என்பது வேறு, அரசாங்கம் என்பது வேறு. கட்சி அலுவலகக் கட்டடத்தில் டைரக்டர் ஆப் விமென்ஸ் வெல்ப்பேர் அலுவலகம் ஏன் இருக்க வேண்டும்? அதற்காக மாதமொன்றுக்கு ஆயிரத்தி ஐந்நூறு ரூபாய் வாடகையாகக் கொடுக்க வேண்டும். இதற்கெல்லாம் சென்னை அமைச்சர் அவர்கள் சமாதானம் கூறலாம். வேறு இடம் கிடைக்கவில்லை என்று. இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளுக்கு நாங்கள் எத்தனையோ உதாரணங்கள் காட்டலாம். அமைச்சர்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்குச் சலுகை காட்டியிருப்பதற்கான நிகழ்ச்சிகள் எத்தனையோ இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் இங்கே எடுத்துச் சொல்வதற்கு எங்களுக்கே வெட்கமாக இருக்கிறது. பொது மன்றத்திலே இதையெல்லாம் நாங்கள் பேசவேண்டிய நிலையில் அமைச்சர் வைத்திருக்கிறார்களே என்பது குறித்து எங்களுக்கும் வருத்தம் தான். ஆனுல், அமைச்சர்கள் தங்களுடைய அதிகாரத்தைத் துஷ்பிரயோகம் செய்திருக்கிறார்கள் **'Misuse of power'** என்று தான் சொல்ல முடியும். அமைச்சர்கள் நிறமைக் குறைவாக நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு உதவி செய்திருக்கிறார்கள்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [22nd October 1964

என்று சொல்ல வேண்டியிருக்கிறதே என்பதைக் குறித்து எங்களுக்கே கூட கொஞ்சம் வெட்கமாகத்தான் இருக்கிறது சிரமமாகவும் இருக்கிறது. சொல்ல வேண்டியிருப்பதற்குக் காரணம், அவ்வளவு நம்பிக்கையில்லாததனமாக அமைச்சர்கள் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அட்வகேட்-ஜெனரல் நியமனம் பற்றிக் காலையிலே இங்கே குறிப்பிடப்பட்டது. கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்பு பப்ளிக் ப்ராசிக்யூடர் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டார்கள். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நியமித்தார்கள். இது மிகவும் வேதனை தரும் விஷயமாகும். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய அதிகாரத்தை இதிலே துஷ்பிரயோகம் செய்திருக்கிறார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு தொகுதியிலே தேர்தலில் அபேட்சகராக நின்றார்கள். அவர்களுக்கு எதிராக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த அபேட்சகர் திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை அவர்கள் போட்டியிட்டார்கள். அந்தத் தேர்தல் சம்பந்தப்பட்ட வழக்கில் முதல் அமைச்சர் சார்பில் வக்கீலாக இருந்த ஒருவருக்கு இந்தச் சர்க்காரிலே பப்ளிக் ப்ராசிக்யூடர் பதவிக்கு நியமனம் ஆகியிருக்கிறது. இது தவிர, செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த இன்னொருவருக்கு அட்வகேட்-ஜெனரல் பதவிக்கு நியமனம் ஆகியிருக்கிறது. இந்த நியமனங்களுக்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சமாதானம் என்ன சொல்லப் போகிறார்கள்? சமாதானம் சொல்வார்கள், நாங்கள் ஹைகோர்ட் தலைமை நீதிபதியிடம் 'பானல்' கேட்டோம். அந்த பானலிலிருந்து போட்டோம் என்று. உயர் நீதி மன்றத்தின் தலைமை நீதிபதியினுடைய விவகாரங்களே இன்றைய தினம் இந்தச் சபையில் நண்பர் ஒருவர் அறிமுகப் படுத்தினார்கள். அது இருக்கட்டும். இதற்கெல்லாம் ஒரு முறை, நெறி வேண்டாமா? முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு வேண்டிய ஒருவருக்கு இவ்வளவு பெரிய பொது உத்தியோகத்தை (பப்ளிக் ஆபிஸ்) கொடுத்து விடுவதா? பப்ளிக் ப்ராசிக்யூடர் வேலை என்பது எவ்வளவு பொறுப்பு வாய்ந்தது? அதற்கு எத்தகைய சட்ட நிபுணத்துவம் வேண்டும்? எத்தனையோ கேஸ்களைக் கையாண்டு அனுபவம் பெற்றிருக்க வேண்டாமா? நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறவரைத் தவிர அந்தப் பதவிக்கு வேறு யாருமே இல்லையா? எத்தனையோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள். பெரிய பிரபல வழக்கறிஞர்கள் இந்த பொறுப்பான இடத்திற்கு வரத் தகுதியோடு இருக்கவில்லையா? திரு. கோவிந்த சுவாமிநாதன் அவர்கள் க்ரௌன் ப்ராசிக்யூடராக இருந்திருக்கிறார்கள். திரு. எத்னேஷியஸ் என்பவர் துணை ப்ராசிக்யூடராக இருந்திருக்கிறார். சிறந்த வழக்கறிஞரான திரு. நாராயணசாமி முதலியார் அவர்கள் இருந்திருக்கிறார். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த திரு. செங்கல்வராயன் அவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். இப்படி எத்தனையோ பேர்களைத் தாண்டி, பத்து வருஷங்கள் கூட அனுபவம் இல்லாத ஒரு இளைஞருக்கு பப்ளிக் ப்ராசிக்யூடர் பதவி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அட்வகேட்-ஜெனரல் பதவிக்கு போக இந்தப் பதவியை 'ஸ்ப்ரிங் போர்டு' ஆகச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்வதில் தவறு என்ன? அட்வகேட்-ஜெனரல் பதவியும் ஒரு பொறுப்புள்ள இடம். அரசாங்க சட்ட விஷயங்களைக் கவனிப்பதற்குள்ள

22nd October 1964] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

ஒரு முக்கியமான இடம். இதற்கெல்லாம் என்ன சமாதானத்தை அமைச்சர் அவர்கள் தரப்போகிறார்கள்? என்னதான் இருந்தாலும் இவ்வளவு பெரிய 'கன்சிடரேஷன்', இவ்வளவு பெரிய பதவிகளைப் பரிசுப் பொருளாகக் கொடுக்கலாமா? செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதற்காக ஒரு அட்வகேட்-ஜெனரல் பதவியா கொடுப்பது? தனது வக்கீல் என்பதற்காக ஓர் இளைஞருக்கு பப்ளிக் ப்ராசிக்யூடர் பதவியா கொடுப்பது? வக்கீல்களின் மத்தியிலே என்ன கௌரவம் நமக்கு வரும்? என்ன நிலைமை ஏற்படும்? இன்றைக்குப் பல அரசியல் கட்சிகள் இருக்கின்றன. சுதந்திராக் கட்சி, கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி, திராவிட முன்னேற்றக் கட்சி, இன்னும் பெயர்கூடச் சொல்ல முடியாத கட்சிகளைச் சேர்ந்த வர்களைப் போடுங்கள் என்று நான் கேட்கவில்லை. அந்த ஆசா பாசங்கள் எங்களுக்கு இல்லை. ஒரு பெரிய உயர்ந்த இடத்திற்கு ஒருவரைப் போட வேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்டால், உயர்நீதி மன்றமே ஸ்தம்பித்து விடும், நிர்வாகமே ஸ்தம்பித்து விடும் என்று சொல்லக்கூடும். ஆனால், இதெல்லாம் துஷ்பிரயோகம் இல்லையா? என்று நான் கேட்கிறேன். இதையெல்லாம் கேட்பதற்கு எனக்கே வெட்கமாக இருக்கிறது. கண்ணை மூடிக்கொண்டு, சகித்துக் கொண்டு தான் பேசுகிறேன்.

அடுத்து, எலெக்ட்ரிசிடி போர்டு இருக்கிறது. அது ஒரு 'தனி போர்டு' என்று நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்கள். 'அதெல்லாம் எங்களுக்குச் சம்பந்தம் இல்லை', 'அது ஒரு சேர்மன் தலைமையில் நடக்கிறது' இப்படியெல்லாம் சொல்வார்கள். உண்மை தான். 'நேரடிப் பொறுப்பு கிடையாது, அறிக்கையின் மீது விவாதிக்கிறோம், அவ்வளவு தான்' என்று சொல்வார்கள். அதுவும் உண்மைதான். எலெக்ட்ரிசிடி போர்டு தனிப்பட்டது என்றும், அதற்குச் சேர்மன் ஒருவர் இருக்கிறார் என்றும் சொல்வார்கள். அதெல்லாம் உண்மையே. ஆனால், அந்தச் சேர்மனை யார் நியமிக்கிறார்கள்? மந்திரிமார்கள் தான் நியமிக்கிறார்கள். ஆக, மின்சார போர்டின் மீது அமைச்சர்களுக்கு 'இன்-டைரக்ட் கண்ட்ரோல்' இருக்கிறது. அந்த மின்சார போர்டிலுள்ள லீகல் அட்வைசரும், துணை லீகல் அட்வைசரும் அடிக்கடி மாற்றப்படுகிறார்கள். இந்த வேலை மாறி மாறி வருகிறது கொஞ்ச நாட்களாக. முதலில் ஒருவர் இருந்தார். அவர் ஹைகோர்ட் நீதிபதியாகி விட்டார். அவருக்குத் துணையாக வழக்கறிஞர் கோகுலகிருஷ்ணன் துணை சட்ட ஆலோசகராக இருந்தார். அவர் விலக்கப்பட்டார். திரு. செங்கல்வராயன் சட்ட ஆலோசகராகவும் திரு. ராமானுஜம் துணைச்சட்ட ஆலோசகராகவும் ஆக்கப்பட்டார்கள். திரு. செங்கல்வராயன் காங்கிரஸ் கட்சி வக்கீல்; பெரிய தலைவர். அவருக்காவது பப்ளிக் ப்ராசிக்யூடர் பதவியோ, அட்வகேட்-ஜெனரல் பதவியோ கொடுத்திருக்கலாம். அது கொடுக்காதது மட்டுமல்ல, சட்ட ஆலோசகர் பதவியிலிருந்து அகற்றப் பட்டார். இன்றைக்கு வேறு ஒருவரை திரு. இராமானுஜம் என்பவரை சட்ட ஆலோசகர் (லீகல் அட்வைசர்) ஆகப் போட்டு, அவருக்குக் கீழ் துணை ஆலோசகராக ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். நம்முடைய முதல் அமைச்சர் குடும்பத்திற்கு மிகவும் உறவினரான மத்திய அரசாங்க அமைச்சராக

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [22nd October 1964

இருக்கும் திரு. ஓ. வி. அளகேசன் குடும்பத்தைச் சார்ந்த ஒருவர்—அவரது மருமகன்—இந்தத் துணை சட்ட ஆலோசகராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். 'திரு. ஓ. வி. அளகேசன் அவர்களுடைய உறவு முறையாக இருப்பவர் ஒருவர் இப்படிப்பட்ட பதவிக்கு வரவே கூடாதா?' என்ற வாதம் நிகழ்த்தலாம். அந்த அடிப்படையில் நான் வாதிக்கவில்லை. திரு. ஓ. வி. அளகேசன் அவர்களுடைய மருமகனை அவருடைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரை, திரு. செங்கல்வராயன் அவர்கள் லீகல் அட்வைசர் பதவியை விட்டுப் போகும்போது, துணை ஆலோசகராகப் போட்டிருக்கிறார்கள். மாதம் ரூ. 600 முதல் ரூ. 700 வரை சம்பளம் வரும். அவர் ஏதாவது சட்ட நிபுணரா என்றால் இல்லை; ஒரு வருஷம் கூட இருக்காது, ஆறு மாதம் தான் இருக்கலாம். சட்டக் கல்லூரியை விட்டு வந்து. திரு. ஓ. வி. அளகேசன் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதற்காக, அவரும் முதல் அமைச்சருடைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதற்காக, தம்முடைய காலத்திலேயே இப்படி நியமனம் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக உத்தியோகம் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது. இப்படியெல்லாம் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்த லாமா? எப்படி இந்த நியமனம் வந்தது? திரு. செங்கல்வராயன் அவர்களை ஏன் நீக்கினார்கள்? நீக்கினால் தான் திரு. இராமானுஜத்தை சட்ட ஆலோசகராக்கலாம். துணை சட்ட ஆலோசகர் பதவியை உறவினருக்குக் கொடுக்கலாம். பிறகு நாளு வருடங்கள் கழித்து சட்ட ஆலோசகர் பதவியை உறவினருக்கு கொடுக்கலாம் என்பதைத் தவிர வேறு என்ன? அப்படி ஆக்குவதென்றால், ஏணியைப் போன்று உபயோகப்படுத்துவதைத் தவிர வேறு என்ன? இதற்குப் பெயர் 'நெபாடிசம்' என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள். தமிழிலே என்ன வார்த்தைகளைச் சொல்வது இதற்கு? இப்படிக் காரியங்களை நடத்திவிட்டு, மக்கள் மன்றத்திலேயே பொறுப்புணர்ச்சி பற்றி சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால், உண்மையிலேயே நான் வேதனைப்படுகிறேன். மிக வருத்தப்படுகிறேன். இன்றைக்கு இந்த மந்திரி சபை நம்முடைய நம்பிக்கையை எல்லாம் நிர்மூலமாக்கி நாட்டு மக்களின் உண்மையான பிரச்னைகளையெல்லாம் தவறுதலாக இழுத்து விட்டிருக்கிறது. உணவு விவகாரம் ஒன்று போதாதா? உணவுப் பிரச்னை ஒன்றே இன்றைக்கு ஒரு அறைகூவலாக விளங்குகிறதே. கள்ள மார்க்கெட்காரர்களின் மனதிலே, கள்ளச்சந்தை நிலப் பிரபுக்களின் கரத்திலே, சமூகத் துரோகிகளின் கரத்திலே நாட்டை சிக்க வைத்துவிட்டு இந்த சர்க்கார் இன்றைக்கு யாருக்கோ கையாளாக, அவர்களுக்கு உடந்தையாகக் கேவலமாக இருக்கிறது. ஆட்சிப் பொறுப்பில்லாதவர்கள் இன்றைய தினம் தங்கள் பதவிகளைக் கட்சி நலன்களுக்கு சொந்தக்காரர் நலன்களுக்கு பயன் படுத்து கிறார்கள். இந்த வகையில் சர்க்கார் இந்த மாநில மக்களுடைய நம்பிக்கையை இழந்த சர்க்காராக மாறிவிட்டது. பல்வேறு காரியங்களிலே தவறியிருக்கிறார்கள். தமிழிலே பாட மொழியை வைத்தார்களா? இல்லை. ஆந்திர அரசியலின் குளறுபடிகளின் கதாநாயகனை சஞ்சீவி ரெட்டி சேலத்து சந்தைக் கடையிலே நின்றுகொண்டு சேலம் இரும்பாலை இல்லை என்று கூவினர். தட்டிக்கேட்டீர்களா என்றால் இல்லை, இப்படி பல்வேறு

22nd October 1964] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

11-30 a.m.

பிரச்னைகளிலே திறமைக் குறைவை காட்டியிருக்கிறார்கள். அமைச்சர்களிடத்தில் நம்பிக்கை இல்லை. மக்களுடைய நம்பிக்கையை இழந்து விட்டார்கள். மக்கள் குரலே மகேசன் குரல். ஆகவே கனம் பக்தவத்சலம் அவர்களைத் தலைமையாகக் கொண்ட இந்த மந்திரி சபையின்மீது நம்பிக்கையின்மையைத் தெரிவிக்கின்ற இந்த தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன். மற்ற அங்கத்தினர்கள் இந்த அமைச்சர் அவை மீது பல்வேறு குற்றச் சாட்டுகளை சுமத்தி பேச இருக்கிறார்கள் என்று கூறி முடிக்கிறேன்.

* **புலவர் கா. கோவிந்தன்:** கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் முதலமைச்சர் தலைமையில் இயங்கி வருகிற தமிழ்நாட்டு மந்திரிசபை மீது நம்பிக்கையில்லை என்ற தீர்மானத்தை எங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. மதியழகன் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதையொட்டி அவர்கள் நம்பிக்கையிழந்ததற்குக் காரணமாக குறைபாடுகள் என்ன என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எந்த நாட்டிலும் முன்னேற்றம் வேண்டுமென்றால் கல்வி இல்லாமல் முடியாது. கல்வி முறையில் ஒரு நேரான கொள்கையை இந்த அரசு மேற்கொள்ளவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை நான் சுமத்துகிறேன். இந்த அரசு எப்படி எப்படியெல்லாம் நிலைதடுமாறி இருக்கிறது என்பதை நன்றாக சிந்தித்துப் பார்க்க கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இந்த மந்திரிசபையில் கல்வித் துறையைக் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது குறித்த குற்றச்சாட்டுகளை பின்னால் கூறுகிறேன். ஒரே கட்சியைச் சார்ந்த மந்திரி சபை பதினைந்து ஆண்டு காலமாக ஆட்சியில் இருந்து வந்திருக்கிறது. இந்தப் பதினைந்து ஆண்டு காலத்திலே கல்வி முறையில் என்ன என்ன மாறுபாடுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று பார்க்க வேண்டும். அவிநாசிலிங்கம் செட்டியார் காலத்தில் இருந்த முறை சுப்பரமணியம் காலத்தில் இல்லை. சுப்பிரமணியம் மேற்கொண்ட கல்வி முறை முதலமைச்சர் பக்தவத்சலம் காலத்தில் இல்லை. ஒரே மந்திரி சபையில் இலாகா மாறினால், அமைச்சர் மாறினால் கல்வித் திட்டம் மாறுகிறது, ஏன்? கல்வித் துறையில் செய்யும் மாறுபாடு ஒரு தலைமுறையையே கெடுத்து விடும் என்பதை உணர வேண்டும். தங்கள் மனதில் சரியென்று பட்டால் போதும், மாற்றிவிடுகிறார்கள். நிபுணர்கள் கருத்தை மாற்றப்பட்டிருக்கும், அதையும் பொருட்படுத்துவதில்லை. இன்றைக்கு ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்கள் கல்வி பற்றி சொல்லும் போது சொல்லுவார்கள். கிராமத்திற்கு ஒரு பள்ளி நகரத்திற்கு ஒரு உயர்நிலைப்பள்ளி, மாநகரத்திற்கு ஒரு கல்லூரி என்று அமைத்திருக்கிற மந்திரிசபை மீதா நம்பிக்கையில்லையென்று கூறுவது என்று கேட்பார்கள். வகுப்புக்கொரு ஆசிரியர் கொடுக்கிறோம் என்கிறார்கள். அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது? இது சம்பந்தமாக நான் முன்பு ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தேன். பதிலளித்த முதலமைச்சர் 8,000 ஆசிரியர்களை நியமிக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். நடந்ததா? அதைப்பற்றி அமைச்சரிடம் கேட்டபோது இடம் கிடையாது, நிதி கிடையாது இதையெல்லாம் பார்த்துதான் ஆசிரியர்களைப் போட வேண்டும்; அப்படி

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [22nd October 1964

போடும் அதிகாரம் கல்வி இயக்குநருக்கு கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். 8,000 ஆசிரியர்களை வகுப்புக்கு ஒருவர் என்று போடப் போகிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு நிதி இல்லை, இடமில்லை என்றால் அது எந்த அளவுக்குப் பொருந்தும் என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். சொல்லும்போது சிற்றூர் தோறும் பள்ளிகள் அமைத்துவிட்டோம் என்கிறார்கள். என்ன நிலையில் இருக்கிறது? வடை சுட அனுப்பட்ட ஒருவன் 'பருப்பு வாங்க வேண்டும், எண்ணெய் வாங்க வேண்டும், விறகு வாங்கவேண்டும்' என்னிடத்தில் என்ன இருக்கிறது என்றால் அந்த வடையில் பொத்தல் போட விரல் இருக்கிறது என்று சொல்வார்களே அதுபோல, பள்ளிக்கூடம் வைக்க கட்டடம் கொடுங்கள், நிதி கொடுங்கள், எல்லாம் கொடுத்தால் ஆசிரியரை அனுப்புகிறோம் என்கிறார்கள். இதனால் என்ன பிரயோசனம்? நகரங்களில் உயர்நிலைப்பள்ளி வேண்டுமென்றால் கட்டடம் கொடுத்து ரூபாய் 5,000-ம் கொடு என்கிறார்கள். கல்லூரி வைக்க வேண்டுமென்றால் ஐந்து லட்சம் ரூபாய் கொடு என்கிறார்கள். எங்கள் மாவட்டத்தில் கனம் ஜீவரத்தினம் முற்பட்டார்கள். இரண்டு லட்சம் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் பாக்கி மூன்று லட்சம் கொடுக்க முடியவில்லை. வேலூருக்கு கல்லூரி இல்லை. குடியாத்தத்தில் ஐந்து லட்சம் கொடுத்துவிட்டார்கள். அங்கே கல்லூரி வந்துவிட்டது. கல்லூரி எங்கு தேவையோ அங்கே ஏற்படவில்லை.

அடுத்தபடியாக மிக அழகாகச் சொல்லுவார்கள், மதிய உணவு, சீருடை, ஆதாரக் கல்வி இவையெல்லாம் இல்லையா என்று கேட்பார்கள். உள்ளே சென்று பார்த்தால்தான் உண்மை புலப்படும். மதிய உணவை பற்றி ஆராய திரு. சுப்பிரமணியக் கவுண்டர் தலைமையில் ஒரு குழு அமைத்தார்கள். அந்தக் குழு ஊர் ஊராக, பள்ளி பள்ளியாகச் சென்று பார்த்து ஒரு அறிக்கை கொடுத்தார்கள். அவர்கள் கண்டுபிடிப்பில் என்ன கூறியிருக்கிறார்கள்? அவர்கள் கண்டுபிடித்த ஊழல்கள் என்ன என்ன? பொய்க் கணக்குகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. பத்து நாளைக்கு உணவு கொடுத்தால் இருபது நாளைக்கு என்று பொய்க் கணக்கு எழுதுகிறார்கள். பத்து மாணவர்களுக்கு உணவளித்தால் இருபது மாணவர்கள் என்று பொய்க்கணக்கு எழுதி வைத்துவிடுகிறார்கள். இதற்கு ஒரு பாராட்டா? சீருடை என்றால் என்ன? பெற்றோர் கவிடமிருந்து வெள்ளைச் சட்டையும், கலரிலே பாவாடையும், வெள்ளை சட்டையும், கலர் நிஜாரும் தைத்துக் கொண்டுவரச் செய்வதை, மந்திரிகளைக் கொண்டு திருப்பித் தருவது. இதற்கு ஒரு விழா, அதற்கு அமைச்சர் போய்விட்டு வருகிறார். பள்ளிச் சீரமைப்பு என்கிறார்கள், இதற்குக் கொண்டுவந்த பொருளெல்லாம் கொடுக்கப்பட்ட பொருளே அல்ல என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாநாடு நடந்த பிறகு இந்தப் பொருள்களெல்லாம் பள்ளிக்கூடத்தில் இருப்பதில்லை. என்ன என்ன பொருள்கள் என்பதற்கு பள்ளிக்கூடத்தில் பட்டியல் இல்லை. இதெல்லாம் சுப்பரமணியக் கவுண்டர் கமிட்டி குறிப்பிட்ட கண்டுபிடிப்புகள். இதற்கு ஒரு விழா. இந்த சீரமைப்பு மாநாட்டிற்கு ஜனதிபதியையே கொண்டு வந்துவிடுகிறார்கள். எல்லாம் விளம்பரம்.

22nd October 1964] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

அந்தக் கல்வித் திட்டம், அதைப்பற்றிச் சொன்னால் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு ஆத்திரம் வருகிறது. நடைமுறையிலே எப்படியென்று பார்க்க ஒரு கமிட்டியைப் போட்டார்கள். அந்தக் கமிட்டி சென்று எவ்வளவு ஊழல்கள் இருக்கின்றன என்று கூறி இருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டியின் குறிப்பு இங்கே இருக்கிறது. அதை எடுத்துச் சொன்னால், அவர் ஒரு "எக்ஸெண்ட்ரிக்" என்கிறார். யார் "எக்ஸெண்ட்ரிக்" சர்க்காருக்கு விரோதமான குறிப்புக் கொடுத்தார்கள் என்றால், அவர் ஒரு "எக்ஸெண்ட்ரிக்". தெரிந்துதானே போட்டார்கள். போடும்போது யார் என்று தெரியவில்லையா?

பள்ளிகளைத் திறக்கும்போது கட்டிடங்கள் நன்றாக இருக்கின்றனவா என்று பார்த்து பள்ளிக்கூடம் ஆரம்பிக்கவில்லை. பல இடங்களிலே கூரைக்கொட்டகைகளிலே பெஞ்சில்லாத மணல் தரைகளில் குழந்தைகள் உட்கார வைக்கப்படுகிறார்கள். பள்ளிக் கூடம் ஆரம்பிக்கப்பட்டதாக ரிக்கார்டுகளில்தான் இருக்கும். பள்ளிக்கூடம் கிடையாது. கூரை கிடையாது. இத்தகைய ஒரு அவல நிலையைத்தான் நாட்டில் பார்க்கிறோம். பச்சிளம் குழந்தைகள் பள்ளிக்கூடத்திற்கு சென்று பலியானதை நாம் இன்னும் மறந்திருக்க முடியாது. மதுரை மாநகர நிகழ்ச்சி என்றைக்கும் நம் மனதில் இருக்கும். தலைவாரி பூ முடித்து நல்ல ஆடையணி புனைந்து பள்ளிக்குச் சென்று வா என்று தன் குழந்தையை பள்ளிக்கு அனுப்பி வைத்து மாலை வழி பார்த்து நின்றவருக்கு பிணக்காட்சிதான் கிடைத்தது என்றால் இந்தச் சர்க்கார் நேர்மை உணர்ச்சி உள்ளவர்களானால் அன்றைய தினமே ராஜினாமா செய்திருக்க மாட்டார்களா? இந்தக் குற்றத்திற்கு யார் பொறுப்பாளி?

"மாரிபொய்ப்பினும், வாரி குன்றினும்
இயற்கையல்லன செயற்கையில் தோன்றினும்,
சுவலர்ப் பழிக்கும் இக்கண்ணைகள் ஞாலம்"

இதுதான் விதி. இந்தக் கொள்கையை நேர்மை உணர்ச்சியுள்ள அரசாங்கமாக இருந்தால் ஏற்றுக்கொண்டிருக்காதா?

அடுத்து சென்ற ஆண்டு எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. பரிட்சை நடந்தது. பரிட்சைக்கு மூன்று தினமே கேள்வித்தாள்கள் வெளியாயின. இங்கிருந்து, என்ன கேள்விகள் வரப்போகின்றன என்பதை வேறு பல நகரங்களில் உள்ளவர்களுக்கு டிரங்கால் மூலம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இப்படிக் கேள்வித்தாள்கள் பரிட்சை நடத்துவதற்கு மூன்றுமுறையே வெளியாகிவிட்டனவே, இதற்கு யார் பொறுப்பாளி என்று கேட்டதற்கு நேர்மை உள்ள அரசாங்கமாக இருந்தால் அவ்வாறு வெளியானதற்கு வருத்தம் தெரிவித்து அதை விசாரிப்பதாகவாவது சொல்லியிருப்பார்கள். ஆனால் அந்த மாதிரியாக வெளியாகவே இல்லை. ஆசிரியர்கள் தங்கள் நன்மைகளின் காரணமாக இன்னின்ன கேள்விகள் வரக்கூடும் என்று ஊகித்து வெளியிட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி தப்பிக்கப் பார்த்திருக்கிறார்கள் என்றால் அமைச்சருடைய வார்த்தையில் நாட்டு மக்கள் நம்பிக்கை வைத்திருப்பார்களா?

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [22nd October 1964

"மெய்யுடை ஒருவன் சொல் இன்மையினுல்
பொய்போலும்மே, பொய்போலும்மே,
பொய்யுடை ஒருவன் சொல்வன்மையினுல்
மெய்போலும்மே, மெய்போலும்மே"

எனபது போல தமக்கு உறுப்பினர்கள் பலம் இருக்கிறது. எதை வேண்டுமானுலும் சொல்லலாம், நாம் பொய்யைச் சொன்னுலும் அது மெய்யாகிவிடும் என்ருல் அது மெய்யாகி விடுமா? இதை யூகித்துப் பார்க்க வேண்டும். இப்படிச் சொல்லுகின்ற இந்தச் சர்க்காரின் மீது எப்படி நம்பிக்கை வைக்க முடியும். அடுத்த படியாக தமிழ் தமிழ் என்று சொல்லுகிறர்களே தவிர தமிழுக்கே மறைமுகமாக துரோகம் அளிக்கும் காரியங்களில்தான் மறை முகமான வஞ்சகமான செயல் முறைகளில் ஈடுபடுகிறர்கள் என்பதை பல உதாரணங்களோடு எடுத்துக்காட்ட முடியும். "எங்களுக்கு தமிழின் மீது பற்று இல்லையா? தாங்கள் பாரதி யாரைப் போற்றினேமே" என்கிறர்கள். இவர்கள் பாரதியாரை எதற்காகப் போற்றினர்கள்? அவர் நல்ல இலக்கிய கர்த்தா என்று போற்றினர்கள். பாரதியார் ஒரு நல்ல இலக்கிய கர்த்தாதான். அதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனுல் இவர்கள் பாரதியாரைப் போற்றியது அவர் தேசீயப் பாடல்கள் பூனைந்து தந்தார் என்பதற்காகத்தான். நாட்டு விடுதலேயைப் பாராட்டினர். ஆகவே இவர்கள் அவரைப் பாராட்டியிருக்கலாமே தவிர தமிழ்ப் புலவர் என்ருல் தேசத் துரோகிகளைப் போல இவர்கள் நினைப்பது உண்மையில் மிக்க வருந்தத்தக்க விஷயமாகும். இவர்கள் இன்றைய தினம் செய்கிற காரியங்கள் எல்லாம் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு கொஞ்சம்கூட உதவி செய்யாது. மும்மொழித் திட்டம் என்று கொண்டுவந்தார்கள். இங்குள்ளவர்கள் வேண்டுமானுல் ஹிந்தி யையும் சேர்த்து மும்மொழித் திட்டமாக அமைகிறதே தவிர வடநாட்டில் உள்ளவர்கள் யாரும் தென்னிந்திய மொழியைக் கற்க முற்படுவதில்லே. திரு. சுப்பிரமணியம் இருக்கும்பொழுது இந்தி பரிட்சையே வேண்டாம் என்று வைத்திருந்தார்கள். ஆனுல் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் மூதலமைச்சராக வந்தபொழுது இந்தியை எல்லா மாணவர்களும் கட்டாயமாக படிக்கக்கூடிய வகையில் கட்டாயமாக படிக்க வேண்டும் என்று நேர்முகமாகச் சொல்லவில்லே. படிக்கிறவர்கள் படிக்கலாம். எஸ். எஸ்.எல். ஸி. தேர்வுக்கு அதன் மார்க்குகள் கணக்கிடப் படாவிட்டாலும் மேல் படிப்புக்கு சேரும்போது மொத்த மார்க்கின் எண்ணிக்கையோடு அது கூட்டிக்கொள்ளப்படும் என்று மறைமுகமாகச் செய்து நயவஞ்சகமான முறையில் இந்தி மொழியைப் புகுத்தி விட்டார் கள் என்ற குற்றச்சாட்டை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட இந்த அரசின் மீது எப்படி நம்பிக்கை வரும்?

இனி அடுத்து கூட்டுறவுத் துறையை எடுத்துக் கொள்வோம். எங்களுடைய மாவட்டம் கூட்டுறவுத் துறைக்கு பெயர்போன மாவட்டம். கூட்டுறவுத் துறைதான் இந்த நாட்டின் பொருளா தாரத்தைச் சீராக பரவலாக ஏற்படுத்தும் என்பதாக பற்பல வகைகளிலே பிரச்சாரம் செய்கிறர்களே தவிர இன்றைய தினம் யார் கூட்டுறவுத் துறையில் சூழைகிறர்கள். நிச்சயமாக நான்

22nd October 1964] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

சொல்வேன், கூட்டுறவுத் துறையில் நுழைகின்ற பெரும் பகுதியினர் நல்ல எண்ணத்தோடு நுழைவதில்லை. கூட்டுறவுத் துறையில் நுழைந்தால் எப்படி எந்த வகையில் கொள்ளை லாபம் அடிக்கலாம் என்றே நினைக்கிறார்கள். உதாரணமாக ஒன்று சொல்லுகிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தில் அரக்கோணத்தில் ஒரு கூட்டுறவு சொசைட்டி இருக்கிறது. அதன் தலைவர் ஒரு பெரிய புள்ளி. வட ஆற்காடு காங்கிரஸ் கட்சியிலே பெரிய தலைவர். இந்தக் காங்கிரஸ் மந்திரி சபை 1952-லே ஆட்சிக்கு கொடுத்தபோது, கைகொடுத்து உதவியவர்; இந்த மன்றத்தின் உதவி சபாநாயகராகவும் இருந்து பணி புரிந்தவர். அவர் அந்த சொஸைட்டி பணத்தை கையாண்ட முறையைப் பற்றி சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு நேரிடையாகக் கொண்டு வந்தபோதிலும் இதுவரை எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. குறிப்பாக ஒரு நிகழ்ச்சியை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர் சென்னையிலிருந்து அந்தக் கூட்டுறவு ஸ்டோர் மானேஜருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதுகிறார்.

Dear Bhaktha,

I have arranged a car for Rs. 10,000. You better draw money from stores and go over here tomorrow morning by Cochin Express. You better ask M. Janakiraman to issue a cheque and get money at once. I am waiting for you. Come at once.

Yours,
B. B. Naidu.

22—3—1962.

23—3—1962-ல் பாங்கியிலிருந்த கரண்ட் அக்கௌண்டில் இருந்த 8,196 ரூபாயிலிருந்து ரூ. 8,000 எடுத்திருக்கிறார்கள். அடுத்து கேஷ் ஆன் ஹாண்டிலிருந்து 2,000 ரூபாய் போட்டு ஆக பத்தாயிரம் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேர்தல் 1962, பிப்ரவரியில். ஆனால் இந்த நிகழ்ச்சி 1962, மார்ச்சில் நடந்திருக்கிறது. தேர்தல் சமயத்தில் அந்த ஊரிலிருந்த மாடர்ன் மைசூர் கபேயில் இவர் ஒரு அக்கௌண்ட் வைத்துக்கொண்டிருந்தார். 1,478 ரூபாய் 77 பைசா அந்தக் கணக்கில் பற்றுகியிருக்கிறது. 1962 ஏப்ரலில், அந்த ஓட்டலுக்கு கூட்டுறவு ஸ்டோரிலிருந்து 715 ரூபாய்க்கு மளிகைச் சாமான்கள் அனுப்பியிருக்கிறார். ஆனால், அது பி. பி. நாயுடு அவர்கள் பெயரில் பற்று எழுதப்படாமல், ஓட்டல் பெயரில் பற்றுகியிருக்கிறது. 24—11—1963-ல் அந்த சொசைட்டியின் மகாசபைக்கூட்டம் ஜெனரல்பாடி மீட்டிங்கிற்கு சப்ளை செய்த உணவுப் பண்டங்களுக்காக 135 ரூபாய் பணம் அந்த ஓட்டலுக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். எற்கெனவே 715 ரூபாய் மளிகைச் சாமான் பெற்றுக்கொண்டதற்கு அந்த கபேக்காரர் பணம் கட்டாமல் பற்றில் இருக்கும்போது இந்த ஜெனரல் பாடி மீட்டிங்கில் ஆன தொகையைக் கொடுத்திருக்க வேண்டியதில்லை. அடுத்து 4—7—1962-ல் ரூ. 3,318·18 அதிகக் கையிருப்பு இருந்தும் 5—7—1962-ல் கரண்ட் அக்கவுன்டிலிருந்து ரூ 3,900 வாங்கியிருக்கிறார்கள். இந்த முறைகேட்டை மறைக்க 13—7—1962-ல் தனராஜ் என்பவருக்கு 1,500 ரூபாயும், 18—7—1962-ல் சின்தல் நாயுடு என்பவருக்கு 1,500 ரூபாயும் கொடுத்துக் கணக்கெழுதி

யுள்ளார்கள். இது கடன் கொடுக்கும் ஸ்தாபனம் அன்று. அவ்வாறு கொடுக்கப்பட்ட பணம் 30—9—1962-லும் 14—11—1963 லும் வரவு வைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பணம் 14—11—1963-ல் நில அடமான பாங்கியில், பி. பி. நாயுடு வாங்கிய ரூ. 7,000 கடனிலிருந்துதான் ஈடு செய்யப்பட்டுள்ளது. 9—1—1962-ல் இருந்து சிலகாலம் வரை 4,000 ரூபாய் கையிருப்பு அதிகமாக இருந்திருக்கிறது. அந்தப் பணம் தேர்தலுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அவருக்குத் தேர்தல் நிதிக்காக அவர் நண்பர்கள் கொடுத்த செக்குகளும் அவர் இந்தச் சபையின் சபாநாயகராக இருந்து பெறப்பட்ட சம்பளப் பணத்திற்கான செக்கும், அந்த ஸ்டோரில் போடப்பட்டு 'காஷ்' ஆகியிருக்கிறது. 14—2—1962-ல் ரூ. 499-60 வரவு; 21—2—1962-ல் ரூ. 499-60 வரவு; 1—3—1962-ல் ரூ. 499-60 வரவு; 10—3—1962-ல் ரூ. 1,468-56 வரவு. இதிலே திருவண்ணுமலை திரு. டி. எஸ். பத்மாசலம் பிள்ளை அவர்கள் அளித்த செக்கும் இருப்பதாக அறிகிறேன்.

அடுத்து, ஜீப் நிகழ்ச்சியைப்பற்றி நண்பர் தர்மலிங்கம் அவர்கள் முன்பு ஒரு முறை இதே மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரக்கோணம் நகராட்சித் தேர்தல் 19—3—1964-ல் நடந்திருக்கிறது. சொசைட்டிக்கு சம்பந்தப்பட்ட எம்.டி.ஜே. 3331 ஜீப்பில் 15—3—1964-ல் நகராட்சி மன்ற உறுப்பினர்களை எடுத்துக் கொண்டு மைசூருக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். திருஷ்ணராஜசாகர் அணையில் அணைக்கட்டு நுழைவுக்கான சீட்டு 15—3—1964 தேதியிட்ட 12267 எண். நுழைவு சீட்டு, அந்த ஜீப்புக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதைப்பற்றி 15—3—1964 அன்றே அமைச்சர், மாநிலப் பதிவாளர்களுக்கு அறிவிக்கப் பட்டுள்ளது. இந்த ஜீப் அங்கே போவானேன்? இதிலே சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா?

நம்முடைய உணவு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த இடத்தில் இல்லை. என்னுடைய நண்பர் எஸ். ஜே. சாமசாமி அவர்கள் ஒரு கேள்வியைக் கேட்டார்கள் 'அரக்கோணம் தாலுகா சித்தேரியில் விவசாய பாங்கில் 30,000 ரூபாய் கையாடல் செய்யப்பட்டது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?' என்று கேட்டார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் ரொம்பக் கெட்டிக்காரத்தனமாக 'அங்கே ஒரு விவசாய பாங்கு இல்லை' என்று பதில் சொல்லிவிட்டார்கள். அங்கே ஒரு கிரெடிட் சொசைட்டி இருக்கிறது; அதிலே இந்த ஊழல் நடந்திருக்கிறது. அதிலே, 1957-ல் செத்துப் போனவர்களுக்கெல்லாம் 1962-ல் கடன் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்குச் செயலாளர் பழனி. போலீஸ் இலாகாவிலே பணியாற்றி ஊழல் காரணமாக விலக்கப்பட்டவர். பி. பி. நாயுடுவுக்கு வேண்டியவர். அவர்கள் வீட்டிலே பணியாற்றியவர். இப்படிப்பட்ட ஊழல்கள் நடைபெற்றிருந்தும் தங்களுக்கு வேண்டியவர்கள் என்பதற்காக நடவடிக்கைகள் எதுவும் எடுக்காமல் விட்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சர்க்கார் மீது நாட்டு மக்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்க முடியுமா?

உணவுப் பிரச்சினைபற்றிப் பலரும் பேசினார்கள். இந்த மந்திரி சபை ஒரே கட்சியின் கையில் 17 ஆண்டு காலமாக இருந்து

22nd October 1964] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

வருகிறது. மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் 565 கோடி ரூபாயைப் போட்டாகிவிட்டது. சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் எவ்வளவோ பணத்தை வாங்கியாகிவிட்டது. கட்டாயச் சேமிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் பணத்தை வாங்கிச் செலவழித்தாகி விட்டது. எலக்ட்ரிசிடி போர்டு மூலமாகவும் கடன் வாங்கியாகி விட்டது. ப்ராவிடண்ட் பணத்தை எல்லாம் எடுத்தாகிவிட்டது. மூன்பு போட்டபட்டதை விட இப்போது பல மடங்கு வரி போட்டாகிவிட்டது. இவ்வளவையும் செய்து விட்டு இந்தச் சபையின் முதலமைச்சர் அவர்களும் அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்களும், 'போராட்டம் உணவுக்கா அல்லது மொழிக்கா?' என்று கேட்கிறார்கள். ஒரு அரசாங்கத்தின் முதற் பெரும் கடமை தன்னுடைய நாட்டு மக்களுக்குச் சோறு போடுவது. சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், "நெய்விரவு கறிசோறு மூப்போதும் வேண்டும்" என்று கேட்கிறார். நாட்டு மக்கள் அதைக் கேட்கவில்லையே! ஒரு வேளை சோறு போடுங்கள் என்று தானே கேட்கிறார்கள். நியாய விலைக் கடைகளிலே 17 காசு குறைவாக விற்கிற காரணத்தால் அங்கே வாங்கி விற்கிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். 17 காசுக்காக அந்த நிலைமை நாட்டில் இருக்கிறது என்பதைக் கூற அமைச்சர் அவர்கள் வெட்கப்பட வேண்டாமா? விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது என்று நாங்கள் மூன்பு சொன்ன நேரத்தில் 'எங்கே விலை ஏறியிருக்கிறது?' என்று கேட்டார்கள். இப்போதுதான் அவர்களுக்கு அரிசி விலை ஏறியிருப்பது தெரிகிறது. ஏனைய பொருள்களின் விலை ஏற்றம் தெரியவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இனி ஒரு போராட்டம் தொடங்கி 'பருப்பு விலை ஏறியிருக்கிறது' எனக் கோஷமிட்டுச் சிறை சென்றுதான் அரசாங்கத்திற்குப் பருப்பு விலை ஏறியிருக்கிறது என்பது தெரியும் போலும். தமிழ் நாட்டில் எல்லா உணவுப் பொருள்களின் விலையும் ஏறியிருக்கிறது. அதைக் காலம் கடந்து இப்போது உணர்ந்து சில திட்டங்களைச் செயல் படுத்த முன் வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தத் திட்டத்திற்கு வியாபாரிகள் ஒத்துழைக்கவில்லை. கூட்டுறவுத் துறையைத்தான் நம்ப வேண்டியிருக்கிறது; அதுவும் சரியில்லை, சர்க்கார்தான் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என மாறி மாறி அறிக்கைகள் விட்டுக் கொண்டு பாதிக் கிணறு தாண்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் நெல்லுக்கு ரூ. 30-12 என்று நிர்ணயித்தது. ஆனால் 37 ரூபாய், 38 ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது. சர்க்கார் நிர்ணயித்த விலை 30 ரூபாய் 12 காசாக இருக்கும்போது 37 ரூபாய்க்கு விற்கப் படுகிறது என்று சொல்ல இந்தச் சர்க்கார் வெட்கப்பட வேண்டாமா? இவ்வாறு விற்கக் கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்கி விட்டு வியாபாரிகள் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களே நெல் வியாபாரி யாக இருந்தாலும் இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் 30 ரூபாய்க்கு விற்கமாட்டார்கள்; 38 ரூபாய்க்குத்தான் விற்பார்கள். அப்படிப் பட்ட ஊழல்களுக்கு வழிவகைகள் செய்து விட்டு, ஓட்டைச் சட்டத்தைச் செய்து விட்டு அவர்கள் மீது பழி, இவர்கள் மீது பழி என்று பழி சுமத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உணவுத்

திட்டத்திலே ஊழல்களைக் கொண்டிருக்கிற இந்தச் சர்க்கார் மீது, கல்வித் திட்டத்திலே நேர்மையற்ற இந்தச் சர்க்கார் மீது நம்பிக்கை இல்லை, நம்பிக்கை இல்லை என்று கூறி முடிக்கின்றேன்.

* **திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்:** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபையில் கனம் அங்கத்தினர் **மதியழகன்** அவர்கள் சர்க்காரின் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்ற தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மற்றொரு அங்கத்தினர் கம்யூனிஸ்டு கட்சி அங்கத்தினர் உணவுப் பிரச்சனையில் அரசாங்கத்தினுடைய பொறுப்பை வலியுறுத்துவதற்காக மற்றொரு பிரேரணையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இரண்டு பிரதான கட்சிகள் அவர்களுடைய பிரதிநிதிகளின் மூலமாக இரண்டு விதமான பிரேரேபணைகளைக் கொடுத்திருப்பதில் இருந்தே நானும் இந்த நாடும் ஊகித்துக் கொள்ளக் கூடியது, கனம் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய உணவுப் பிரச்சினை சம்பந்தப்பட்டது என்று நினைக்கிறபோது உணவுப் பிரச்சினையைப் பற்றி மற்றொரு தலையான பிரேரணையைக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து கொண்டிருக்கும் நிலை இருக்கிறது. உணவுப் பிரச்சினை என்பது இந்த ராஜ்ய அரசாங்கத்தோடு மாத்திரம் நின்று விடக் கூடியது அல்ல என்பதைப் பழமையான அனுபவம் பெற்ற கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் உணர்ந்துதான் மற்றொரு தீர்மானம் கொடுத்திருப்பதாகக் கருதுகிறேன். உணவுப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த மட்டில் இந்த ராஜ்ய அரசாங்கத்திற்கு மட்டும் தனியாகப் பொறுப்பு இல்லையென்பதை இந்த நாடு ஏற்றுக்கொள்ளும். உணவுப் பிரச்சினை என்பது ஒரு தேசியப் பிரச்சினை. தேசத்தின் எல்லையைக் கடந்த சர்வதேச ரீதியில்கூட தீர்க்கப்பட வேண்டிய பிரச்சனை ஆகும். நண்பர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கக் கூடிய நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தை வன்மையாக எதிர்க்கிறேன். இந்த ராஜ்ய மந்திரிசபை மீது பரிபூரண நம்பிக்கை இந்தச் சபைக்கும், இந்த ராஜ்ய மக்களுக்கும் உண்டு என்பதை நம்புகிறேன். கடந்த ஒரு வருஷ காலத்திற்கு முன்புதான் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற இந்த அரசாங்கத்தின் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று கூற அவ்வளவு அவகாசம் கிடைத்து விட்டதா? 1958-ம் வருஷத்திலே ஒரு நம்பிக்கை இல்லாப் பிரேரணையைக் கொடுத்திருக்கக் கூடிய எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் கடந்த ஆறு வருஷ காலத்திற்கு மத்தியிலே இந்த ராஜ்ய அரசாங்கம் நேராக நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை ஒத்துக் கொள்கிறார்களா? சிறந்த தேச பக்தியும், நல்ல நிர்வாகத் திறனும், அமைதியும் பொறுமையும் கொண்டிருக்கக் கூடிய ஒரு தலைவரின் கீழ் இந்த மந்திரிசபை அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. குறுகிய கால அவகாசத்திற்குள்ளாக உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து விட முடியாது. இந்த ராஜ்யம் இந்த ஒரு வருஷ காலத்திற்குள்ளாக எடுத்திருக்கக் கூடிய நடவடிக்கைகள், நல்ல காரியங்களை இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன். பல ஆண்டு காலமாக, காங்கிரஸ் கட்சியினர் பொறுப்பு எடுத்துக்கொண்டு பல வருஷ காலமாக கிராமத்தில்

22nd October 1964] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

12-00 noon.

இருக்கக்கூடிய கிராம உத்யோகஸ்தர்களுக்கு பல நன்மைகளை செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று முயற்சித்து வந்தது. அது இப்போது சித்தி பெறவும் செய்தது. இந்த நாட்டினுடைய ஒற்றுமைக்காக நாம் பல்வேறு பிரச்னைகள் தீர்க்கவேண்டியிருந்தது. முக்கியமாக கிராம அமைப்போடு ஒட்டியிருக்கின்ற கிராம உத்யோகஸ்தர்களுடைய பிரச்னை கடந்த 15 வருடகாலமாக இருந்து வந்தது. சமீபத்தில் தான் அது தீர்த்து வைக்கப்பட்டது. அது மிகவும் பெருமைக்குரிய விஷயம். இதை இந்த காங்கிரஸ் சர்க்கார் தான் தீர்த்து வைத்தது என்று நிச்சயமாக பெருமைப் பட்டுக்கொள்ள முடியும்.

மேலும், பல காலமாக, தாலுகா ஆபீஸ், கலெக்டர் ஆபீஸ், ஆர். டி. ஓ. ஆபீஸ்களில் எல்லாம் சாதாரணமாக கிராம மக்கள் போய் தங்கள் தேவைகளுக்கு பரிகாரம் தேடுவதற்காக வருகின்ற மக்களுக்கு போதுமான விவரங்களை தெரிவிப்பதற்கும், அவர்களுடைய குறைகளை தீர்த்துக்கொள்வதற்கு வசதியாகவும் இருக்கும்படியான அளவில், இதற்காக தனியாக சிப்பந்திகளையும் அதிகாரிகளையும் நியமித்திருப்பது அனைவருக்கும் தெரிந்திருக்கும் என்று நம்புகிறேன். தாலுகா ஆபீஸாக இருந்தாலும் சரி, ஆர். டி. ஓ. ஆபீஸாக இருந்தாலும் சரி, கலெக்டர் ஆபீஸாக இருந்தாலும் சரி, தங்கள் விரும்புகின்ற விஷயங்களை தெரிந்து கொள்வதற்கென்று வசதி செய்து கொடுத்திருப்பது இந்த அரசாங்கத்தின் முயற்சிதான் என்பதை நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை. அந்தந்த பகுதியிலுள்ள மக்கள் தங்களுடைய கஷ்டங்கள் என்ன என்பதை தெரிவிப்பதற்கும், வாரத்தில் ஒரு நாள் ஒதுக்கி சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடம் அதற்கான பரிகாரங்களை தேடிக்கொள்வதற்கும் வசதி செய்து கொடுத்தது இந்த அரசாங்கம் தான் என்பது மிகவும் பெருமைக்குரியது.

அடுத்தபடியாக நாம் பிரத்யட்ச கண்ணெடு பார்த்துக் கொண்டிருப்பது, சாதாரணமாக மனிதனுடைய வாழ்க்கையில், நாட்டில் எங்கும் லஞ்சம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்கின்ற பேச்சுத்தான். அப்படிப்பட்ட ஒரு குற்றச்சாட்டை அப்படிப்பட்ட பிரச்னையை ஒரு தேசியப் பிரச்னையாக எடுத்து, அதில் மிக சிரத்தை எடுத்து அதற்கான எல்லா விதமான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இது பாராட்டுதற்குரியது அல்லவா? நாட்டு மக்களின் நம்பிக்கை பெருக வேண்டும் என்பதிலும், அரசாங்கத்தின் பேரிலுள்ள நம்பிக்கை பெருக வேண்டும் என்பதிலும் அரசாங்கத்திற்கு பெரிய அக்கரை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மிக முக்கியமான பிரச்னை லஞ்ச ஒழிப்புப் பிரச்னை. அந்த அளவுக்கு தீவிரமான கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. இதன் காரணமாக மக்களுக்குப் புதியதொரு தெம்பு ஏற்பட்டு வருகிறது என்று தான் நான் கருதுகிறேன்.

நாட்டிலே செலவுகள் அதிகமாகிக்கொண்டு வருகின்றன, அதோடு இருக்கின்ற சட்டத்தில் பல ஓட்டைகளை அடைக்க வேண்டும், அதோடு அரசாங்கத்திற்கு வரவேண்டிய வருமானங்கள்

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [22nd October 1964

சரியாக வருவதில்லை என்று அறிந்து அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. இதற்காக வர்த்தக வரி இலாகாவினர் பல நடவடிக்கைகள் எடுத்தார்கள் என்றால் அதற்காக அரசாங்கத்தின் மீது ஏன் எரிந்து விழவேண்டும். இந்த ராஜ்ய அரசாங்கம் பாரபட்சம் இல்லாமல் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்றோ அல்லது வேறு எந்தவிதமான கட்சிக்காரர்கள் என்றோ பார்க்காமல் கண்டிப்பான நிலைமையில் இருந்து நடவடிக்கை எடுத்து வந்தார்கள் என்பதை எல்லோரும் அறிவோம். விற்பனை வரி இலாகாவினருக்கு இப்போது இரண்டு மாத காலம் கெடு கொடுத்து, தவறான வழியில் யாராவது கணக்கு கொடுக்காமல் இருப்பார்களேயானால் கணக்கு கொடுக்க முன் வந்தால், அபராதம் இல்லாத நிலைமையில் வரிகளை கொடுத்துவிட முடியும் என்ற எண்ணத்தில் தான் இரண்டு மாத காலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர வரி கொடுப்பதிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்காக முயற்சி எடுக்கவில்லை. இல்லையென்றால் சக்தி இருக்கிறவர்கள் ஹைக்கோர்ட், வேண்டுமானால் சுப்ரீம் கோர்ட் வரையிலும் போக முடியும். இத்தகைய முயற்சி நமது ராஜ்யத்தில் மட்டும் எடுக்க வில்லை. மற்ற சில தேசங்களில் இம்மாதிரி நடந்திருக்கிறது. நேற்று நான் சுட்டிக்காட்டியது போல், பெல்ஜியம் நாட்டிலும் இம்மாதிரி ஒரு வருஷ கால நீடிப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக நல்லவர்களுக்கு நாம் ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதை குற்றம் என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. எத்தனை கஷ்டங்கள் வந்தாலும் எத்தனை நஷ்டங்கள் வந்தாலும் அரசாங்கத்தின் வருமானம் சரியாக கிடைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் வர்த்தக வரி இலாகாவினர் தங்களுடைய உயிரையும் பணயம் வைத்து வரிகளை ஏய்த்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் அதற்காக இந்த அரசாங்கத்தை பாராட்டுவதற்குப் பதிலாக பழிப்புக்குரியதாக ஆக்குவது நல்லதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இப்போது இந்தத் துறையில் கொடுத்திருக்கின்ற சலுகைகளை எல்லாம் நல்ல வர்கள் நல்லமுறையில் பயன்படுத்திக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

(கனம் சபாநாயகர் தலைமை.)

இன்றைய தினம் 5, 6 மாதகாலத்திற்குள் இருமுறை அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும், சிப்பந்திகளுக்கும், கிராம உத்யோகஸ் தர்களுக்கும் கொடுத்திருக்கும் சலுகைகளை எண்ணிப் பார்த்தால், இவைகள் எல்லாம் அரசாங்கமே முன் வந்து கொடுத்த சலுகை யாகும் என்பதை நாம் கண்டு கொள்ள முடியும். பாரபட்சமற்ற முறையில்தான் இந்த உதவிகள் எல்லாம் செய்து கொடுக்கிறது அரசாங்கம். இத்தகைய நிலைமையில் இந்த ராஜ்ய அரசாங்கம் இது போன்ற பல துறைகளிலும் கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருக் கிறது என்பதைத் தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

22nd October 1964] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

தொழில் துறையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு, மேலும் என்னென்ன தொழில்களில் ஈடுபடலாம் என்பதை சொல்வதற்காக, யார் யார், என்னென்ன தொழில்களில் ஈடுபடலாம் என்பதை சொல்வதற்காக தனியாக அதிகாரியை இந்த அரசாங்கம் நியமித்திருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, கண் கலங்கி கடல் கடந்து தாயகத்தை நோக்கி வந்திருக்கும் தமிழர்களின் கண்ணீரை துடைப்பதற்கு ஓரளவுக்கு பல வியாபார நோக்கங்களோ தெளிவு படுத்தி, அவர்களுக்கு திட்டம் வகுத்துக்கொடுத்து ரீகாபிடுலேட் செய்வதற்கு இந்த ராஜ்ய அரசாங்கம் பல திட்டங்களோ வகுத்திருக்கிறது. இதையெல்லாம் இந்த அரசாங்கம் செய்திருக்கிறதே தவிர வேறு யாரும் செய்யவில்லை.

எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கு இருக்கிற நிலையைப்பற்றி சொன்னார்கள். இன்றைக்கு இந்தி ஆசிரியர்கள் முறையிடுவது என்னவென்றால், ஹைஸ்கூல்களில் தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் சலுகை தங்களுக்கு கொடுக்கப்படுவதில்லை என்று சொல்லி முறையிடுகிறார்கள். அதாவது ஒரு வாரத்தில் 17 மணி நேரத்தில் 24 பீரியட் பாடம் எடுப்பவர்களுக்கு முதல் கிரேட் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்றிருக்கிறது. இவ்விதம் இந்தி ஆசிரியர்களுக்கு கொடுக்கப்படவில்லை. அவ்விதம் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்ற கோரிக்கை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கு முதல் கிரேட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியென்றால் தமிழ் வித்வான்கள், தமிழாசிரியர்கள் உரிய இடம் பெற்றிருக்கிறார்களா இல்லையா என்ற கேள்வியை எழுப்ப விரும்புகிறேன்.

தற்போது இருக்கின்ற உணவு பிரச்னையை மட்டும் ஆயுதமாக வைத்துக் கொண்டு எதிர்கட்சியினர் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதனால் தற்போதைய நிலையை வைத்துக் கொண்டு, பஞ்ச நிலைமையை மூலதனமாக வைத்துக்கொண்டு இதை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். நானெனல் காரக்டர் என்ற எண்ணத்தோடு இதைப் பார்த்தால் இவ்விதம் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருப்பது சரியா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அந்த எண்ணத்தில் பார்க்கும் போது நாட்டில் நடக்கின்ற பல நிகழ்ச்சிகளையும் நாம் ஆராய்ந்து பார்க்க கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அந்த முறையில் நான் ஒரு குற்றச் சாட்டை சொல்ல விரும்புகிறேன். அதை தெளிவித்தால் யாரும் தவறாக நினைத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்பதற்காக கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சமீபத்திலே இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள அமைச்சர்கள் ஓடோடியும் சென்று, பறந்து சென்று, எந்தெந்தப் பகுதிகளுக்குச் செல்ல முடியுமோ அந்தப் பகுதிகளுக்குச் சென்று, அவசரமாகக் கஷ்டத்திற்கு பரிகாரம் காணவேண்டுமென்று, தஞ்சைக்குச் சென்று, மதுரைக்கு சென்று, ஆந்திராவுக்குச் சென்று, பரிகாரம் காண முயற்சித்து, கிரட்டிய உணவு தானியத்தை கலிநகருக்குக் கொண்டு வர முயற்சிக்கபோகு, எப்படி அவைகளை வேகமாகக் கொண்டு செல்லலாம் என்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்தபோது, தானியங்கள் வருவதற்கு

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [22nd October 1964

உரிய வழிவகைகளை காண முயற்சித்துக்கொண்டிருக்கும்போது ரயில் பாதையில் ஃபிஷ் ப்ளேட்டுகளைக் கழற்றி எறியும் முயற்சி இருக்குமானால், இந்தக் காரியத்தை எந்தச் சிறியவர் செய்தாலும் எத்தகைய உள் நோக்கத்தோடு செய்தாலும் கூட, இன்றைக்கு தம் மாநிலத்தில் ஆங்காங்கு பஞ்ச நிலைமையால், உணவுப் பிரச்னையால் ஏற்பட்டிருக்கிற கஷ்டத்தை மூலதனமாக ஆக்கிக்கொள்ள முற்பட்டிருக்கும் எதிர்க்கட்சிகளில் தூண்டுதல் நேரடியாக இல்லாவிட்டாலும், மறைமுகமாக உதவவில்லையா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இன்றைய நிலம் ராஜ்யத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற உணவுப் பற்றாக்குறைக்கு காரணத்தை ஒவ்வொரு அமைச்சரும் மதிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆந்திர ராஜ்ய முதல் அமைச்சர் மதிப்புப் படி ஏறக்குறைய 24 கோடி ரூபாய்க்கு உணவு தானியங்கள் ஆந்திராவில் நஷ்டம் ஏற்பட்டதால்தான் இந்த கஷ்ட நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது. மற்றொரு அமைச்சர் மதிப்பீட்டின்படி, 15 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு தானியங்கள் அழிந்துபோயிருக்கின்றன என்பது. இந்த நஷ்டமெல்லாம் இதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம். மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குள் புதிதாக சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரவேண்டிய நிலம் 1.9 மிலியன் ஏக்கர், அதாவது 190 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தை பயிர் நிலமாகச் செய்து சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று அரசாங்கம் திட்டத்தைத் தீட்டியது. பல்வேறு கஷ்ட நஷ்டங்களால், அப்போதைக்கப்போது ஏற்பட்ட இயற்கைக் கோளாறுகள் காரணமாக 150 லட்சம் ஏக்கர் அளவுக்கு தான் மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவிற்குள் கொண்டுவர முடியும் என்ற முடிவுக்கு சர்க்கார் வந்திருக்கிறது. இவைகளெல்லாம், இதைப் போன்ற பல்வேறு அம்சங்களெல்லாம் இந்த நிலைமைக்குக் காரணமாக இருக்கலாம். உலகத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற மாற்றங்கள், எதிரிகளுடைய நடவடிக்கைகள், அவர்களுடைய வேகமான பேச்சுக்கள் இவைகளால் நாட்டில் எல்லையில் ஆபத்து காத்திருக்கும்போது, ஒரு அரசியல் ஸ்டண்ட்டாக உள்நாட்டிலே, எப்படியோ ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய, தாற்காலிகக் கஷ்டத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, இதையே மூலதனமாக ஆக்கிக்கொண்டு ராஜ்ய அரசாங்கத்தை குற்றம் சாட்ட வந்திருப்பது தேசத்திற்கும் தேச பந்தோபஸ்திற்கும் உதவி செய்வதாக ஆகுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ராஜ்ய அரசாங்கம் செய்து வந்திருக்கிற பல்வேறு நல்ல காரியங்கள் ஒருபுறம் இருக்க பல்வேறு நல்ல அம்சங்களாக, அடையாளங்களாக இந்த ராஜ்ய சரித்திரத்திலேயே நல்ல பொன் எட்டிலே பொறிக்கும் அளவுக்கு மதுரையில் சர்வகலாசாலை அமைப்பதில், அதற்கு ஒரு முயற்சி, அதிலே ஒரு சித்தி, அதிலே ஒரு வெற்றி, அத்தகைய முறையிலே முயற்சி செய்து சித்தி, வெற்றி பெற்றிருக்கிறது இந்த ராஜ்ய அரசாங்கம். இந்த ராஜ்ய அரசாங்கம் நல்ல பணி செய்து நல்ல நிலைமைகள் ஏற்படக் கூடிய நிலையில் நல்ல பலன் ஏற்படவேண்டும் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கண்ணேடும் கருத்தோடும் காத்துவரக் கூடிய நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அற நிலையங்கள், அந்த அற நிலையங்களில் இருந்து வருகிற பொருள்கள் பக்தர்களுக்கும் ஆலய வளர்ச்சிக்கும்

22nd October 1964] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

மாத்திரம் இல்லாமல் எந்த அளவுக்கு அதை சமுதாயத்திற்குச் சொந்தமாக ஆக்கி நல்ல பணிகளுக்கு உபயோகப்படுத்தலாம் என்று அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளுகிற எண்ணம், இந்த ராஜ்ய அரசாங்கத்தின் நல்ல நோக்கு, இவைகளெல்லாம் உதவியாக இருப்பதால் தான் பெண்களுக்கு என்று தனியாக ஒரு கல்லூரி அற நிலையத் துறையின் உதவியைக் கொண்டு குற்றாலத்தில் நிறுவப் பட்டிருக்கிறது. இந்த முயற்சி மேலும் மேலும் தொடரும். தொடர்ந்து பல ஹைஸ்கூல்கள், கல்லூரிகள், மற்ற ஸ்தாபனங்கள் எல்லாம் எண்ணற்ற ஸ்தாபனங்களை நிறுவ இவைகள் உதவியாக இருக்கலாம். இவைகளெல்லாம் சமீப காலத்தில் ஒரு வருஷ கால கட்டத்திற்குள் எடுத்துக்கொண்ட நல்ல அம்சங்கள் என்று நான் சொல்லுவேன். பிரத்தியட்சக் கண்கொண்டு, சித்தாந்தத்திற்கு மாத்திரம் மனதைப் பறி கொடுக்காமல் இந்த ராஜ்ய அரசாங்கம் எடுத்து வந்திருக்கிற முயற்சிகளைக் குற்றச்சாட்டாகக் குறிப்பிட்டார்களே அவற்றுள் கூட, ஆதாரக் கல்வியில் கூட ஒரு பிரத்தியட்சக் கண்ணோட்டம் ராஜ்ய அரசாங்கத்திற்கு இருந்து வருகிறது இது வரையிலும் சமீப நாட்களுக்குள் ராஜ்யம் முழுவதிலும் ஹையர் எலிமெண்ட்டரி ஸ்கூல்ஸ் அத்தனையையும் ஆதாரக் கல்வியின் மேடை மாற்றி அமைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். முன்பு ஏற்றுக் கொண்டிருந்த நோக்கத்திலே செய்து விட்டார்களா? எந்த அளவுக்குச் சாத்தியம் என்று உணர்ந்து எந்தப் பள்ளியையும் ஆதார கல்விப் பள்ளிகளாக மாற்றுத அளவுக்கு நிதானமாக வேலை செய்திருக்கிறார்கள். அதே போல இது வரையிலும் உணர்ச்சி வசப்பட்டு கல்லூரிகளில் தமிழை போதனை மொழியாகக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று பரீட்சார்த்தமாகச் செய்து பார்த்து இப்போது எது சரி என்கிற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் வந்திருக்கிற முடிவு ஆங்கிலம் இருக்க வேண்டும், கல்லூரிகளில் ஆங்கிலத்தை எடுத்து விட்டு அதனால் குழந்தைகளின் வாய்ப்பு கெட்டு விடக் கூடாது, ஆகையால் ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்கவேண்டும் என்று அதற்கு வழி செய்தது. தமிழுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் அளவுக்கு ஆங்கிலத்தோடு தமிழையும் படிக்க வேண்டும் என்று ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதோடு மூன்றாவது வகுப்பிலிருந்தே கூட ஆங்கிலத்தை ஆரம்பித்து கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும் என்று வழி வகை செய்திருப்பது பிரத்தியட்சக் கண் கொண்டு, நடைமுறைக்கு உகந்த முறையில் செய்யும் வழிவகைகளில் ஈடுபட்டிருப்பதற்கு உதாரணமாகும். இது போன்ற நிலையில் இன்று ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய தாற்காலிகக் கஷ்டத்தைப் போக்குவதில் அவர்களுக்கு அன்பாக யோசனைகளைச் சொல்லி செய்யத் தவறியவற்றை சுட்டிக் காட்டுவதற்குப் பதில், உணவுப் பற்றாக்குறையை மூலதனமாகக் கொண்டு, பயிர் செய்து அறுவடை செய்வதில் எதிர் கட்சிகள் ஈடுபடக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். யாரோ சிலரை வக்கீலாக, சர்க்கார் வக்கீலாக, அவர்களை ஏன் நியமிக்கக் கூடாது என்று திரு. கோவிந்த சுவாமி நாதன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். திரு. செங்கல்வராயனைக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களை நியமித்திருந்தால், திருமதி அம்மு சுவாமிநாதன் அவர்களுடைய உறவினர் கோமதி சுவாமிநாதன்.

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [22nd October 1964

அவர் காங்கிரஸ்காரர், செங்கல்வராயன் அவர்களும் காங்கிரஸ் காரர் என்று எதிர்கட்சிக்காரர்கள் கூறுவார்கள். தகுதியை உணர்ந்து யார் யார் எந்த எந்தப் பதவிக்குத் தகுந்தவர்கள் என்று பார்த்துத் தான் நியமனம் செய்கிறார்கள். இந்த சபைக்கும், இந்த ராஜ்ய முழுவதற்கும் இந்த ராஜ்ய அரசாங்க மானது குறுகிய காலத்தில் நல்ல பல காரியங்களைச் செய்து முறையாக நடத்தி வருகிறது. இந்த முறை தொடர்ந்து நடை பெறவேண்டும். தாற்காலிகமாக ஏற்பட்டிருக்கும் சிரமங்கள் பனி போல மறைந்து போகும் என்று எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. இந்த சபைக்கும் அந்த நம்பிக்கை இருக்கும் என்று கூறி இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானங்களை நான் மறுக்கிறேன், எதிர்க்கிறேன் என்று கூறி எனது வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ப. உ சண்முகம்: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் செயலாளர் மதியழகன் அவர்கள் சர்க்கார் மீது கொண்டு வந்திருக்கிற நம்பிக்கை யில்லை என்கிற தீர்மானத்தை முழு மனதோடு ஆதரித்து தங்கள் மூலம் சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நண்பர் மதியழகன் கொண்டுவந்திருக்கிற தீர்மானம் நண்பர் செல்வராஜன் குறிப்பிட்டதைப் போல நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக் கிற பஞ்சத்தை அடிப்படையாக வைத்து அதை எங்கள் கட்சிக்கு மூலதனமாக ஆக்கிக்கொள்ளும் எண புத்தியில் கொண்டுவரப்பட்டதல்ல என்று நான் துவக்கத்திலேயே கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நாட்டிலே பஞ்சம் இல்லை என்று நண்பர் ஒத்துக்கொள்ளாவிட்டாலும் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அரிசி பற்றாக்குறை இல்லை, அரிசிப் பஞ்சம் இல்லை என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி கூறி வருகிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழ கத்தின் வாதம் என்னவென்றால், அரிசி பற்றாக்குறை இல்லை என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்களே, அந்த வாதத்தை ஏற்றுக்கொள்வது என்றால், இந்த நாட்டில் இந்த மாதிரி அமளி என் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது பற்றி எங் களுக்கு அருள் கூர்ந்து பதில் சொல்லுங்கள். நாங்கள் கேட் டால் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லுகிறார். 'பதக்கல் இல்லை என்று சொல்லமாட்டேன், இல்லாமலும் இல்லை என்று நான் சொல்ல முடியும்' என்று விடுகதை போடுவதுபோல் பதில் சொன்னார். பள்ளிக்கூடத்தில் சிறு வர்கள் விடுகதை போடுவதுபோல், சட்டமன்றத்தில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் விடுகதை போடுவார்களேயானால் அதை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏற்றுக்கொள்ள தயாராக இல்லை என்று தங்கள் மூலம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

நாட்டில் உணவு பற்றாக்குறை இல்லை என்று ஒத்துக்கொள் கிறார்கள், முதல் மந்திரி அவர்களே சொல்லுகிறார்கள். இவர்கள் கொடுத்த புள்ளிவிவரங்கள் தவறு என்று இவர்கள்

22nd October 1964] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

வெளியிட்ட புத்தகத்திலிருந்தே நான் நிரூபிக்கிறேன். இவர்கள் எங்களுக்குக் கொடுத்த புள்ளிவிவரங்கள் தவறு அல்லது இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட புள்ளிவிவரங்கள் தவறு என்று எனக்குப் புரியவில்லை. புள்ளிவிவரம் பசியைப் போக்காது என்பது எனக்குத் தெரியும். அரசாங்கம் புள்ளிவிவரத்தைக் காட்டியே நாட்டு மக்களை ஏமாற்றுகிறார்கள். அதுவும் தவறான புள்ளிவிவரங்கள். அந்தப் புள்ளிவிவரங்கள் தவறுனவை என்று சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் புத்தகங்களிலிருந்தே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். என்னிடம் இரண்டு புத்தகங்கள் இருக்கின்றன மாதிரிக்காக. 'செகண்டு பைவ் ஈயர் பிளான் லிம்போலியம்' என்பது ஒரு புத்தகம். இன்னொரு புத்தகம் 1961-62-ல் நிதி மந்திரியாக இருந்த திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கொடுத்த வரவு செலவு திட்ட புத்தகம். இரண்டு புத்தகங்களில் ஒன்று 1958-ல் வெளியானது. இன்னொன்று 1961-62-ல் வெளியானது. ஒரு புத்தகத்தைப் பார்க்கும்பொழுது 1955-56-ல் நாட்டில் உணவு எவ்வளவு விளைந்தது என்பதற்கு புள்ளிவிவரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னொரு புத்தகத்திலும் புள்ளிவிவரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். முதல் புத்தகத்தில் சொல்லும்பொழுது 1955-56-ல் தமிழ் நாட்டில் அரிசி விளைச்சல் 25½ லட்சம் டன் என்று சொல்லுகிறார்கள். இன்னொரு புத்தகத்தைப் பார்க்கும்பொழுது 1955-56-ல் 29½ லட்சம் டன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எதை நாம் நம்புவது? இப்படி முறண்பட்ட புள்ளி விவரம் எப்படி கிடைத்தது சர்க்காருக்கு? எங்கிருந்து கொடுத்திருக்கிறார்கள் இந்தப் புள்ளிவிவரத்தை? நிலைமை அப்படியிருக்கும் பொழுது, எப்படி இந்த அரசாங்கத்தின் மீது நம்பிக்கை வைக்க முடியும் என்று கருதுகிறார்கள்? எப்படி நம்பிக்கை வைப்பது? நண்பர் திரு. செல்வராஜன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மதுரை யுனிவர்சிடி ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள், பாராட்டினேம். இலவசக் கல்வி அளித்திருக்கிறார்கள் என்று கூறினார்கள், பாராட்டினேம். அதற்காக இவ்வளவு பெரிய தவறை நாட்டு மக்களுக்கு செய்திருக்கிற அரசாங்கத்தின் மீது நம்பிக்கை வைக்க முடியுமா? நம்பிக்கை வைக்க வேண்டுமா? ஆடும், நாகமும், பாயும் புலியும் அழகாகத் தான் இருக்கும்! அழகாக இருக்கிறதே என்று எடுத்து வைத்து கொஞ்ச முடியுமா? நஞ்சை எப்படி மறுக்காமல் இருக்க முடியும்? வெறுக்காமல் இருக்க முடியும்? அரசாங்கம் இப்போர்ப்பட்ட தவறுன, முறண்பட்ட புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுத்து நாட்டு மக்களை ஏமாற்றுகிறது. நாட்டில் போதுமான அரிசி விளைச்சல் இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. 1961-62 என்று கருதுகிறேன், கனம் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இதே மன்றத்தில் ஆற்றிய உரையில் தமிழ் நாட்டு மக்கள் 3 கோடி மக்கள், 3 கோடி மக்களுக்கு ஒரு ஆளுக்கு ஒரு நாளைக்கு ஒரு பவுண்டு அரிசி என்று கணக்கிட்டு 48 லட்சம் டன் அரிசி தேவை என்று கணக்குப் போட்டார். அது தவறு என்று யாரும் கருதமாட்டார்கள். தமிழ் நாட்டு ஜனத்தொகை 3½ கோடி என்று வாதத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டாலும், 56 லட்சம் டன்

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [22nd October 1964

அரிசி நமக்குத் தேவை, உணவு உற்பத்தி கூடுதலாக இருக்கிறது, 56 லட்சம் டன்னுக்கு அதிகமாக இருக்கிறது விளைச்சல் என்று சொல்லப்பட்டது. அப்படியிருந்தும், விலை குறையவில்லையே? கடைத்தெருவில் அரிசி கிடைக்க வில்லையே?. இதற்கு யார் பொறுப்பாளி? பத்திரிக்கைச் செய்தி ஒரு நாள் பார்த்தோம், மாஜி மந்திரி ஒருவருடைய கிடங்கிலிருந்து 1,000 மூட்டை வெளிவந்தது என்று. உள்ளபடியே நான் சொல்லுகிறேன், பதுக்கல்காரர்கள் பதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். பதுக்கிவைத்திருப்பவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் ஏன் தவறிவிட்டது? இந்தப் பதுக்கல்காரர்களைப் பிடித்தால் சர்க்கார் அவர்களிடமிருந்து கண்டிரோல் விலைக்கு வாங்கிக் கொள்கிறார்கள், அவ்வளவு தான். ஏன் அந்த அரிசியை, பதுக்கி வைத்த அந்த அரிசியை பறிமுதல் செய்யக்கூடாது? பதுக்கல்காரர்கள் சமூக துரோகிகள். இவ்வளவு பெரிய நாட்டில் இயற்கையாக பற்றுக்குறை இல்லாதபொழுது, செயற்கை முறையிலே பற்றுக்குறை ஏற்படும் நிலையில் பதுக்கி வைக்கக் கூடியவர்கள் போட்டி சர்க்கார் நடத்துகிறார்கள் என்று தானே அர்த்தம்? வேறு என்ன அர்த்தம்? இந்த போட்டி சர்க்காரை முறியடிக்க முடியாத நிலையில் இந்த அரசாங்கம் இருக்குமானால், இந்த அரசாங்கம் இருப்பதைவிட போவது நல்லது அல்லவா?

நான் இன்னொன்று சொல்லுகிறேன். திரு. மு. கருணாநிதி எங்கே வெளியே போய் சாப்பிடுகிறார், திரு. அரங்கண்ணல் எங்கே போய் சாப்பிடுகிறார், திரு. நெடுஞ்செழியன் எங்கே போய் சாப்பிடுகிறார் என்று பார்க்க ஒற்றர்களை இந்த அரசாங்கம் அனுப்புகிறது. இந்த அரசாங்கம் பதுக்கல்காரர்களை தேடுவதற்கு இந்த ஒற்றர்களை பயன்படுத்துவதற்கு தவறிவிட்டது. அப்படியிருக்கும்பொழுது இந்த அரசாங்கத்தை எப்படி நம்ப முடியும்? எனக்கு முன்னால் பேசிய புலவர் கோவித்தன், திரு. மதியழகன் ஆகியோர் கூறிய குற்றச் சாட்டுகளை திரு. செல்வராஜன் அவர்கள் மறுக்க முடிந்ததா, மறுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்களா என்று நான் கேட்கிறேன்.

நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிற உணவுப் பஞ்சம், உணவுப் பற்றுக் குறை காரணமாக, க்யூ வரிசையில் ஏழை எளிய மக்கள் நிற்பதை காரில் போகிறவர்கள் பார்க்கும்பொழுது கண்ணீர் வரவில்லையா? ஏழை, எளிய மக்களை கள்ள வியாபாரிகள், கள்ளச் சந்தையில் விற்றுப் பிழைப்பவர்கள் என்று ஈனத்தனமாக ஏசுவது கேவலம் இல்லையா? சோற்றுக்கு நிற்கிற ஏழை எளிய மக்களை இப்படி பேச எப்படி மனம் வந்தது? வெட்கம் இல்லையா? ஜில்லா, ஜில்லாவாக சுற்றுகிறார்கள் என்று திரு. செல்வராஜன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் 'பால் ரூம்' டான்ஸுக்கு வருகிறார்கள். இந்த நாட்டில் நடக்கக்கூடிய இந்தக் கொடுமையை நாம் எங்கும் காணமாட்டோம். ரோம் நாடு பற்றி எரிந்தபொழுது ஃபீலே வாசித்தாராம் மன்னர் அதைவிட இந்த அமைச்சர்கள் எந்த வகையில் நல்லவர்கள்?

22nd October 1964] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

நான் உள்ளபடியே கேட்கிறேன். நாட்டில் இவ்வளவு கடும் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கும்பொழுது கேலிப் பேச்சா? சினிமாவுக்கு க்யூ வரிசையில் நிற்கவில்லையா என்று கேட்கிறார்கள்? இப் பொழுது க்யூ வரிசையில் அரிசிக்காக கால் கடுக்க நிற்கும் அதே மக்கள் 1967-ம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலில் க்யூ வரிசையில் கால் கடுக்க நிற்கும்பொழுது, இந்த அரிசிப் பஞ்சத்தின் கொடுமை அவர்களுக்கு நினைவுக்கு வராதுபோகும் என்று நினைக்கிறீர்களா? நினைவுக்கு வந்தே தீரும். க்யூ வரிசை இதற்கு ஒன்று தான் என்பது இல்லை. இந்த பயங்கர நிலைமை ஏற்பட்டதற்கு அரசாங்கம் தான் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். வேறு யாரைச் சார்ந்தது இந்தக் குற்றம்? தமிழ்நாட்டு அரசாங்கத்தைச் சார்ந்தது தான் இந்தக் குற்றம். திரு. காமராஜ் அவர்கள் ஆட்சியில் 1958-ல் நம்பிக்கையில்லா தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டது. இப்பொழுது திரு. பக்தவத்சலம் ஆட்சி நடக்கும்பொழுது நம்பிக்கையில்லா தீர்மானம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். இந்த இடைவெளியில் நம்பிக்கை இருந்ததா என்று கேட்கலாம். அதற்கும் நான் பதில் கூறுவேன். எதிர்க்கட்சி இருப்பதே அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளில் நம்பிக்கை இல்லாத காரணத்தினால்தான். அதை உணரவேண்டும். எதிர்க்கட்சி என்று இருப்பதினாலே அரசாங்கத்தின் கொள்கையில் எங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்பதுதான் அர்த்தம். அப்படி நம்பிக்கை இருந்தால் எதிர்ப்பக்கத்தில் நாங்கள் இருக்கவேண்டும்.

கனம் சபாநாயகர்: அப்பொழுது இன்னொரு எதிர்க்கட்சி இருப்பதற்கு தேவை இல்லையா?

திரு. ப. உ. சண்முகம்: அப்பொழுது அந்தக் கட்சிக் கொள்கையில் நம்பிக்கையில்லை என்று பொருள்படுகிறது. எதிர்க் கட்சிக்கு இலக்கணம் இதுதான். இங்கு எதிர்க்கட்சியாக உட்கார்ந்து இருப்பதினாலேயே நம்பிக்கையில்லா தீர்மானத்தின் கேள்விக் குறி என்பதுதான் பொருள் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எனக்கு ஒன்று நினைவுக்கு வருகிறது. கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எங்கேயோ பேசும்போது—நான் படித்தேன், நான் கேட்கவில்லை மன்னித்துக்கொள்ளவும்—'தரம் உள்ள எதிர்க்கட்சி இல்லை. அதனால் நான் பதில் சொல்லுவது மிக எளிது' என்று சொன்னாராம். தரம் உள்ள எதிர்க்கட்சி இல்லை என்று சொல்லுகிறீரே. ஆளும் கட்சியினருக்கு என்ன தரம் இருக்கிறது? ஆளும் கட்சி தரம் உள்ள ஆளும் கட்சியினராக இல்லையே? (எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள்: 'ஹீயர், ஹீயர்'). திரு. மதியழகன், புலவர் கோவிந்தன் சொன்ன குற்றச்சாட்டுகளுக்கும், இன்னும் நானும் மற்றவர்களும் சொல்லப்போகிற குற்றச்சாட்டுகளுக்கும் பதில் சொல்ல முடியுமா? இல்லையே? அப்படியில்லை என்றால் கொஞ்சம் பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள். எப்படி நடந்துக்கொள்ளவேண்டும் எதிர்க்கட்சியினர் என்று காட்டுவதற்கு 1967-ல் உங்களுக்கு வாய்ப்பு கொடுக்கிறோம், நடந்து காட்டுங்கள். தரம் இல்லாத

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [22nd October 1964

எதிர்க்கட்சி என்று எங்கேயோ பேசிவிட்டால் மட்டும் போதாது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் சொல்லுகிற குற்றச்சாட்டு களிலிருந்து அரசாங்கம் நழுவி விடுகிறது.

நான் இன்னொரு குற்றச்சாட்டை, பயங்கர குற்றச்சாட்டை முன்பு இதே மன்றத்தில் சொன்னேன். அதற்கு கனம் அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் சரியாக பதில் சொல்லவில்லை, 'கவனிக்கிறேன்' என்று சொல்லி தட்டிக் கழித்து விட்டார். இன்றைக்கும் அதே குற்றச்சாட்டை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். பெரம்பூருக்கு அருகே மின்சாரபோர்டு ஊழியர் களுக்காக வீடுகள் கட்டுவதற்காக முன்பு அந்த இடத்தை சர்க்கார் வாங்குவதாக இருந்தது. சர்க்கார் வாங்கப் போகிறது என்று தெரிந்த உடனேயே ஒரு வியாபாரி அதை ரூ. 1,20,000-க்கு வாங்கி னர். அவர் வாங்கி இரண்டு மாதங்களுக்குப் பின்பு சர்க்கார் அதே இடத்தை வாங்கிற்று. என்ன விலைக்கு? ரூ. 1,20,000-க்கு வியாபாரி வாங்கிய அந்த இடத்திற்கு இரண்டு மாதம் கழித்து ரூ. 3, 60,000 கொடுத்து சர்க்கார் வாங்கியிருக்கிறார்கள். வெட்கமாக இல்லையா? யார் வீட்டுப் பணம்? உள்ளபடியே சொல்லுவதற்கு வருத்தப் படுகிறேன்.

MR. SPEAKER: The hon. Member can put it effectively. But he should not talk in the manner in which he is now talking.

திரு. ப. உ. சண்முகம்: பொது மக்கள் வரிப்பணம் அல்லவா? அதை இப்படி வாரி விடுவது எந்த முறையில் சரி? எவ்வளவோ விஷயத்தில் இந்த அரசாங்கம் முறை தவறி நடக்கிறது. எவ்வளவோ குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. பல உதாரணங்களை எங்களால் எடுத்துக் காட்ட முடியும்.

தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த மட்டில் கல்வித் தரம் எந்த விதத்திலும் குறையாது என்று இன்று காலையில் பதில் சொல்லும் பொழுது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். முன்னாள் மந்திரி திரு. சி. சுப்பிரமணியத்தை நான் பாராட்டுகிறேன் என்று சொன்னால், அவர் இருக்கும்பொழுது நான் பாராட்டினேனே என்று கேட்கலாம். அவர் போட்டுவந்த திட்டங்களில் இதாவது இருந்ததே என்று நினைத்தேன். இந்தி பரீட்சை எழுதினாலும் எழுதலாம், எழுதாமல் விட்டாலும் விடலாம் என்று திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் போட்டுவிட்டுப் போய்விட்டார். திரு. பக்தவத்சலம் வந்தபொழுது அப்படி ஒரு பரீட்சையே இருக்க வேண்டாம், எதற்கு அந்தப் பரீட்சை, பரீட்சையே வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள். பத்திரிகைகள் இவ்விதமாக செய்தி வெளியிட்டன. எனக்குத் தெரியாது. 'இந்தி பரீட்சை தேவை யில்லை, சென்னை சர்க்கார் முடிவு' என்ற செய்தி பத்திரிகையில் வெளிவந்தது. இந்தச் செய்தி டெல்லிக்கு எட்டியது. டெல்லி யிலிருந்து பிறகு இங்கே என்ன தாக்கீது வந்ததோ தெரியவில்லை. பிறகு 'கட்டாயம் இந்தி பரீட்சை எழுத வேண்டும்' என்று உத்தரவு போடப்பட்டது. சும்மாக இருக்கும் சங்கை ஊதிக் கெடுத்தானும்' என்பது போல, இங்கே என்ன ஆயிற்று? ஏன்

22nd October 1964] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

இப்படி மாற்றப்பட்டது என்று கேட்டால், மாணவர்களுக்கு ஒரு சலுகை செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். என்ன சலுகை? மற்ற லப்ஜெக்டில் மார்க் குறைந்துவிட்டால், இந்தியில் வாங்கும் மார்க்கை அதில் சேர்த்துப் போட்டு, அவர்களுக்கு பாஸ் போடப்படும். இதிலே கல்வித் தரம் குறையாதா? எந்த வகையிலே குறையாது என்று சொல்லுகிறார்கள்? எப்படி நாம் இதை ஒத்துக்கொள்ள முடியும். கணக்கில் ஒரு பையன் 10 மார்க்கு வாங்கியிருக்கிறான். ஹிந்தியில் 15 மார்க்கு வாங்கியிருக்கிறான். பதினைந்தும் பதினைந்தும் சேர்த்து இருப்பத்தைந்து என்று போட்டும் அவனை பாஸ் செய்யா விட்டால் அவன் கணக்கில் பாஸ் செய்தவன் ஆகிவிடுவானே? இதனால் கல்வித்தரம் வளர்ந்து விடுமா? இப்படி யெல்லாம் செய்தவன் மூலம் தமிழ் நாட்டுக்கு இருக்கிற பெருமைக்கே உலை வைத்துவிட்டார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை நான் சுமத்த விரும்புகிறேன். கல்வித்தரம் பலவகையில் சீரழிந்து போகிறதை தடுத்து நிறுத்த இந்த அரசாங்கம் முன் வராது எப்படியோ இந்தி மார்க்கையும் கூட்டிப்போடுகிறோம். நீங்கள் பாஸ் செய்து விடுங்கள். அதற்கும் தகுதியில்லையென்றால் கேள்வித் தாள்களையும் கடையில் விற்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அதை முன்கூட்டியே வாங்கிப் பார்த்து பாஸ் செய்துவிடுங்கள் என்று சொல்லுகிற இந்த அரசாங்கத்தின் மீது எவ்வாறு நம்பிக்கை வைக்க முடியும்.

12-30 p.m.

எனக்கு முன்னே கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் உட்கார்ந் திருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுத் துறையைப் பற்றிச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. எனக்கு முன் பேசிய புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் பேசிய போது வடஆற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒரு கூட்டுறவு சொசைட்டியின் தலைவர் அந்த சொசைட்டியின் பணத்தில் ரூ. 10,000 கையாடல் செய்திருப்பதைப் பற்றி குறிப் பிட்டார்கள். இதே பணக் கையாடல் சம்பந்தமாக அந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் மீது வழக்கு தொடரப்பட்டு அது விசாரணை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, நான் அதைப் பற்றி இப்பொழுது பேசவில்லை. ஆனால் திரு. கோவிந்தன் சுட்டிக் காட்டியதுபோல இந்த ஒரு குறிப்பிட்ட சொசைட்டியின் ஏராளமான அளவுக்கு பணக்கையாடல் செய்திருந்தும் அதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்தும் கூட ஏன் இவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு பயப்படுவானேன், தயங்குவானேன், அவரை ஏன் கைது செய்யவில்லை. அவரைக் கைது செய்யாததற்கு ஒரே ஒரு காரணம், அவர் காங்கிரஸ்காரர் என்பதுதானே? இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கு இந்த அமைச்சர் அவை எவ்வாறு சமாதானம் சொல்ல முடியும். கூட்டுறவு சங்கங்கள் பல இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கின்றன. எத்தனையோ சங்கங்கள் சம்பந்தப் பட்ட வழக்குகள் மந்திரியின் மேஜை மீது தூங்கிக் கொண்டிருக் கின்றன. ஆதாரம் இருக்கிறதோ இல்லையோ. திராவிட முன் னேற்றக் கழகத்தினர் சம்பந்தப்பட்ட சொசைட்டியாக இருந்தால் பிடி பிடி என்கிறீர்களே, உங்கள் கட்சிக்கு ஆதரவான ஒருவர் சட்டத்திற்கு புறம்பாக எத்தனை காரியங்களில் ஈடுபட்டாலும்

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [22nd October 1964

அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்காது இருப்பது இந்த அரசாங்கத்தின் நேர்மை உணர்ச்சிக்கு எடுத்துக்காட்டா? எப்படி உங்கள் மீது நம்பிக்கை வைப்பது? இந்த அமைச்சரவை மீது நம்பிக்கையில்லை என்பதற்கு இந்த ஒரு ஆதாரம் போதாதா?

அது மட்டுமல்ல. தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கே பெரிய அவமானத்தை நீங்கள் தேடி வைத்திருக்கிறீர்கள். அது என்னவென்றால் தமிழ் நாட்டுக்கும் திருப்பதிக்குமாக ஓடிக்கொண்டிருந்த நமது சர்க்கார் போக்குவரத்து இலாகா பஸ்லை ஆந்திர சர்க்கார் தடுத்து நிறுத்தி அதோடு அந்த பஸ் டிரைவரையும் கைது செய்திருக்கிறது என்றால் இதை விட பெரிய வெட்கக்கேடு வேறு என்ன உண்டு. பஸ் கண்டக்டரையும் டிரைவரையும் அவர்கள் கைது செய்யவில்லை தமிழ் நாட்டு அரசையே கைது செய்த தாகத்தானே பொருள். அது வெட்கக் கேடாக இல்லையா, அவமானமாக இல்லை, இந்த அவமானத்திற்கு யார் காரணம்? இப்படித் தமிழ் நாட்டு மக்கள் தலை குனியும்படியாகச் செய்த இந்த அரசாங்கத்தின் மீது எவ்வாறு நம்பிக்கை வைப்பது? தமிழ் நாட்டுக்கு வந்து கொண்டிருந்த அரிசியை பெர்மிட்டோடு வந்த அரிசி லாரியை ஆந்திர சர்க்கார் தடுத்து நிறுத்துகிறது. ஏன் என்று கேட்டால் ஒரு சின்ன டெக்னிக்கல் அப்ஜெக்ஷன் காரணமாக நிறுத்தி விட்டார்கள் என்று சமாதானம் சொல்லுவதற்கு உங்களுக்கு வெட்கமில்லையா? எங்கள் அமைச்சராக இருந்ததன் காரணமாக அரிசி இல்லை என்று அங்குமிங்கும் ஓடுகிறார்கள். அரிசியை வாங்கி வருகிறார்கள் என்று அந்தக் கட்சியிலுள்ளவர் சொன்னார்கள். இத்தனை நாள் அவர்களுடைய அமைச்சர் எங்கே இருந்தார்கள். இத்தகைய ஒரு பயங்கர நெருக்கடி நாட்டில் உண்டாக இருக்கிறது என்பதை அவர்களால் முன்கூட்டியே அறியமுடியவில்லையா? விலைவாசி ஏறிக் கொண்டே போகிறது. உணவு தான்ய பற்றாக்குறை நிச்சயமாக இந்த நிலை நீடித்தால் உண்டாகிவிடும் என்று நாங்கள் எச்சரிக்கை செய்தோமே அப்பொழுதாவது செவி மடுத்தார்களா? எங்களைக் கேலி பேசினார்கள். இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்குள்ளே இத்தகைய ஒரு பயங்கர நிலை உண்டாகியிருக்கிறது என்றால் இதற்குக் காரணம் யார்? இங்கே இருக்கிற அமைச்சர் அவைதான். இந்தக் காங்கிரஸ் அமைச்சர் அவைதான். இது போதாதா இந்த அமைச்சர் அவையின் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்பதற்கு காங்கிரஸ் அரசின் மீது எங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை. கட்சியின் கொள்கையின் மீதும் எங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை. நாட்டு மக்களை வெகுவாகப் பாதிக்கிற கள்ள மார்க்கெட்டுக்காரர்களுக்கு இவர்கள் உறுதுணையாக இருக்கிறார்கள் என்கிற குற்றச்சாட்டை நான் சுமத்த விரும்புகிறேன். கள்ளக் கணக்கு வைப்பது இவர்களுடைய ஆட்சியில் சர்வ சாதாரணமாகிவிட்டது. கள்ளக் கணக்கு வைப்பவர்களை நாங்கள் பிடிக்கிறோம் என்று சொல்லுவதற்கே உங்களுக்கு வெட்கமாக இல்லையா? சர்க்காருக்குச் சேர வேண்டிய வரியை ஒருவன் ஏமாற்றுகிறான். கையும் களவுமாக அவன் கணக்கைப் பற்றுகிறீர்கள், வரி கட்டப்பா என்று வரியை வாங்கி வருகிறீர்களே தவிர அரசாங்கத்திற்குச் சேர வேண்டிய

22nd October 1964] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

வரிப் பணத்தை ஒழித்த அந்த சமூகத் துரோகியை கைது செய்ய உங்கள் சட்டம் ஏன் தயங்குகிறது. யாராக இருந்தால் என்ன? அரசு தயை தாட்சண்யத்திற்கு அப்பாற் பட்டது. நீங்கள் எதற்காக பாரபட்சம் காட்ட வேண்டும். 1958-ம் ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன், இதே மன்றத்தில் நான் ஒரு கேள்வி போட்டிருக்கிறேன். 1 ரூபாய், 2 ரூபாய் கள்ள நோட்டுகள் இன்ன இடத்தில் அச்சடிக்கிறார்களே அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு என்ன என்று கேட்டதற்கு அன்றைய தினம் போலீஸ் அமைச்சராக இருந்த திரு. பக்தவத்சலம் இதே மன்றத்தில் அந்தக் கேள்விக்கும் பதிலளித்தார்கள். ஆறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு கேட்கிறேன். அந்த கள்ளநோட்டு அச்சடிப்பவர் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்தீர்கள், அந்தக் குற்றத்தைக் கண்டு பிடித்தீர்களா? வழக்கு தொடந்தீர்களா? ஏன் அந்த வழக்கையே பதுக்கி விட்டீர்கள்? அவர் உங்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர் என்பதற்காகவா? இப்படி ஓவ்வொரு விதமாக இந்த அரசாங்கம் நடந்து கொள்கிறது என்பதற்கு பல சம்பவச் சாட்சிகளை என்னால் சொல்ல முடியும். ஒருவர் அரசியல் சட்டத்தை கொளுத்தப் போகிறேன் என்கிறார். அவருக்கு போலீஸ் பாதுகாப்பு கொடுத்து கொள்ளுங்கள் என்பது போல் காவல் காக்கிறார்கள். அதே காரியத்தை இன்னொரு கட்சிக்காரர் செய்யப் போவதாக அறிவிக்கும்போது அவரைப் பிடித்து உள்ளே போட்டு ஆறு மாதம், நான்கு மாதம் என்று தண்டனை வாங்கித் தருகிறார்கள். எங்களுக்கு தண்டனை வாங்கித் தரக்கூடாது என்று வேண்டிக் கொள்ள நான் வரவில்லை. ஆனால் இதுதான் நீதியா நிர்வாகமா என்று கேட்கிறேன்.

நாங்கள் விலைவாசிப் போராட்டம் நடத்தியபொழுது எங்களைப் பிடித்து அடித்து உள்ளே தள்ளி மூன்று மாதம் ஆறு மாதம் தண்டனை வாங்கிக் கொடுத்தார்கள். ஆனால் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி விலைவாசிப் போராட்டம் நடத்தப் போவதாக அறிவித்தவுடனே கைலாக்கு கொடுத்து உள்ளே அழைத்துப்போய் விருந்தினரைப் போல் நடத்தி அவர்கள் மீது எவ்வித வழக்கும் தொடராமல் மறுதினம் வெளியே கொண்டு வந்து விட்டார்கள். இது ஏன்? என்று கேட்கிறேன். ஏன் இந்த ஓர வஞ்சகம்? இந்த ஆட்சியின் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்பதற்கு இந்த ஒரு ஆதாரம் போதாதா?

கடைசியில் பர்மாவிலிருந்து வந்த தமிழர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் புனர் வாழ்வளிக்க எல்லா வகையிலும் தவறி விட்டது என்கிற குற்றச் சாட்டை நான் சுமத்த விரும்புகிறேன். முகாம்களில் இருந்து வெளியே போங்கள் என்று அவர்களை விரட்டியடிக்கிறார்கள். நேற்றைய முன்தினம் கூட நான் சாத்தனூரில் போய்ப் பார்த்தேன். அந்த முகாமுக்குள் இருக்கிற அகதிகளுக்கு கொடுத்திருக்கிற உத்தரவு 'நீங்கள் வெளியாள் யாருடனும் பேசக் கூடாது. பேசினால் கேம்பை விட்டு வெளியே போக வேண்டும்' என்பதாகும். நாள் முழுவதும் அவரிடம் வேலை வாங்கப்படுகிறது. ஆனால் ஒரு நாளைக்கு ஒரு ஆளுக்கு 6 அணா கொடுக்கிறார்கள். அதையும் கூட இனிமேல் கொடுக்கப்படமாட்டாது என்று அறிவித்து விட்டார்கள். அங்கே தங்கியுள்ள அகதிகள் எங்கே

போய்ப் பிழைப்பார்கள்? என்ன வேலையில் ஈடுபடுவார்கள்? ஒருவன் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சத்தான் வேண்டும், ஒருவன் கன்னக்கோல் எடுத்துச் செல்லத்தான் வேண்டும், இவ்வளவு கேவலமான நிலைக்கு அவர்களை விரட்டி விட்ட, ஒரு தலை முறைக்குப் பிறகு தன் தாயகம் திரும்பிய தமிழர்களுக்கு இத் தகைய அவமானத்தை தேடி வைத்த இந்த அரசாங்கத்தின் மீது எவ்வாறு நம்பிக்கை வைக்க முடியும்? பாகிஸ்தான் அகதி களுக்கு எத்தகைய வசதிகளைத் தேடித் தந்தார்களோ, அத்தகைய வசதிகள் இந்த பர்மா அகதிகளுக்குத் தேடித்தரப்பட்டதா? ஏன் தேடித் தரப்படவில்லை? இத்தகைய அரசின் மீது எவ்வாறு நம்பிக்கை வைக்க முடியும்? ஆகவே, இந்த அமைச்சர் அவையின் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்பதாக திரு. மதியழகன் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானத்தை ஆதரித்து என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

* **திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர்:** தலைவர் அவர்களே, திரு. மதியழகன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். பொதுவாக இந்த நாட்டிலுள்ள பிரச்சினையில் முக்கியமாக நேஷனல் பிராப்ளம் முதன் முதலில் சீனக்காரர் நம் மீது படை யெடுத்து வந்தபோது எழுந்தது. அதனால் நம்முடைய சுதந்திர நாட்டு பாதுகாப்புக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டது. அன்று நாம் எல்லோரும் ஒரு தாய் வயிற்றுப் பிள்ளையைப் போல கொள்கை கட்சிகளை மறந்து வெறுப்புகளை மறந்து ஒன்று பட்டோம். மாற்றுமை விரட்டியபாடில்லை. அந்த பிரச்சினை இன்றைய தினம் முழுமையாகத் தீர்ந்தபாடில்லை. இழந்த நிலத்தை மீண்டும் பெற முடியாத நிலையில்தான் நாம் சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். தேசப் பாதுகாப்பு நாட்டின் ஒரு கண். இந்தக் காங்கிரஸ் ஆட்சி தங்களுடைய அஜாக்கிரதைக் குறைவினாலே ஒரு கண்ணை இழந் தோம். அடுத்த கண்ணை இருப்பது உணவுப் பிரச்சினை. "உண்டி கொடுப்பாரே உயிர் கொடுப்பவர்"—முதுமொழி—நாட்டு மக்க ளுக்கு உணவு அளிக்கும் விஷயத்திலே இன்றைய தினம் நாம் தவறி விட்டோம். வீட்டை விட்டு வெளியே வராதவர்களைக்கூட பிச்சைக்காரர்களைப்போல தெருக்களில் நிற்க வைத்துவிட்டோம். ஒரு வேளை உணவுக்காக கடும் வெயிலில் அவ்வாறு நிற்கின்ற மக்களைப் பார்த்து கேலி செய்வது, கள்ள மார்க்கெட்டுக்காரர் என்று சொல்லுவது—அவர்கள் பெரிய கள்ள மார்க்கெட்டு வியாபாரிகள் இல்லையா—மிக மிக வெட்கக்கேடாகும்.

அது மட்டுமல்ல, க்யூ வரிசையில் நிற்பவர்கள் பிச்சைக் காரர்கள், வாங்கி விற்கிறவர்கள் என்று சொல்வது நியாயமா? ஓட்டுப் போட்ட மக்களைப் பார்த்தா இப்படி பேசுவது? நான் இங்கே பார்த்ததை மட்டும் சொல்லவில்லை. மதுரையில் ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு நடந்ததைச் சொல்லுகிறேன். தாய் பிள்ளை யைப் பிடித்துக்கொண்டு கூட்டத்தில் நின்று பட்ட அவஸ்தை யையும் மக்கள் பட்ட தொந்தரவையும் அங்கே டி.எஸ்.பி. யிடமும் கலெக்டரிடமும் அன்றே சொன்னேன். கார்லில் இருக்கிற மீனுக்கு பொரி தூவுவது போல கொஞ்சம் கொஞ்சம் கொடுக்கும் அரிசி

22nd October 1964] [திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர்]

போதுமா? மக்களின் பசியைத் தீர்க்க முடியுமா? இரண்டு மூன்று இடங்களில் நாலைந்து மூட்டைகளைக் கொடுத்துவிட்டு மக்களுக்கு வினியோகம் செய்யச் சொன்னால் ஏராளமாக க்யூ வரிசையில் நின்று விட்டு ஆறு மணி, எட்டு மணிக்குப் பிறகு சண்டை போட்டுக் கொண்டு வெறும் கையோடு ஒன்றும் இல்லாமல் வரும் நிலைமைதான் இருக்கிறது. நான் சும்மா சொல்லவில்லை. அத்தனை மக்களையும் சாகடித்த பிறகு, நாங்களும் இல்லை, நீங்களும் இல்லை அமைச்சரும் இல்லை என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு நடந்த சம்பவத்தை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நாங்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்தது அச்சத்தோடு அல்ல, அதிகாரத்திற்கு அடங்கி அல்ல, முதலமைச்சர் தெய்வ பக்தி உள்ளவர், அவர் மனதில் படவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் உண்ணாவிரதம் இருந்தோம். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் மவுண்ட் ரோடில் நான் சென்று கொண்டிருந்தபொழுது கதர்ச் சட்டையைப் பார்த்து சட்டமன்ற அங்கத்தினர் என்று தெரிந்து கொண்டு அரிசி கிடைக்காமல் க்யூ வரிசையில் நின்று கஷ்டப்பட்டு வந்து கூட்டத்தில் ஒரு பெண் என் சட்டையைப் பிடித்து 'நீங்களெல்லாம் எதற்காக இருக்கிறீர்கள்? எங்களை ஏன் சாகடிக்கிறீர்கள்?' என்று கேட்டு சட்டையைப் பிடித்து கிழித்து விட்டாள். கிழிந்த சட்டை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட பரிதாப நிலையில் மக்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலை நீடித்தால் நாடு இல்லை, மக்கள் இல்லை, என்ற அவல நிலைதான் ஏற்படும். நீண்ட நெடுங் காலமாக ஆட்சியில் இருந்து விட்ட இந்த அமைச்சர் அவைக்கு எந்தப் பிரச்சினையும் பெரிய பிரச்சினையாக இல்லை. எந்தப் பிரச்சினைக்கும் பதில் கொடுத்து விடுவது என்பது பழகிப் போய் விட்டது. அப்படி மீறிப் போனால் தொண்டைக்குமேல் குறி பார்த்துச் சுட்டால் தீர்ந்தது. இந்த நிலையில்தான் அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். சொல்லுகிறார்கள், கன்ஸ்யூமர்ஸ் ஹோர்டர்ஸ், டிரேடர்ஸ் ஹோர்டர்ஸ் என்று. நான் சொல்லுகிறேன், கவர்ன்மெண்ட் ஹோர்டர்ஸ் என்று கவர்மெண்ட் ஸ்டாக்கு என்னுயிற்று? இதோ வருகிறது, அதோ வருகிறது என்கிறார்கள், ஆனால் பேப்பரில் தான் இருக்கிறது. அதை என் இன்னும் அனுப்பவில்லை யென்று தெரியவில்லை. இதிலே யார் ஹோர்டர்ஸ்? அமைச்சர்கள் தங்களிடமுள்ள ஸ்டாக்குகளை டிக்ளேர் செய்தார்களோ என்னவோ தெரியாது. அவர்களுக்கு மட்டும் அரிசி எங்கிருந்து வருகிறதோ, அதுவும் தெரியாது.

நாங்கள் நேற்று உண்ணாவிரதம் இருந்தோம். இது எதிர்க் கட்சிக்கு முதலீடு என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். எங்களுக்கு இந்த முதலீடு தேவையில்லை. அதை இந்த சர்க்கார் நம்பவில்லை என்றால் இதையே முதலாக வைத்து இப்பொழுதே மந்திரி சபை ராஜினாமா செய்யட்டும். தேர்தலை நடத்தட்டும். அப்பொழுது மக்கள் முடிவு தக்கபடி செய்வார்கள். மக்கள் இவர்களுக்கு ஆதரவு அளித்தால் நாங்கள் தூக்குப் போட்டுக் கொண்டு சாகத் தயார். நீங்கள் தயாரா? பதவியை யாவது விடுவீர்களா? இதைத் பரிசிட்சித்துப் பார்க்க ஜனநாயகத்தில் நாம் முன்னேறி விட்டோமோ என்று கேட்பார்கள்.

[திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர்] [22nd October 1964

இந்த அரசாங்கத்தின் ஊழல்களுக்கெல்லாம் காரணம் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள். முன்னேற்றம் வரும் என்று திட்டம் போடுகிறார்கள். பிறகு ஜனத்தொகை பெருகி விட்டது என்கிறார்கள். அதைக் கட்டுப் படுத்த பஞ்சாயத்து அமைத்தோம் என்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கினோம் என்கிறார்கள். ஆனால் இன்று மக்கள் பசியினால் வாடுகிறார்கள். இவ்வளவுக்கும் காரணம், கொள்கைக் கோளாறுதான், திட்டத்தின் கோளாறுதான். நோட்டு உற்பத்தியைப் பெருக்குகிறார்கள். 1939-ம் ஆண்டு 210 கோடியிலிருந்து இன்று 2,500 கோடி வரை ரூபாய் நோட்டுகளைப் பெருக்கினார்கள். அதன் காரணமாக இன்பிளேஷன் ஏற்பட்டதே. உணவு உற்பத்தி ஏற்படவில்லை. நோட்டு உற்பத்திதான் ஏற்பட்டது. அதற்கும் மேலாக இந்த நாட்டின் முக்கியத் தொழிலான விவசாயத்தைக் கெடுத்தார்கள். தலையிலே கோளாறு என்றால் கை கால்களைப் பற்றிக் கவலைப்பட்டு என்ன பிரயோசனம். மத்திய சர்க்காரே, மேலிடமே சரியில்லை. மாகாணத்தைச் சொல்லி என்ன ஆவது? இது சாதாரண பிரச்சினை அல்ல. நாட்டின் உயிர்நாடியான விவசாயத்தையே கெடுத்துவிட்டார்கள். எத்தனை ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போட்டாலும் இதைச் சரி செய்ய முடியாது. நாட்டின் அடிப்படை விவசாயம் The basic industry of this country is agriculture. இந்த நாட்டிலே விவசாயத்தையே நம்பியிருக்கும் மக்கள்தான் நாட்டின் முதுகெலும்பு. மகாத்மா காந்தி, 'The real spirit of India lives in villages, not in cities and towns' என்ற உண்மையை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு விவசாய நிலங்களையெல்லாம் எடுத்து, தொழில்களை ஏற்படுத்தி விட்டதால் உற்பத்தி குறைந்திருக்கிறது. " Agriculture has become a neglected industry " என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. நேரு அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார். புத்தகங்களைப் பாருங்கள். உணவைக் கொள்கையில் தோற்று விட்டோம் என்று அவரே ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார். 'It has became a neglected industry என்ற அளவில் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். வேறென்றும் செய்யாவிட்டாலும் விவசாயத்தைக் கெடுக்காமல் இருந்தோமோ, இல்லை. தொழில்களை ஆரம்பிக்கிறார்கள். தொழிலமைச்சரைப் பாராட்டுகிறோம். ஆனால் அதே நேரத்தில் பல ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் விவசாய நிலம் பாதிக்கப்படுகிறது. செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் மட்டும் பத்தாயிரம் ஏகர் விளை நிலம் போய் விட்டது. எங்கு பார்த்தாலும் தொழில், தொழில் என்கிறார்கள். விவசாயத்தைப் பெருக்க முடியவில்லை. கோயம்புத்தூரைப் பாருங்கள், விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டு விட்டது. ஆகவேதான் உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியவில்லை. தொழிலைப் பெருக்குங்கள், வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. எதற்காகத் தொழிலைப் பெருக்குகிறோம்? பொருள்களை உற்பத்தி செய்து சரக்கையெல்லாம் அந்நிய நாடுகளுக்கு அனுப்புகிறோம். எதற்காக? அந்நியச் செலாவணி தேடுவதற்காக. அந்நியச் செலாவணியை வைத்துக்கொண்டு என்ன வாங்குகிறோம்? இந்தக் குதிரைக் கோதுமையை வாங்குகிறோம். விவசாயத்தை அழித்து கெடுத்து தொழிலை வளர்க்கிறோம்

22nd October 1964] [திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர்]

என்கிறார்கள். அந்த நிலைக்கு விவசாயம் கெட்டு விட்டது. யாரையும் குற்றம் சொல்லிப் பிரயோசனம் இல்லை. ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் இதெல்லாம் paper made famine என்கிறார்கள். நான் சொல்லுகிறேன். It is all Minister—made famine Birth-day presentation ஆக கேரளாவுக்கு பத்தாயிரம் மூட்டைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கேரளாவிலிருந்து வீணைப்போகும் தண்ணீரை நமக்கு கிடைக்கச் செய்ய முடியவில்லை. அதை வற்புறுத்திச் சொல்ல முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது என்றால் எதற்காக இன்றைக்கு காங்கிரஸ் என்றும், தேச ஐக்கியம் என்றும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்கின்றேன். உங்களால் ஒன்றும் முடியாதபோது நாட்டைப் பிரித்தாவது நாட்டு மக்களைக் காப்பாற்ற முடியும் என்று என் நண்பர்கள் கூறுவார்களானால் அதை வரவேற்கிறேன். அதற்காக நான் திரு. கழகத்தைச் சேர்ந்தவனல்ல. குடிக்கக்கூடத் தண்ணீர் கொடுக்க முடியாது என்று அவர்கள் சொல்கிற நிலையில்தான் அவர்கள் மனம் மிகவும் புண்பட்டுக் கேட்கிறார்கள்.

ஆந்திராவை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். டாக்டர் லோகனுடைய் ரிபோர்ட்டில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது? மூப்பது லட்சம் ஏக்கருக்குப் பாயக்கூடிய தண்ணீர் கடலில் வீணைப் போகிறது. தண்ணீர் வீணைவது மாத்திரமல்ல; வீணைக விரயமாக்கப்பட்டு அந்த நாட்டின் ஒரு பகுதியையே அழித்திருக்கிறது. 25, 30 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நஷ்டத்தை விளைவித்திருக்கிறது. நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் செத்து ஒழிந்து மடிகிறார்கள். 200 மைல் நீளத்திற்குத் தண்ணீரை இந்தப் பக்கம் திருப்பி விட்டால் வளம் ஏற்படாதா? நெல் விளைச்சல் ஏற்பட்டுப் பஞ்சம் போகாதா? இதைச் செய்ய முடியாதவர்கள் அதிகாரத்தில் இருக்க வேண்டிய அவசியம்தான் என்ன? இது உடனடிப் பிரச்சினை இல்லையா? இதைச் செய்ய முடியாதா? திறமை வாய்ந்த திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் இங்கு இருக்கும்போது ஏன் ஆந்திர சர்க்காரைக் கேட்டு, அந்தத் தண்ணீரைத் தமிழ்நாட்டுக்குப் பயன்படுத்தும் வகையில் பாடுபடக் கூடாது? அப்படி அவர் பாடுபடவேண்டும் என்பதற்கு உதவியாக இருக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்தால், டோர்டுகளை வைத்து, ஏதேதோ கேலி செய்வதா? நாங்கள் வெளிப்புறத்திலுள்ளதானே அவர்கள் மத்திய சர்க்காரை அணுக முடியும்? நாட்டிலுள்ள நிலைமையை நாங்கள் எடுத்துக்காட்டுவதற்கு முயற்சி செய்தால், அது தவறு? ஆகவே, ஆட்சியாளருக்குள்ள இந்த அலட்சியப் போக்கு மாறவேண்டும்.

இன்னும் ஒரு முக்கியமான விஷயம். பர்மா அகதிகளைப் பற்றி நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எனது சொந்தக்காரர்கள்—இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு வரக்கூடியவர்கள் லட்சக்கணக்கான வர்கள் இருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே வந்தவர்கள் செத்துக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். பெட்டி, படுக்கை, துணி மணி முதலிய வற்றைத் திருப்பரங்குன்றம் சந்தையிலே விற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் சாப்பாட்டுக்கு இல்லாமல். ஒவ்வொருவருக்கும் ஐந்து

[திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர்] [22nd October 1964

ஏக்கர் நிலம் கொடுக்கப்படும் என்றும், ஐயாயிரம் ரூபாய் கொடுக்கப்படும் என்றும் விளம்பரம் செய்யப்பட்டது பர்மாவில். அங்கேயுள்ள எத்தனையோ பொருள்களை அவர்கள் எறிந்துவிட்டு வர வேண்டிய நிலை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல, ஏரோட்ரோமிலே உட்கார்ந்திருந்த ஆபீசர்கள் சோதனை போட்டு, 'பர்மா செருப்பு' 'பர்மா துணி' என்று சொல்லி அங்கேயே வைத்துவிடும்படிச் சொன்னதன் காரணமாக அவற்றை அங்கேயே வைத்துவிட்டு, கட்டிய கோவணத்தோடு அகதிகளாக வெளியேறியிருக்கிறார்கள். ஏன் இப்படி என்று எதிர்த்துக் கேட்டால் அவர்களைப் பார்த்து, 'உங்கள் செத்துப் போன காந்தியைக் கேள்' என்று அவமானத்படுத்தக் கூடிய நிலை அவர்களுக்கு அங்கே ஏற்பட்டது. அப்படி அவமானப்படுத்தப்பட்டு லட்சக் கணக்கில் தமிழ்நாட்டுக்கு வரும் மக்களைப் பார்த்துக்கொண்டேயிருக்கிறோம். பர்மாவிலிருந்து இப்படி வருகிறவர்கள் ஒருபுறமிருக்கட்டும். இலங்கையிலிருந்தும் தமிழர்கள் வர இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலையில் தென்னாடே அகதிக் காம்ப்பாக மாறப் போகிறதோ என்று அச்சப்படும் நிலையில் 1956-ம் ஆண்டிலிருந்தே எச்சரித்தோம். தமிழர்களாகப் பிறந்த நாம், அதைக் குறித்து எடுத்துச் சொல்வது குற்றமாக இருந்தால், இந்த அரசாங்கத்தைப்பற்றி என்ன சொல்வது? இந்த ஆட்சியை நடத்துகிறவர்கள் தங்களுக்குக் கட்சிதான் முக்கியம். தேர்தல்தான் முக்கியம், பதவிதான் முக்கியம் என்று கருதுவதாகத்தான் இருக்கிறது. உண்மையிலேயே இந்த ஆட்சியாளர்கள், மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு இருப்பார்களானால், தயவு செய்து, அவர்கள், உணவுப் பிரச்னையிலாகட்டும், இன்னும் இதுபோன்ற முக்கியப் பிரச்னைகளிலாகட்டும், தங்களுடைய கட்சிக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்காமல், அவற்றையெல்லாம் தேசியப் பிரச்னைகளாகக் கருதி செயல்படவேண்டும். அதற்கேற்றபடி அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியைக் கலைத்துவிட்டு, எதிர்க்கட்சியினரையும் சேர்த்துக் கொண்டு, தேசிய ரீதியாக, மக்கள் ரீதியாக நாட்டை ஆளுவதாக இருந்தால் நிர்வாகம் சரியாக இருக்கமுடியும். அப்படி இல்லையென்றால் அமைச்சர்கள் பதவிக்காக மட்டும் இருப்பதாகத்தான் ஆகும், நாட்டு மக்களுக்காக இருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. நாட்டு மக்களுக்காக அமைச்சரவை இருக்கவில்லை என்பதை இவர்கள் கடைப்பிடிக்கின்ற உணவுக் கொள்கையும், வெளிநாட்டுக் கொள்கையும், இன்னும் இவை போன்ற முக்கியமான கொள்கைகளும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இந்த அமைச்சரவைக்குத் தங்கள் பதவித்தான் மேலாக இருக்கிறதே தவிர, நாட்டு மக்களுடைய நலன் முக்கியமாகத் தெரியவில்லை. நாட்டு நடப்பும் தீர்மானமும் அதைத்தான் எடுத்துக்காட்டுகிறது. இதை எடுத்துக்காட்ட வேண்டியது என்னுடைய கடமை என்று சொல்லி, என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடிக்கிறேன்.

திரு. ஏ. பி. ஸி. வீரபாகு: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் தலைமையிலே இருக்கிற இந்த அமைச்சரவை மீது கொண்டுவந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை

22nd October 1964] [திரு. எ. பி. ஸி. வீரபாகு]

எதிர்த்து, அவர்கள் சொன்ன காரணங்கள் எந்த விதத்திலும் பொருத்தமற்றவை என்பதை நான் தங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதோடுகூட, நண்பர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள், 'உணவுக் கொள்கையை இந்த மன்றம் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை' என்கிற ஒரு தீர்மானத்தைச் சில காரணங்களைக் காட்டி கூறியிருக்கிறார்கள். அந்தக் காரணங்களே இப்பொழுது நாம் மேற்கொண்ட உணவுக் கொள்கைக்குக் காரணங்கள் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைப்பற்றிப் பேசிய எதிர்க்கட்சி அன்பர்கள் மிகவும் உணர்ச்சியோடு பேசினர்கள். உணர்ச்சி பரிகாரம் தருவதாயிருந்தால், நானும் உணர்ச்சியோடு பதில் கொடுத்துவிடலாம். ஆனால், நிதானமாக, இருக்கக்கூடிய நிலைமைகளைப் பரிசீலனை செய்து, தப்பித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்ற மனோபாவம் இல்லாமல், இந்த நிலைமையைச் சீராக்க வேண்டும், சரியாக்கவேண்டும் என்ற நிலையில் இருப்பதால் எல்லா நடவடிக்கைகளையும் உடனடியாக எடுத்துப் பரிகாரம் காண முடியாதிருக்கிறது. அதனால் எதிர்த்தரப்பிலுள்ளவர்கள் உணர்ச்சிவசப்படுகிறார்கள் என்றுதான் நான் சொல்ல முடியும்.

இந்த உணவு நிலைமையைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு முன்னால், சில குற்றச்சாட்டுகள் தெரிவிக்கப்பட்டதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 'மேல் அதிகாரிகள் மீது ஏன் நீங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை' என்பது ஒரு குற்றச்சாட்டு. 'மேல் அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால், அவர்களே தொடர்ந்து ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை?' என்பது இன்னொரு குற்றச்சாட்டு, 'அரசாங்கமே உணவைத் தொழிலாக ஏன் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை?' என்பது மற்றோர் குற்றச்சாட்டு. 'க்யூ'வில் நிற்பவர்களுக்கு போலீஸ் பாதுகாப்பு எதற்காகக் கொடுக்கவேண்டும்? போலீசாரே இல்லாமல், ஜனங்கள் தங்களைத் தாங்களே கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு, நிதானமாக நடந்துகொள்ளமாட்டார்களா? என்கிற குறிப்புக்களையெல்லாம் கொண்டு அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். இதிலே அரசாங்கம் என்னவோ, பெரிய அதிகாரிகள் தவறுதலாக நடந்திருந்தாலும் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப் பயப்படுகிற மாதிரியும், அவர்களைத் தாஜா செய்கிற மாதிரியும் இருப்பதாக அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த மன்றத்தில் நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சி எனக்கு இப்பொழுது ஞாபகம் வருகிறது. இதே சட்ட மன்றத்தில், முன்பு இன்ஸ்பெக்டர்-ஜெனரலாக இருந்த திரு. ராஜாதனம் அவர்கள் பேரில் ஒரு குற்றச்சாட்டை எதிர்க்கட்சி அன்பர்கள் கொண்டு வந்தார்கள். பகிரங்கமாக இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் கொண்டுவந்தார்கள். இப்பொழுது இருக்கிற முதலமைச்சர் அவர்கள் அப்பொழுது ஹோம் மினிஸ்ட்டராக இருந்தார். அவர் எந்த விதமான ஆலோசனைக்கும் இடம் கொடுக்காமல், இரண்டு நாள் அவகாசம்கூட எடுக்காமல், 'நீதிபதி ஜஸ்டிஸ் இராமசாமி அய்யருடைய விசாரணைக்கு அனுப்பு

[திரு. ஏ. பி. ஸி. வீரபாகு] [22nd October 1964

கிறேன்' என்று உடனடியாக ஏற்றுக்கொண்டார். எதிர்க்கட்சியினர் அந்த விசாரணைக்கு ஒரு உதவியும் செய்யவில்லை. நிர்வாகத்திலுள்ள பெரிய அதிகாரிகளைப்பற்றிக் குற்றம் சாட்டும்போது, ஸ்பெஸிஃபிக் ஆக இருந்தால் நிச்சயமாக அரசாங்கத்திற்கு நடவடிக்கை எடுக்க உதவிகரமாக இருக்கும். அதை விட்டுவிட்டு, பொதுவாக, 'அதிகாரி பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை' என்று குற்றஞ்சாட்டுவது veiled threat ஆகத்தான் இருக்க முடியும். குற்றச் சாட்டுகள் சொல்லும்போது ஸ்பெஸிஃபிக்காக இருக்கவேண்டும். எந்த உயர் அதிகாரி எந்தவித குற்றங்களைச் செய்திருக்கிறார் என்று குறிப்பாகச் சொல்லி, அவர் மீது அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்கிற்று என்று நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திலாவது சொல்லியிருக்கவேண்டும். அப்படிச் சொல்லவில்லை. ஒரு உயர்தர அதிகாரி மீது குற்றச்சாட்டு சொன்னபோது, அன்று ஹோம் மினிஸ்டர் பதவியில் இருந்த இன்றைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் உடனேயே, நீதி விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள். அப்போது என்ன நடந்தது? நீதி விசாரணை கொடுக்கவேண்டிய அளவுக்கு தஸ்தாவேஜை எதிர்க்கட்சியினர்கள் கொடுத்தார்களா? இம் மாதிரி ஏதோ ஒரு 'பொலிடிகல் ஸ்டண்ட்'—முதலில் அந்த வார்த்தையை நான் சொல்ல விரும்பவில்லை, அதற்காகத்தான் இப்பொழுது சொல்ல விரும்புகிறேன்—அதாவது அரசியல் ஸ்டண்ட்டுக்காக இதை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இம்மாதிரி பொறுப்பு வாய்ந்த மன்றத்திலே, அதிலும் நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணை கொண்டு வரும் நேரத்திலே, 'ஸ்பெஸிபிக்காக' எந்த உயர்தர அதிகாரி மீதாவது அவர்கள் குற்றச்சாட்டு கொண்டு வந்திருந்தால் உதவிகரமாக இருக்கும். 'இதை நாங்கள் சொன்னோம், அதை நீங்கள் செய்யத் தவறிவிட்டீர்கள்' என்று எதுவும் ஸ்பெஸிபிக்காகத் தெரிவிக்கப்படவில்லை என்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

யாரோ பத்திரிகை அதிபர் ஸேல்ஸ் டாக்ஸ் மோசடியில் 'இன்வால்வ்' ஆகியிருந்தார் என்றெல்லாம் 'ஊகம்' செய்கிறார்கள். எல்லாம் ப்ரிலிம்ப்ஷன் ஆகவே சொல்கிறார்கள். 'அதனால் இரண்டு மாத அவகாசம் தரப்படுகிறது' என்று சொல்கிறார்கள். இந்த மாநிலத்திலுள்ள அத்தனை வியாபாரிகளும் சேர்ந்த வியாபாரிகள் சங்கம் நீர்மானம் போட்டு, 'இம்மாதிரி கெடுபிடி நடக்கிறது, ஏதோ சிலர் தவறுதல் செய்திருக்கலாம், மாற்ற சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவேண்டும்' என்று டெபுடேஷன் வந்து முதலமைச்சரைக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். ஐந்து கோடி வசூல் ஆயிற்று. வாஸ்தவம். வியாபாரிகள் கணக்குக் கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை, 'கள்வக் கணக்கு வைத்திருந்தாலும் அதையும் சொல்லிவிடுங்கள், நாங்கள், கண்டுபிடிப்பதை விட நீங்களாகக் கொடுத்துவிடுங்கள்' என்று அந்த டெபுடேஷனுக்குச் சொல்லப்பட்டது. இதைப் பத்திரிகை அதிபருக்குச் செய்த சலுகை என்று எப்படி சொல்வது? அப்படியானால்,

22nd October 1964] [திரு. ஏ. பி. ஸி. வீரபாகு]

வியாபாரிகளின் கோரிக்கைகளையே சர்க்கார் கேட்கக் கூடாதா? மந்திரி சபை கேட்கவே கூடாது என்று சட்டம் செய்து விட முடியுமா? வியாபாரிகளுக்குச் சங்கம் வைக்க உரிமை இல்லை என்று சொல்லிவிடுவதா? இந்த மாதிரி வியாபாரிகள் சங்கங்கள் அத்தனையும் சேர்ந்து, 'நாங்கள் நேர்மையாகக் கணக்குக் கொடுக்க சந்தர்ப்பம் கொடுங்கள், தவறுகளைத் திருத்த எங்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுங்கள்' என்று முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். இரண்டு மாத அவகாசம் கொடுத்தார்கள். என்னுடைய அபிப்பிராயம் இந்த இரண்டு மாத அவகாசம் போதாது என்பது. 'வியாபாரிகள்' என்றால், அவர்களுக்கு என்ன என்று இலேசாகச் சொல்லிவிடலாம். ஒருவராவது வியாபார சம்பந்தம் இல்லாமல் இந்த மன்றத்தில் இருந்திருக்கிறோமா? வியாபாரியோடு தொடர்பு இல்லாமல் இருக்கக் கூடியவர் இந்த மன்றத்தில் அதிகமான பேர்கள் இருக்க முடியுமா? இன்று என்ன நடக்கிறது? கன்ஸ்யூமர் ஹோர்டிங், ப்ரொட்யூசர் ஹோர்டிங் என்று சொல்கிறார்களே, இதெல்லாம் வியாபாரம் இல்லாமல் வேறு என்ன? எனக்குத் தெரிந்த ஒரு கிராமத்தில் எங்கள் பகுதியில் 112 படி கொண்ட கோட்டை, 40,000 கோட்டைகள் மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு இருந்தது. எனக்கு நேரடியாகத் தெரியுமே. அத்தனை விவசாயிகளும் வைத்திருந்தார்களே, என்ன நோக்கத்துடன் வைத்திருந்தார்கள்? வியாபாரம் செய்வதற்காகத்தானே வைத்திருந்தார்கள். வியாபாரிகள் தவறு செய்தால் அவர்களை எடுத்த எடுப்பிலேயே தண்டிக்க வேண்டாம் என்ற நோக்கத்தோடு சர்க்கார் நடவடிக்கை யெடுத்தால் அது ஒரு குற்றச்சாட்டு ஆகுமா? இவ்வாறு நோக்கம் கற்பித்துப்பேசுவது சரியல்ல. அப்படிப் பேசுவது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திற்குப் பொருத்தமில்லாத விஷயமாகும். ஏதோ ஒரு பத்திரிகை அதிபரைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தப் பத்திரிகை அதிபர் மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்னால் சென்னையிலிருந்து அந்தப் பத்திரிகையை நடத்தமுடியாமல் போனதன் காரணமென்ன? அப்பொழுது அவர் இவர்களுடைய விரோதியாகவும் இப்பொழுது நண்பராகவும் மாறிவிட்டாரா? இதையெல்லாம் எதிர்கட்சியினர் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். எதிர்க்கட்சிகள், அதிலும் நேற்றைய தினம் உண்ணாவிரதம் இருந்துவிட்டு இன்று ஒரு பெரிய நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை, உணவுப் பிரச்னையை அதற்கு ஆதாரமாக வைத்து கொண்டுவந்துவிட்டு, அதன்மீது இப்படியா பேசுவது? இதைவிட நல்ல காரியங்களைச் சொல்லலாமே. நான் எதிர்க் கட்சியில் இருந்தால் அப்படித்தான் சொல்லியிருப்பேன். (எதிர்க் கட்சியிலிருந்து குறுக்கீடு: நீங்கள் எங்களுக்கு வழிகாட்டுங்கள்). நான் வழிகாட்டுவதற்குத் தயார். ஆனால், நான் ஒரு பொறுப் பற்றவனல்ல, குறிப்பாக, மூக்கையாத் தேவர்கள் சில விஷயங் களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்த அரசாங்கம் இந்தக் கொள்கையை விட்டிருக்கவேண்டும், இண்டஸ்டிரியல் எக்ஸ் பேன்ஷன் இருந்திருக்கக்கூடாது, எல்லா நிலமும் விவசாய நிலமாக இருக்கவேண்டும், விவசாய நிலத்திலே தொழிற்சாலைகள்

[திரு. எ. பி. ஸி. வீரபாகு] [22nd October 1964

அமைக்கக்கூடாது என்று எல்லாம் திரு. மூக்கையாத் தேவரவர்கள் சொன்னார்கள். ஒரு கட்சி, வியாபாரிகளுக்கு அதிகமான உரிமைகள் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறது. அவ்வாறு உரிமைகள் கொடுத்தும் சீராகச் செய்யவில்லை என்பதுதான் இப்பொழுதுள்ள நிலைமை. அதே எதிர்க்கட்சிகளில் ஒரு கட்சி சர்க்கார் கண்ட்ரோல் முறை இல்லாமலிருந்தால் இந்தமாதிரி நிலை வந்திருக்காது என்று சொல்கிறது. மூக்கையாத் தேவரவர்கள் சொல்கிறபடி சொன்னால் அதை ஒத்துக்கொள்ளலாம். நான் எதிர்க்கட்சியிலிருந்தால் அப்படித்தான் சொல்லியிருப்பேன். கண்ட்ரோல் கூடாது, ரேஷனிங் கூடாது, வியாபாரத்தில் சர்க்கார் தலையிடு கூடாது, ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் கூடாது, இவை யெல்லாம் இல்லாமலிருந்தால் நாட்டின் நிலைமை சீராகவிருக்கும் என்று சொல்லியிருப்பேன். திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் அரசாங்கமே இதை ஏற்று நடத்தவேண்டும், உச்ச பட்ச விலையை நிர்ணயிக்கவேண்டும், வியாபாரிகளின் இஷ்டத்திற்கு விடக் கூடாது, அதை அமல் நடத்துவதற்கு குடும்ப ரேஷன் கார்டுகள் கொடுக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நாங்கள் ஏற்கனவே எந்தக் கொள்கையின்படி நடக்கவேண்டுமென்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறோமோ அதையே இப்பொழுது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தில் எதிர்க்கட்சியிலுள்ளவர்கள் சிலர் எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சிகளுக்குள்ளேயே ஒரு முரண்பட்ட நிலையிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். ஒருவர் சொல்கிற கருத்து மற்றக் கட்சியிலுள்ளவர்களுக்குப் பிடிக்காது. மற்றக் கட்சியில் உள்ளவர்கள் சொல்கிற கருத்து இன்னொரு கட்சிக்குப் பிடிக்காது. இவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்ததான் இன்று நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இப்படி இவர்கள் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்து, அதன் காரணமாக பொதுமக்களிடம் அதிருப்தியை ஏற்படுத்தி நாளை இவர்களே அரசாங்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டால் ஒருவர் ரேஷன் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொல்வார், வேறொரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர் ஃபிரீ டிரேடுக்கு விடவேண்டுமென்று சொல்வார். அதனால்தான் எதிர்க்கட்சி களுக்கு ஓட்டுகளே கிடைக்கவில்லை. இந்த நிலைமை நமது தமிழ்நாட்டில் சென்ற 17 ஆண்டுகளாக இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். அதனால்தான் எதிர்க்கட்சிக்கு சந்தர்ப்பமே கொடுக்கப்படவில்லை. எதிர்க்கட்சிகளுக்குள் கொள்கையில் முரண்பாடு இருப்பதைத்தான் நான் குறிப்பிடுகிறேன். எதிர்க்கட்சி களெல்லாம் ஒரு நாள்மட்டும் சேர்ந்து இயங்கினால் போதுமா? (சிரிப்பு) ஐந்தாண்டு காலம் சேர்ந்தியங்கினால்தான் ஆட்சி நடத்த முடியும். ஒரு நாள் மட்டும் சேர்ந்து இயங்கினால் எதிர்க்கட்சி யாகத்தான் இருக்கமுடியும். அவர்கள் எல்லோரும் நிரந்தரமாகச் சேர்ந்து ஒரு கொள்கையை அமல் நடத்தமுடியாது. ஃபிரீ டிரேட் வேண்டுமென்று நினைத்து அதற்காக ஜனங்கள் ஓட்டுப்போட்டால் அதிலே ஒன்றும் தவறில்லை. அதற்கு நாங்கள் தயாராக இல்லை யென்றால் வெளியே போகிறோம். நாங்கள் பிளான்டு எகானமி வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். கண்ட்ரோல் வேண்டுமென்று

22nd October 1964] [திரு. ஏ. பி. லி. வீரபாகு]

சொல்கிறேன். இன்டெக்ரேட்டட் பிளானிங் வேண்டுமென்று சொல்கிறேன். தொழிலபிவிருத்திதான் இந்த நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு அடிப்படை என்று சொல்கிறேன். விவசாயத்தை எவ்வளவு தூரம் அபிவிருத்தி செய்யமுடியுமோ அதை திட்டங்களின் மூலமாக செய்யவேண்டுமென்று சொல்கிறேன். சில தேசத்து நிபுணர்களின் புதிய கொள்கைகளை ஏற்றுக் கொண்டு வழி காண முடியுமென்று சொன்னால் அவற்றைப் பரிசீலித்து ஏற்கக்கூடியதாயிருந்தால் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். உங்கள் கொள்கையை ஒட்டி நாங்கள் நடக்கவில்லை என்று நீங்கள் பேசுகிறீர்கள். எங்கள் கொள்கைக்கு மூணனை கொள்கையை உடையவர்கள், ஆகவே உங்களிடத்தில் நம்பிக்கையில்லை என்ற வகையிலே திரு. சண்முகம் அவர்கள் பேசினார்கள். புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் "நேர் எதிரிடையான கொள்கை" என்று குறிப்பிட்டார். அப்படி எதிரான கொள்கை உள்ளவர்களுக்கு எங்கள் பேரில் எப்படி நம்பிக்கை ஏற்படும். (சிரிப்பு). எங்கள் கொள்கையில் நாங்கள் பிடிவாதமாக இருக்கிறோம்.

இந்த கல்வி முறையிலே ஒரு பெரிய மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதுதான் இந்த மந்திரி சபையின் பேரில் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வருவதற்கு முக்கிய காரணமென்று பொருள் படும்படி புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் ஆமோதித்து—ஆமோதித்து என்று சொன்னால் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்கள்—ஆகவே, வழிமொழிந்து பேசினார்கள் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்படி அவர்கள் வழிமொழிந்து பேசும்பொழுது உணவுக் கொள்கையைப்பற்றிச் சொல்லியிருந்தால் ஓரளவுக்கு பொருத்தமாக இருக்கும். ஆனால், கல்விக் கொள்கையைப் பற்றிப் பேசினார்கள். நானேக்கு ஒருவிதமாக கல்விக்கொள்கையை இந்த மந்திரிசபை மாற்றுகிறதென்று சொன்னார்கள். இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின்மீது பேசுவதற்கு இந்தக் கல்விக் கொள்கைதானு அகப்பட்டது என்பதைப்பார்க்கும் பொழுது உண்மையிலேயே எனக்கு அவர்கள் மீது பரிதாபமாக இருக்கிறது. கல்விக் கொள்கை என்று சொன்னார்களே தவிர, கடைசியில் பேசும் பொழுது மதிய உணவையும், சீருடையையும் எதிர்த்து அவர்கள் பேசினார்கள். எங்கே செகண்டரி கல்வி 11 வருஷம் என்ற கொள்கை வேண்டாம் என்று சொல்கிறீரோ, அல்லது கல்லூரியில் ஆங்கில மீடியம் இருக்கக்கூடாது தமிழ் மீடியம்தான் இருக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்லப்போகிறீரோ என்று நான் நினைத்தேன். இந்த சர்க்காரின் கல்விக் கொள்கை மாதிரி எடுத்துக் காட்டாக இருக்கிற கொள்கை வேறு எங்கும் கிடையாது. ஆளுங் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் என்பதற்காக நான் இதைச் சொல்லவில்லை. மறுபடியும் சொல்கிறேன், நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திற்கு இதை நீங்கள் எடுத்துக்கொண்டீர்களே என்று தான் பரிதாபப் படவேண்டியிருக்கிறது (சிரிப்பு). செகண்டரி கல்வி லெவலிலே தாய் மொழிக்கு முதலிடம் கொடுக்கும் திட்டத்தை திரு. அவினாசிலிங்கம் செட்டியார் அவர்கள் கொண்டு வந்தார்கள். இதுவரையிலும், கல்விக் கொள்கையில் ஒரு

[திரு. ஏ. பி. ஸி. வீரபாகு] [22nd October 1964

மாற்றமும் செய்யவில்லை. நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் அதிலே பிடிவாதமாக இருக்கிறார். ஆனால் செகண்டரி கல்வி கமிஷன் ரிப்போர்ட்டின் பேரில் சில முடிவுகள் எடுத்தோம். 1957-ல் இந்த சபை முன்பு "ஓயிட் பேப்பர் ஆன் எஜுகேஷன்" சமர்ப்பிக்கப் பட்டது. அகில இந்திய செகண்டரி எஜுகேஷன் கமிஷன் கொடுத்த ரிப்போர்ட் அது. அந்த கமிஷனின் சிபாரிசுகளின் பேரில் பாரத நாடு பூராவும் ஒரு இன்டெக்ரேட்டட் சிஸ்டம் ஆப் எஜுகேஷன் இருக்க வேண்டுமென்ற வகையில் ஒரு ஓயிட் பேப்பர் தயாரித்து அதன்படி செய்தோம். இது மந்திரி சபை கொண்டு வந்த கல்வித் திட்டமா என்று நான் கேட்கிறேன். கல்வி நிபுணர்கள் கொண்டு வந்த திட்டம். நம் எல்லோருடைய மதிப்பிற்குரிய திரு. ஏ. எல். முதலியார் அதிலே இருந்திருக்கிறார். நீங்கள் பேசுவதாயிருந்தால் "எங்கள் மதிப்புக்குப் பாத்திரமான திரு. முதலியார்" என்று சொல்வீர்கள், அவர் மேல் சபையில் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருப்பதைக் கொண்டு. ஆனால், நான் சொல்கிறேன் "நம் எல்லோருடைய மதிப்புக்கும் பாத்திரமான அவர் கொண்டு வந்த திட்டம் அது." 11 வருஷம் இன்டெக்ரேட்டட் செகண்டரி எஜுகேஷன் இருக்கவேண்டும், 14 வருஷத்திற்குமேல் படிப்பின் காலம் கூடாது என்று கொண்டு வந்தார்கள். அது எப்படி சென்னை சர்க்காரின் கல்வித் திட்டமாக இருக்கும்? அதை எதிர்க் கட்சிகள் எதிர்க்கிறார்களா? வேண்டாமென்று சொல் கிறார்களா? என்ன மாற்றம் செய்து விட்டோம்? ஒரே ஒரு மாற்றம், அதாவது ஆப்ஷனல் சப்ஜெக்ட்டுகளை பழையபடி கொண்டு வரலாம் என்று சொன்னார்கள். அதுவும் ஸ்டேட் எஜுகேஷன் கன்செல்டேட்டிவ் கமிட்டி ஒப்புக்கொண்ட பிறகு கொண்டு வந்தார்கள். எதிர்க்கட்சியிலுள்ளவர்களும் அந்தக் கமிட்டியிலே அங்கத்தினர்களாக இருக்கிறார்கள். அப்படி ஆப்ஷனல் வேண்டாமென்றால் என் அங்கே சொல்லியிருக்கக் கூடாது. கல்விக்கொள்கையிலே ஏதோ ஒரு பெரிய மாற்றம் செய்துவிட்டோமென்று ஒரு பாசுபதாஸ்திரத்தை இங்கே கொண்டு வந்து விட்டார்கள். அந்தக் கொள்கையினால் என்ன ஏற்பட்டு விட்டதென்று சொல்லவில்லை. அதற்கு நேர்மாறாக, மதிய உணவு ஏன் போடுகிறீர்கள், சீருடை ஏன் வழங்குகிறீர்கள் என்றும் கேட் டார்கள். நல்லவேளையாக இங்கே அயல்நாட்டு ரிப்போர்ட்டர்கள் ஒருவரும் இல்லை. இப்படிக் கேட்கிறவர்களுக்கு நாம் என் 1½ கோடி ரூபாய் கொடுக்கிறோம் என்று நினைத்திருப்பார்கள். மதிய உணவு கொண்டு வந்ததன் காரணமாகத்தான் இன்று எல்லா ஏழை மாணவர்களும் பள்ளிக்கூடத்திற்கு வருகிறார்கள்.

மதிய உணவுத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதில் ஊழல் இருக்கிறது என்று சொல்லி, இதைக் கல்விக் குற்றச்சாட்டாகக் கூறினார்கள். (குறுக்கீடு) அவர்களுக்கு என் ஆத்திரம் வருகிறது? சொன்ன குற்றச்சாட்டு சரியில்லை என்று சொன்னால் ஆத்திரம் வருகிறது. கடைசியாக இவற்றுக்கெல்லாம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லலாம். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எல்லாம் இரண்டு நாட்களில் 10 மணி நேரம் பேசுகின்ற எல்லாவற்றுக்கும் முதலமைச்சர் அவர்

22nd October 1964] [திரு. ஏ. பி. லி. வீரபாகு]

கள் ஒன்றரை மணி நேரத்தில் பதில் சொல்ல முடியாது என்ற காரணத்தால் நாங்கள் பதில் கொடுக்க வேண்டிய வேலையை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். யார் அந்த ஊழலைக் கண்டு பிடித்தார்கள்? இந்தச் சர்க்கார் போட்ட கமிட்டி அது. சுப்பிரமணிய கவுண்டர் தலைமையில் நடந்தது. எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் மதிய உணவுத் திட்டத்தை நல்லமுறையில் நடத்த 'பீப்பிள்ஸ் கிச்சன்' என்ற அளவிலே கொண்டு வருவதற்கு கோவாப்பரேஷனும் தந்திருக்கிறீர்களா? இப்போது மதிய உணவுத் திட்டத்தில் ஊழல் இருக்கிறது என்று சொன்னால் அந்தப் பொறுப்பிலே இருக்கிற ஆசிரியர்கள் ஊழல் செய்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்களா? அப்படி ஊழல் செய்கிறார்கள் என்றால் ஆசிரியர்களுக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்று நீங்கள் காட்டுகின்ற பரிவு எத்தகையது? பிரச்சினையைச் சரியாகப் புரிந்து கொண்டு செயல்பட வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இவற்றை யெல்லாம் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

சீருடையைப் பொறுத்தவரையில் சில இடங்களில் இலவசமாகக் கொடுக்கலாம். சில இடங்களில் அவரவர்களே சொந்தத்தில் தைத்துக் கொள்ளலாம். சீருடைத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கம் ஏழை பணக்காரன் என்ற வித்தியாசம் பள்ளி மாணவர்கள் மனத்திலே தோன்றக்கூடாது என்பதுதான். பணக்காரன் வீட்டுக் குழந்தை நல்ல மஸ்லின் சட்டை போட்டுக் கொண்டும், ஏழைக் குழந்தை சாதாரணச் சட்டையைப் போட்டுக் கொண்டும் இருக்கக் கூடிய ஏற்றத் தாழ்வான நிலை இருக்கக்கூடாது என்ற காரணத்தால்தான் அந்தத் திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகிறது. சீருடையை இலவச உடை என்று மாற்றிக்கொண்டு ஏன் குற்றம் காண்கிறீர்கள்?

இந்தியை மாடரேஷனில் சேர்த்திருப்பதால் தரம் குறைந்து விடவில்லையா என்று கேட்டார்கள். கணக்கில் 10 மார்க், 15 மார்க் வாங்கி மாடரேஷன் செய்தால் தரம் குறைந்து இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் மாடரேஷன் என்பது கல்வி முறையிலே ஒரு பாலிசியாக வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாடரேஷனைப் பாலிசியாக ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா, இல்லையா? ஒரு சப்ஜக்டில் குறைவான மார்க் வாங்கி இன்னொரு சப்ஜக்டில் அதிகமான மார்க் வாங்கியிருந்தால் அப்போது மாடரேஷன் பயன் படுகிறது. கணிதத் துறையில் குறைவாகவும், சரித்திரத்தில் நிறையவும் மார்க் வாங்கியிருந்தால் அவன் சரித்திர ஸ்பெஷலிஸ்ட் ஆவான். எஜுகேஷன் ஸ்டாண்டர்டைப் பொறுத்து மாடரேஷன் என்பது வைஸ் சான்சலர், மற்ற நிபுணர்கள் எல்லாம் பரிசீலித்துக் கொண்டு வந்த கொள்கை. அந்த மாடரேஷன் ப்ரின்சிபிளை இந்திக்குக் கொடுத்தால் என்ன? அவன் லிங்விஸ்ட் ஆகிறான், அதனால் கல்வியின் தரம் குறைந்து விட்டது என்று சொல்வது எவ்வளவு பொருத்தமாகும்? ஆகவே, அதுவும் பொருத்தமாகாது.

சத்தியமூர்த்தி பவனை 1,500 ரூபாய்க்கு சர்க்கார் அலுவலகத்திற்கு வாடகைக்கு விட்டிருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச் சாட்டைக் கூறினார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு சொந்தமான

[திரு. ஏ. பி. ஸி. வீரபாகு] [22nd October 1964

கட்டிடங்களோ வாடகைக்கு எடுக்க நான் சிபார்சு செய்கிறேன். காங்கிரஸ் கட்சிக்குச் சொந்தமான கட்டிடமாக இருந்தால் வாடகைக்கு எடுத்துக் கொண்டது தவறு என்று சொல்வது சரிதானே? அந்த இடத்தில் எத்தனை ஸ்கொயர் பீட் இடம் இருக்கிறது; பொதுவாக அந்த இடத்திற்கு எத்தனை ரூபாய் வாடகை கொடுக்கலாம் என்று பார்த்து அந்தக் தொகைக்கு மேலே வாடகை வாங்கினால் அது தவறு; குற்றம் சாட்டலாம். சென்னை நகரிலே இடம் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதற்காகத்தான் வாடகை சட்டம் எல்லாம் வைத்திருக்கிறோம். அந்த நிலையில் அந்தக் கட்டிடத்தை வாடகைக்கு எடுத்துக் கொண்டதில் என்ன தவறு? வேண்டுமானால் இவர்களுக்கு ஹவுசிங்குக்கு இடம் கிடைக்கவில்லையென்றால் எல்லோரும் எதிர்க் கட்சியிடத்தில் ரிக்விசிஷன் கொடுக்கலாம். அந்த கட்டிட வாடகையை வாங்கித்தான் காங்கிரஸ் கட்சி வாழ வேண்டுமென்ற நிலையில் இல்லை. இதுவரை உணவுக்கொள்கையைத் தவிர மற்ற வற்றுக்குப் பதில் சொன்னேன். இதை எவ்வளவு தூரம் ஏற்றுக் கொள்ள முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் ஏற்றுக்கொள்ளட்டும். எதிர்க்கட்சியில் சில பேராவது மனதிலே ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

சென்னை நகரத்திலே உணவுக் கொள்கை நிலைமையைப்பற்றி 'கொஸ்டியன்' பண்ணினார்கள். அவர்கள் படித்து தயாரித்து வந்தவர்கள். நான் வந்த இடத்தில் பதில் சொல்பவன். அவர்கள் புள்ளி விவரத்தை எடுத்துக் கூறினார்கள். இதுவரை எவ் அரிசி கிடைக்கவில்லையென்று கேட்டார்கள். அவர்களுக்குக் காரணம் தெரியும். இந்த ஸ்டேட் அரிசி அளவில் ஒரு தனி ஏரியா என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை இப்போதுதான் வந்தது. பதினைந்து நாட்களுக்கு முன்னால் வரை சௌத் ஸோன் ஆகத்தான் இருந்தது. ஆந்திராவிலிருந்து அரிசி கொண்டு வரலாம்: கேரளாவுக்குக் கொண்டுபோகலாம் என்ற நிலைமை இருந்தது. அண்டை மாநில மான கேரளாவில் ரொம்ப பற்றாக் குறை இருந்தது. எங்கள் ஜில்லாவில் இருந்து கூட கேரளாவுக்கு அரிசி போய்க் கொண் டிருந்தது. தமிழ் நாட்டுக்குப் போதுமான அளவுக்கு விளைகிற தன்மை இருந்த போதிலும் வெளியே போய்க் கொண்டிருந்த காரணத்தால் சிறிது பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. உண்மை யிலேயே இங்கு ஒரு பஞ்ச நிலைமை ஏற்பட்டு விடவில்லை. நீங்கள் எல்லாம் சேர்ந்து ஒரு பஞ்ச நிலைமையை உண்டாக்கப் பார்க்கிறீர் கள். நாம் ஆறு அவன்ஸ் சுதந்திரநாட்டில் இருந்தோம். இப் போது அந்த நிலைமைக்கு கொண்டு வரக்கூடாது என்றுதான் முதலமைச்சர் அவர்கள் யோசித்து வருகிறார்கள். திரு. கலியாண சுந்தரம் அவர்கள் பாலிசி தவறு என்று சொல்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சியில் ஸ்டேட் டிரேடிங் கூடாது என்று ஒருவர் சொல்கிறார், இன்னொருவர் வேண்டுமென்று சொல்கிறார். யாரைக் கேட்டு நடப்பது? எங்களுடைய கொள்கையின்படி நடக்கிறோம். எல்லோருக்கும் வியாபார மனப்பான்மை இருக்கும் அல்லது இராது என்று எப்படி சொல்லிவிட முடியும்? மந்திரிகள் ஏதோ அரிசி வாங்குவதற்காக சென்றார்கள் என்றால் அதை கேலி பண்ணு

22nd October 1964] [திரு. ஏ. பி. லீ. வீரபாகு]

கிறார்கள். ஏதோ பிச்சைக் கேட்கப் போனார்கள் என்று சொன்னார்கள். (குறுக்கிடு) பிச்சைக் கேட்பதைப்போல் ஏதோ ஒரு பத்திரிகையில் பார்த்தேன். ஏதோ அமைச்சர் மன்முடியார் அவர்கள் ஆந்திராவில் போய் 'அம்மா பிச்சை போடு' என்று போட்டிருந்த ஒரு படத்தை நான் பார்த்தேன். க்யூவில் மக்கள் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் அதைப்பார்த்து நீங்கள் மட்டும் என்ன, உங்களைவிட நாங்கள் மிகவும் வேதனைப்படுகிறோம். . . . .

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: கனம் அங்கத்தினர் மற்ற அங்கத்தினர் பேசக்கூடிய நேரத்தைவிட அதிகமாகப் பேசியிருக்கிறார்கள்.

SRI P. U. SHANMUGAM: Rose.

MR. SPEAKER: Let the hon. Member take even one hour. But that is within the time allotted to the Congress Party.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: அப்படியானால் ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும் இவ்வளவு நேரம் என்று ஒதுக்கிவிடுவது நல்லதல்லவா, இல்லையென்றால் பலரும் பேசுவதற்கும் சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் போய்விடும்.

MR. SPEAKER: I will make the point clear. To-day the hon. Members belonging to the Dravida Munnetra Kazhagam took 1½ hours.

SRI. P. U. SHANMUGHAM: One hour.

MR. SPEAKER: No, I know it. The hon. Members belonging to the D.M.K. Party have taken more time. I have given a chance to the hon. Member Sri Mookiah Thevar, to speak and if time permits, I may call one more hon. Member to speak to-day. To-morrow I shall make it a point to divide the time equally for hon. Members sitting on both the sides.

திரு. ஏ. பி. லீ. வீரபாகு: இந்த நிலைமை மாற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும். உணவுப் பொருட்கள் விளையோகத்தைப் பொறுத்தவரையில் இதை நாம் மனிதாபிமானத்தோடு தான் பார்க்கவேண்டும். இதற்காக இருக்கின்ற நிலைமையை மாற்ற வேண்டாம் என்று நான் சொல்லத் தயாராக இல்லை. இம்மாதிரி சந்தர்ப்பங்களில் ஏராளமாக உணவு தான்யத்தைக் கொடுத்து சமாளிக்க முடியும். அப்படியேற்பட்டுப் போய் விட்டால் ஒழுங்காக எல்லாம் நடக்கும். இதற்காக அமைச்சர்கள் வெளியே போய் கேட்டால் அதில் வெட்கப்படுவதற்கொன்றும் மில்லை. அவ்விதம் போய் கேட்பது சந்தோஷத்தையும் தைரியத்தையும் தான் கொடுக்கிறது. நிறைய உணவை சென்னைக்கு கொண்டு வருவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும். இப்போதுள்ள 300, 400 சென்டர்களைவிட இன்னும் கூடுதலாக சென்டர்கள் மூலம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். உடனடியாக ரிசர்வில் இருக்கும் 10 ஆயிரம் டன் அரிசியையும் ரிலீஸ் செய்ய வேண்டும். அதற்காக நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போதுள்ள நிலைமையை இரண்டு வழிகளால் தான் சமாளிக்க முடியும். ஒன்று, உபரியாக சப்ளை செய்ய

[திரு. ஏ. பி. லி. வீரபாகு] [22nd October 1964

வேண்டும், இன்னொன்று ஃபாமிலி கார்ட் மூலம் விநியோகம் செய்யவேண்டும். இதைப்பற்றி மந்திரிசபை முடிவு செய்ய வேண்டும். முக்கியமாக எல்லோருக்கும் போதுமான அளவு உணவு கிடைக்க வேண்டிய நிலையை உண்டு பண்ணுவதற்கு நிச்சயமாக அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும். இப்போது ரிசர்வில் இருக்கும் 10 ஆயிரம் டன் அரிசியையும் ரிலீஸ் செய்துவிடலாம். அரசாங்கம் ரிசர்வ் செய்து வைத்திருப்பது இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் கொடுப்பதற்குத்தான். ஏதோ கவர்ண்மென்ட் ஹோர்டிங் இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டது. இவ்விதம் ஹோர்டிங்கிலிருந்து எடுப்பதுதான் நல்லது. இப்போது 10 ஆயிரம் டன் ரிலீஸ் செய்தால், அது ஒரு லட்சம் 30 ஆயிரம் மூட்டை அரிசியாகும். அப்படிப் பார்க்கும்போது ஒரு டிவிஷனுக்கு 1,300 மூட்டை கிடைக்கிறது. இதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும். அதோடு தஞ்சாவூரிலிருந்தும் அரிசி கொண்டு வர வேண்டும். அப்போது நிலைமை சீர்திருந்திவிடும், க்யூவில் நிற்கின்ற நிலைமையும் இராது. எப்படியாவது இதை சமாளித்தேயாக வேண்டும்.

பொதுவாக தமிழ்நாடு சம்பந்தப்பட்ட வரையில், இந்த நெருக்கடி தவிர்க்க முடியாதது அல்ல. அதே போன்று தான் அண்டை யிலுள்ள நாட்டுக்கும் நாம் உணவு அனுப்பவேண்டியது தான். கேரளத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் நமக்கு தண்ணீர் கொடுப்பதற்கு மறுத்து வந்தாலும் கூட, அவர்களுக்கு நாம் அரிசி அனுப்ப வேண்டியது அவசியம் என்ற எண்ணமுடையவன் நான். அதே போன்று தான் ஆந்திராவுக்கும் உதவி செய்யவேண்டும். கர்ணன் பரம்பரையா என்று கேட்கலாம். உண்மையில் கர்ணன் பரம்பரை தான். சந்தேகமேயில்லை. உங்களுக்கு வேண்டுமானால் கர்ணன் வடநாட்டைச் சேர்ந்தவனுக இருக்கலாம். கேரளத்திற்கு 10 ஆயிரம் டன் உணவு கனம் முதலமைச்சர். அவர்கள் பரிசாக அளித்தார்கள் என்றால் அதைப் பார்த்து நான் உண்மையிலேயே சந்தோஷப்படுகிறேன். அதே போன்று தான் மேலும் மேலும் அவர்களுக்கு வேண்டிய தான்யத்தை அனுப்ப நாம் முற்படவேண்டும். அப்போது தான் பாரத தேசம் எல்லாம் ஒன்று என்கின்ற எண்ணம் உண்டாகும். பட்டினியிலும் பங்கு கொள்வோம் என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் தான் நாம் வேலை செய்யவேண்டும். அந்த முறையில் மந்திரிசபை நடவடிக்கை எடுக்கும்போது அதற்காக பிரைஸ் கன்ட்ரோல் அமல் செய்யும் போது, இரண்டு வழிகளைத்தான் பின்பற்றவேண்டும். ஒன்று, உயிர் தான்யங்கள் கொடுக்கவேண்டும். அல்லது ஃபாமிலி கார்டு முறை கொண்டு வரவேண்டும். நம்முடைய தமிழ் நாட்டை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டால் சில ஜில்லாக்களில் குறைவாக இருக்கலாம். அதே போன்று சில ஜில்லாக்களில் கூடுதலாக இருக்கலாம். நெல்லை ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை இப்போது உடனடியாக எந்த விதமான திட்டுப்பாடும் வருவதற்கு வழியில்லை. ஆனால் பருவ மழை சரியாக பெய்யாமல் இருக்கின்ற இதே நிலை இன்னும் இரண்டு மாதங்களுக்கு இருந்து கொண்டிருந்தால், நிச்சயமாக

22nd October 1964] *[திரு. ஏ. பி. ஸி. வீரபாகு]*

இந்த நிலைமை அங்கும் வரத்தான் செய்யும். இம்மாதிரி தட்டுப்பாடு வந்துவிடுமோ என்ற பயம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்கும் நாம் இப்போதே கண்காணிக்கிற அளவில் சிவில் சப்ளை இலாகா அதிகாரிகள் பரிசீலனை செய்து தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். போதுமான தான்யத்தை சேகரித்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அல்லது ரேஷன் கார்டு முறை கொண்டு வர முடியுமா என்பதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்யவேண்டும். பாரத தேசம் ஒன்று என்று சொல்லும்போது, பட்டினியிலும் பங்கு என்ற எண்ணத்தில் ரேஷன் முறையிலாவது எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரி உணவை கொடுப்பதற்கான வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏதோ பிரைஸ் பாலிஸி தோற்றுப்போய்விட்டது என்று கம்யூனிஸ்ட் நண்பர்கள் சொன்னார்கள். கிறேன். போதுமான தான்யத்தை சேகரித்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அதை அமல் நடத்துவதில் தான் கஷ்டங்கள் இருக்கலாம். அப்படியிருக்கும் போது கம்யூனிஸ்ட் தலைவர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் தீர்மானத்தில் என்ன சொல்லப் பட்டிருக்கிறது . . . .

'shooting up of prices of all essential articles of life, very steeply'

Therefore, control is necessary.

'hoarding and black-marketing by wholesale traders with the aid of "legal bank-money" and "illegal black money"

Therefore, State Trading is essential.

"man-made scarcity of foodgrains and other vital articles of dialy use, subjecting millions of people to unprecedented suffering"

Therefore, fair distribution is necessary.

இம்மாதிரி மூன்று காரணங்களைச் சொல்லும்போது நம்முடைய கொள்கையை எதற்காக மாற்ற வேண்டும். விலை நிர்ணயப்படுத்த வேண்டும் என்பதுதான். நாம் எடுத்திருக்கும் கொள்கை. அதைத்தான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் சொல்கிறது. விலையே நிர்ணயம் செய்யக்கூடாது என்று சுதந்திரா கட்சி சொல்கிறது. காரணம் அதற்காக பொறுப்பை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கிறார்கள். அதிகப்படியான குறைந்த விலையில் பொருட்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்று எல்லோரும் சொல்வதை ஸைபரீத்தத்தான், பேசிக் basic -காக இருக்கிற அரிசிக்கு விலை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும் என்ற அளவில் பிரைஸ் கண்ட்ரோல் இருந்தாக வேண்டும் என்று நாம் சொல்லுகிறோம். இவ்விதம் இருக்கும்போது எப்படி இதை ரிவைஸ் பண்ண முடியும்? ஆகவேதான் சொல்லுகிறேன். நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திற்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற காரணம் அத்தனையும் அபத்தம், என்றும் ஒத்துக்கொள்ள முடியாதது. இப்போது இருக்கிற விலை நிர்ணயக் கொள்கையை மாற்ற வேண்டிய அவசியம் இல்லை. நல்ல முறையில் நடக்க எவ்வளவு தூரம் அமல் நடத்த

1-30 p.m.

[திரு. ஏ. பி. லி. வீரபாகு] [22nd October 1964

முடியுமோ, என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமோ அவைகளை எடுக்கவேண்டும், நம் பக்கம் மக்கள் நிற்பார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: May we continue for 15 minutes more? The hon. Member Shi K. A. Mathialagan has taken one hour and the hon. Member Sri Pulavar Govindan 25 minutes, the hon. Member Sri P. U. Shanmugam 18 minutes and the hon. Member Sri P. K. Mookiah Thevar 17 minutes. So I have given for the Opposition two hours. For the Congress Party, the hon. Member Sri M. S. Selvarajan has taken 25 minutes and the hon. Member Sri A. P. C. Veerabahu 35 minutes. So, for the Congress Party, I have allowed one hour. Now I am calling the Independent member Sri A. Swamidhas.

*திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மீது எழுந்திருக்கிற விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு ஒரு சில வார்த்தைகளைக் கூறி எனது கருத்துக்களை எடுத்து வைக்கலாம் என்று எண்ணுகிறேன்.

இப்போது முக்கியமாக உள்ளது உணவுப் பிரச்னை. உணவுப் பிரச்னையைப் பொறுத்த அளவில் நம் மாநிலம் தன்நிறைவு பெற்றிருக்கிறது என்ற புள்ளிவிவரக் கணக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம் மாநிலத்தில் நெல் உற்பத்தி திட்டமிட்டபடி பெருகவில்லை என்பதை ஒப்புக்கொண்டுதான் ஆகவேண்டும். அதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கலாம். இருப்பினும் இன்றைய அரிசி பற்றாக்குறை நிலைமையையும், விலை உயர்வையும் பார்க்கும்போது அதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. முதல் காரணம் அதைக் குறிப்பிட விரும்புவது, அறுவடை காலத்தில் நெல் விலை அதிகம் உயராமல் இருந்துகொண்டு வந்தது. சற்று ஏறக்குறைய ஒரு ஆண்டுக்கு முன்னால் மிகவும் மலிவான விலையில் நெல் விற்கப்பட்டு வந்தது. அப்படி இருக்கும் போது அண்டைய பற்றாக்குறை மாநிலங்களுக்கு நெல் அனுப்ப வேண்டிய சூழ் நிலை ஏற்பட்ட காரணத்தினால் அரசாங்கமே நெல்லை கொள்முதல் செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு, அரிசி மில்காரர்களிடமிருந்து லெவி லிஸ்டம் வைத்து, இவ்வளவு அரிசி மூட்டைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலையை ஏற்படுத்தினோம். அந்த நிலை ஏற்பட்ட பிறகுதான் நெல் விலை ஓரளவு உயர்ந்தது. லெவி லிஸ்டம் வைத்து என்ன சட்டம் போட்டோம்? இவ்வளவு மூட்டை அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்து விடுங்கள், எஞ்சியதை விற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னவுடனே, அதைப் பயன் படுத்திக்கொண்டு, நெல் விலையை உயர்த்திக்கொண்டு போனார்கள். அரிசி விலையும் உயர்ந்து விட்டது. அந்த நிலை இப்படி இருக்க, இன்னொரு நிலை ஏற்பட்டது. அது என்னவென்றால் சேல்ஸ் டாக்ஸ் அதிகாரிகளின் கெடுபிடி. லாரிகளிலோ, வண்டிகளிலோ மூட்டை மூட்டையாக வந்து கொண்டிருக்கிற நெல் அரிசியைத் தடுத்து பரிசோதனை செய்தார்கள் சேல்ஸ் டாக்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா, இல்லையா என்று பார்க்க. அப்படி பரிசோதனை செய்த காரணத்தினால்

22nd October 1964] [திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்]

மீப்பீ மூவ்மெண்ட், மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம், மாநிலத்திற்கு மாநிலம் போய்க் கொண்டிருந்த நிலை தடைப்பட்டது. வியாபாரிகளும் என்ன செய்தார்கள் என்றால் அவர்களாக முன் வந்து தங்கள் தொழிலை அதிகரிக்க முன் வரவில்லை. இப்படிப்பட்ட கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டு இந்த வியாபாரத்தை செய்வதை விட அதை நிறுத்துவது நல்லது என்று கொஞ்சம் தளர்த்தி விட்டார்கள். இந்தக் காரணத்தினாலே நெல் விலை உயர்ந்தது. இப்படி உயர்ந்தபோது நம் மத்திய அரசு என்ன செய்தது? விலை விஷம் போல ஏறிக்கொண்டு இருக்கிறது என்று கட்டுப்பாடு விலை போட்டார்கள். நெல் உற்பத்தி ஆகிற இடங்களில் உள்ள நெல் விலையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் அதிலே விவசாயிகளுக்கு ஓரளவு திருப்தி தான். அவர்களும் பரவாயில்லை, விற்கலாம் என்று இருந்தார்கள். அப்படி இருக்கும்போது அண்டை மாநிலத்தில், கேரளாவில் அரிசியே கிடையாது, ஒரே பற்றாக்குறை. நாங்கள் பக்கத்தில் இருப்பதால் எங்களுக்கு அங்குள்ள நிலைமை நன்றாகத் தெரியும். திருவனந்தபுரம் கலெக்டர் என்ன ஆணை போட்டார் என்றால், கட்டுப்பாடு போட்டதால் அரிசி நமக்கு கிட்டாது என்று, தண்டை ஜில்லாவான கன்னியாகுமரியிலே உள்ள விலையை விட க்விண்டாலுக்கு நான்கு ரூபாய் அதிகம் வைத்து விலை நிர்ணயம் செய்தார். அதோடு கேரள வியாபாரிகளுக்கு ஒரு அறிக்கை விட்டார், என்ன விலை கொடுத்தாகிலும் வாங்கி வினியோகிக்கவேண்டும் என்று. அறுவடை நடக்கும்போதே பக்கத்து திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி பகுதிகளில் அதிக விலை கொடுத்து வாங்கிக்கொண்டு சென்று விட்டார்கள். அதனால் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே அரிசிக்கும் நெல்லுக்கும் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. இதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால், லெவி லிஸ்டம், சேல்ஸ்-டாக்ஸ் அதிகாரிகள் கெடுபிடி, இப்போது கட்டுப்பாடு திட்டம் இவைகள் தான் இன்றைய பற்றாக்குறை நெருக்கடிக்குக் காரணம் என்பது தெரியும். ஒவ்வொரு மாவட்ட கலெக்டரும் தங்கள் மாவட்டம் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்று தங்களுக்குள்ளாக ஒரு திட்டத்தை வைத்துக்கொண்டார்கள். கன்னியாகுமரி கலெக்டர் ஒரு உத்தரவு, திருநெல்வேலி கலெக்டர் ஒரு உத்தரவு என்ற முறையில் ஒவ்வொரு கலெக்டரும் ஒரு உத்தரவு போட்ட காரணத்தினால் வியாபாரிகள் அறவே தங்கள் தொழிலை நிறுத்தி விட்டார்கள். அப்படி நிறுத்திய காரணத்தினால் பட்டணங்களிலும் கிராமங்களிலும் அரிசிக்குத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டது. இதை மனதில் வைத்து இதற்குப் பரிகாரம் தேட வேண்டும். இன்றைக்குப் பல பரிகாரங்கள் சொல்லுகிறார்கள். ரேஷன் முறை கொண்டு வந்தால் என்ன என்று சொல்லுகிறார்கள், கட்டுப்பாட்டைத் தளர்த்தி விட்டால் என்ன என்று சொல்லுகிறார்கள். நம் மாநிலத்தில் உள்ள நெல் நமக்குப் போதுமா என்று மனதில் வைத்து இதற்கு வழி கோல வேண்டும். புள்ளிவிவரக் கணக்கு இருக்கலாம். எனக்கு இந்த புள்ளிவிவரத்தில் நம்பிக்கை கிடையாது. புள்ளி விவரங்கள் எப்படி கிடைக்கின்றன? எப்படியெப்படியோ கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த புள்ளி

[திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்] [22nd October 1964

விவரம் சரியாக இருந்தால் இத்தகைய நிலையை நாம் இன்று பார்க்க முடியாது. உண்மையிலேயே தாராளமாக மற்ற பற்றாக் குறைப் பகுதிகளுக்கு நாம் அதிகமாக அனுப்பிக்கொண் டிருக்கலாம். இன்னொன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நெல் பயிரிட்டு வந்த நிலங்களெல்லாம் இன்று வருவாய் கொடுக்கிற இதரப் பயிர்களைப் பயிரிட உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. கரும்பு சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். அதனால் என்ன ஆயிற்று? நெல் விளைச்சல் இல்லை, குறைந்துகொண்டே வருகிறது. இதையும் மனதில் வைத்து நிட்டத்தை நீட்டவேண்டும். நெல் இல்லை, அரிசி இல்லை என்று குறைப்படுகிறோம். அந்த நிலங்களிலெல்லாம் கரும்பு சாகுபடி செய்யப்பட்டு வருகிறது. வாழை சாகுபடி செய் கிறார்கள். இதர வருவாய் கொடுக்கும் பயிர்களை விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம். நெல் விலை கட்டுப்படியாகாததுதான்.

அது தவிர விவசாயிகளுக்கு நாம் காட்டும் சலுகை போதாது. அரசாங்கத்திலிருந்து பெரிய தொகைகளை ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இருப்பினும் விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழி லில் இன்வெஸ்ட்டிவ் (ஆர்வம்) ஏற்பட்டு சிரத்தையாக ஈடுபட வாய்ப்பு போதாது என்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். நெல் விலைக்கு மாத்திரம் கட்டுப்பாடு போட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயி உழுவதற்கு இரண்டு மாடுகள் வாங்கவேண்டுமென்றால், 2–3 ஆண்டு களுக்கு முன் 150 ரூபாய் கொடுத்தால் இரண்டு மாடுகள் வாங்க முடியும். இன்று 500 ரூபாய் இல்லாமல் வாங்க முடியாது. மாட்டுக்கு தீனி போட வேண்டும். பருத்திக்கொட்டை, பிண்ணாக்கு போட வேண்டும். ஒரு மூட்டை பிண்ணாக்கு 48–50 ரூபாய பருத்திக்கொட்டை விலையும் மிகக் கூடியிருக்கிறது. தவிடு ஒரு மூட்டை விலை 3–4 ரூபாயாக இருந்தது 17–18 ரூபாயாக இருக் கிறது. அதையும் பார்க்கவேண்டும். இன்னொன்று சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். நவீன விவசாயக் கருவிகள் கொடுக் கிறோம், நவீன முறைகளை புகுத்த முன் வருகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அது நல்ல திட்டம் தான். தான் என்னுடைய அனுபவத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனது உறவினர் ஒரு வரை நான் ஒரு டிராக்டர் வாங்கவேண்டுமென்று தூண்டினேன். மாடுகளை வைத்துக்கொண்டு உழுவதால் உற்பத்தி பெருகாது, டிராக்டர் உபயோகப்படுத்தவேண்டும் என்று சொன்னதன் பேரில் அவர் டிராக்டர் வாங்க முன் வந்தார். அதற்கான மனுவைத் தயா ரித்து அதிகாரிகளிடத்தில் கொடுக்கும் நேரத்தில், அரசாங்கத்தி லிருந்து ஆணை இருக்கிறது, டிராக்டர் வாங்குவதற்கு உரிய மனுக் களை வாங்கவேண்டாமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். கன்யாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் அங்கு இருக்கும் நெல் போதும். பிற மாவட்டங்களிலிருந்து வர வேண்டியதில்லை. அந்த மாவட்டத்திற்கு ஒரு டிராக்டர் தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னொரு டிராக்டர் வாங்கவேண்டு மென்று மனு கொடுத்தபோது அதை வாங்கிக்கொள்ளத் தயாரா யில்லை. டிராக்டர் இல்லை, கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லப்படு கிறது. இந்த மாதிரி நிலைமை இருக்கிறது. இந்த விவாதத்தைப்

22nd October 1964] [திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்]

பொறுத்தமட்டில், பொதுவாக இன்னும் சொல்லப்போனால், எவ்வளவோ சொல்ல முடியும். விவசாயிகள் நெல் பயிரிடுவதை மாற்றி வேறு ஏதாவது பயிர் செய்வதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கக்கூடாது. அதைக் கட்டாயமாக கவனிக்கவேண்டும். நானும்கூட என்ன எண்ணுகிறேன் என்றால், எனக்கு இருக்கிற சொந்த நிலத்தில் நெல் பயிர் செய்யாமல் ஏன் தென்னை பயிர் செய்யக்கூடாது என்பது தான். தென்னை பயிரிட்டால் என்ன என்ற எண்ணம் எனக்கு ஏற்படுகிறது.

MR. SPEAKER : The hon. Member is talking more on agriculture than on the no-confidence motion.

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : நான் இன்னொன்றும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நம்முடைய அரசாங்க அட்மினிஸ்டிரேடிவ் மெஷினரி இருக்கிறதே, இயந்திரம் இருக்கிறதே, அது மிகவும் பழமையாக போய்விட்டது. வெள்ளைக்காரர் காலத்தில் இருந்த 'அட்மினிஸ்டிரேடிவ் மெஷினரி' அப்படியே இன்னும் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. அதை கனம் மந்திரி அவர்கள் தற்காலத்திற்கு ஏற்றவாறு மாற்றி அமைத்தால் மிக்க நலமாக இருக்கும். அதற்குப் பல காரணங்களை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri Swamidas has got two minutes more.

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : ஆகவே, இப்பொழுது எழுந்திருக்கிற உணவுப் பிரச்னையைப் பொறுத்த அளவிலே இதை மனதில் வைத்துக் கொண்டு அரசாங்கம் நல்ல முடிவுக்கு வந்தால் நலமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI. S. NANJUNDA ROW : Is the hon. Member supporting or opposing the motion ?

MR. SPEAKER : The hon. Member is not prepared to say it. Why is the hon. Member very anxious to know it ?

VIII.—ANNOUNCEMENT.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House that the Business Advisory Committee which met this morning has decided that the following official Bills be taken up for consideration on the 24th October 1964, before the commencement of the discussion on the No-Confidence Motion :—

1. The Madras General Sales Tax (Special Provisions) Bill, 1964.

2. The Madras Electricity Duty (Amendment) Bill, 1964.

3. The Madras Electricity (Taxation on Consumption) Amendment Bill, 1964.

It has also been decided that the House will adjourn *sine die* on the 24th October 1964.

It has also been decided that the non-official business will be taken up sometime later to give more time for the No-Confidence Motion.